ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12

ΔΡΑΧΜΑΙ 2

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, διήγημα κατὰ διασκευὴν τοῦ κ. Μ. Κόκκαλη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῆς ἑβδομάδος. Θεατρικά. Πῶς ἑώρτασε ἡ Ε.Ο.Ν. τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ τοῦ Κ. Ε. κ. Α. Κανελλοπούλου εἰς τὰ «Ὀλύμπια».
ΑΘΛΗΤΙΚΗ σελίς.

Ο ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΡΙΓΚ, μυθιστόρημα.

ΠΩΣ ΕΓΡΑΨΕΝ ὁ Βαλαωρίτης τὸ ποίημα διὰ τὸν Πατριάρχην, ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γατοπούλου.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ & ΘΡΗΣΚΕΙΑ, ἄρθρον τοῦ κ. Δ. Μαγκριώτη.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ τῆς Ἐργασίας, ἄρθρον τοῦ Ὑφηγητοῦ κ. Χαριτάκη.
ΠΩΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ τὸ Ἔθνος οἱ Ἕλληνες τῆς 4ης Αὐγούστου, ὑπὸ τοῦ κ. Δαφνιᾶ.

Η «ΝΕΟΛΑΙΑ» καὶ οἱ ἀναγνῶσται της.

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ εἰς τὸ Μεσολόγγι ἡ 25η Μαρτίου.

ΚΙΝΗΣΙΣ τῶν ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων, ἡ στήλη τοῦ ἀρχισυντάκτου, περίεργα, διάφορα κ.λ.π.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε τὴν 10'30' μ.μ. τῆς 25ης Μαρτίου, ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν:

«Ἡ ἀπόκτησις τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡλειτουργία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ταύτης, Μοὶ παρέσχε τὴν εὐχαριστον εὐκαιριαν νὰ ἐπικοινωνήσω προφορικῶς μὲ Σᾶς, τοὺς ἀγαπητοὺς ὑπηκόους Μου καὶ νὰ Σᾶς καταστήσω κοινωνοὺς τῶν ἐντυπώσεών Μου ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς σημερινῆς μεγάλης διὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπετείου.

»Ἡ ἐνώπιόν Μου γενομένη στρατιωτικὴ παρέλασις κατέδειξε πλήρως ὅτι ἡ ἀρξαμένη ἀναδημιουργία τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας βαίνει σταθερῶς πρὸς τὴν ἀρτίαν αὐτῆς συντέλεσιν. Κατέδειξεν ὅτι πάντες οἱ μετέχοντες τῶν πολεμικῶν Ἡμῶν δυνάμεων, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν μέχρι τοῦ ὁπλίτου, ἐμψυχοῦνται ὑπὸ πνεύματος ἀδιασείστου πειθαρχίας καὶ ἀπολύτου προσηλώσεως εἰς τὸ καθῆκον αὐτῶν καὶ ἐκραταίωσε τὴν πεποίθησιν ὅτι τοιαῦται δυνάμεις θὰ φανῶσι, παρισταμένης τυχὸν ἀνάγκης, ἄξιαι τῶν προσδοκιῶν τῆς Πατρίδος.

»ΕΠΙΣΗΣ Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΙΕΠΙΣΤΩΣΕΝ ΟΤΙ ΥΓΙΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ, ΕΦ' ΩΝ ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΤΑΙ Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ ΤΑΥΤΗΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ ΝΑ ΣΤΗΡΙΖΗ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ὁ ἐνθουσιασμὸς, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁλόκληρος ὁ Λαὸς ἑώρτασε καθ' ἕλην τὴν Χώραν τὴν σημερινὴν Ἐθνικὴν ἐπέτειον, παρέχει τὴν βεβαιότητα περὶ τῆς διαρκοῦς ἀνυψώσεως τοῦ φρονήματός του»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρῶτος φαλαγγίτης τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Μεταξᾶς διὰ τὴν μεγαλειώδη ἐμφάνισιν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν, τῶν σκαπανέων καὶ σκαπανισσῶν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Γενικὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἡ ὁποία ἀμέσως ἐκοινοποιήθη δι' ἡμερησίας διαταγῆς εἰς ἅπαντα τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν.:

Πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, παρελαυνούσης κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς — καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς παντοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἤρχισε συγκροτουμένη — ἐνέπλησε χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Χώρας ταύτης. Ὅλοι ἀποβλέπομεν εἰς τὴν νεότητα τῆς Χώρας μετὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης καὶ βέβαιοι ὅτι θὰ ἀνταποκριθῇ αὕτη πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θέλησιν καὶ ἀπόφασιν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι θὰ καταβληθοῦν, ἐντατικώτερος θὰ εἶναι ὁ ζῆλος πρὸς ἀκόμη τελειότερον καταρτισμὸν αὐτῆς, διὰ τὸν ὁποῖον μᾶς παρέχεται πλήρης ἡ πεποίθησις, ἀφοῦ εἴδομεν τί μέχρι τοῦδε καὶ εἰς τόσον βραχὺν χρόνον κατωρθώθη. αρακαλῶ νὰ συγχαρῆτε ἐκ μέρους μου δι' ἡμερησίας διαταγῆς τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν καὶ νὰ εὐχαριστήσητε τὰ στελέχη αὐτῆς, καθὼς καὶ πάντας ὅσοι κατέβαλον θυσίαν καὶ ζῆλον ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως ταύτης».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΙΘΜΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Ι. Τζόρα 16-8-85
ΑΡ. ΕΙΣΡΟΜ. 36000

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΜΑΣ

Μεγαλειώδη, ἀφθάστου μεγαλοπρεπείας, ἐχαρακτήρισαν τὴν παρέλασίν μας ὅσοι τὴν παρηκολούθησαν, μὲ πρῶτους τοὺς δημοσιογράφους. Καὶ πράγματι ἦτο μεγαλειώδης, κολακευόμεθα νὰ τὸ πιστεύωμεν. Πανηγυρίζομεν, μάλιστα, διὰ τὴν ἐμφάνισίν μας αὐτήν, διότι ἦτο ἀποτέλεσμα ἐργασίας μόλις δύο μηνῶν, δεδομένου ὅτι τὰ τμήματα τῆς **Ε.Ο.Ν.** περιφερείας **Ἀθηνῶν**, δὲν ἔχουν ζωὴν εἰμὴ ἑξήκοντα ἡμερῶν. Ἀκόμη ὑπερηφανευόμεθα διὰ τὴν ἐμφάνισίν μας κατὰ τὸν συναγερμὸν τῆς **25ης Μαρτίου**, διότι ὅ,τι ἐπετεύχθη ὀφείλεται εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν μας καὶ μόνον, εἰς τὴν πίστιν μας πρὸς τὸ μεγάλο ἔργον τοῦ ἐμπνευστοῦ μας **Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου**

❁

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Σὲ λίγες ἡμέρες ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος πανηγυρίζει μιὰ μεγάλη ἐπέτειο, τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Οἱ φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς, αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ σκαπάνισσαι, ὅσοι στρατιῶται στὶς ἐθνικὲς φάλαγγες θὰ πανηγυρίσουν ἐπιβλητικότερον τὴν ἐπέτειον τοῦ ἄθλου τῶν γιγάντων τοῦ Μεσολογγίου. Θὰ τὴν πανηγυρίσουν σὰν "Ἕλληνες ποὺ πιστεύουν εἰς τὴν θρησκείαν, τὶς παραδόσεις τῆς φυλῆς, ὡς "Ἕλληνες ποὺ ἀντλοῦν διδάγματα ἀπὸ τοὺς ἡρωϊσμοὺς τῶν προγόνων τοῦ."

❁

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς καὶ Ἐπαρχιακὸς Τύπος ἀφιέρωσεν ἐνθουσιώδη ἄρθρα, σχόλια καὶ λεπτομερεῖς περιγραφὰς διὰ τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας.

Ἰδιαιτέρως ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνή», ἡ ὁποία τάσσεται ἐπὶ κεφαλῆς πάντοτε κάθε ἐθνικῆς καὶ πατριωτικῆς κινήσεως, περιέγραψε διὰ μακρῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν της λεπτομερῶς καὶ μὲ ἐνθουσιῶδη ἄρθρα καὶ σχόλια ὅλην τὴν κίνησιν τῆς Ε. Ο. Ν. κατὰ τὸν ἐορτασμὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου.

Τὴν ἀληθῶς μεγάλην συμβολὴν τῆς «Βραδυνῆς» εἰς τὸν ἑορτασμὸν δὲν παρέλειψε νὰ τονίσῃ καὶ ὁ Γενικὸς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας κ. Α. Κανελλόπουλος εἰς ἐκφωνηθέντα ἐσχάτως λόγον του.

❁

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Λόγῳ τῆς πολλῆς ὕλης τῆς σχετικῆς μὲ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναβάλωμεν διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον μας τὴν συνέχειαν τῶν τόσον ἐνδιαφερόντων ἄρθρων τοῦ στρατηγοῦ κ. Μπακοπούλου περὶ τῶν κινδύνων ἐκ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀέρος.

❁

Η «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Λόγῳ πληθώρας ἀπαραιτήτου ὕλης, σχετικῶς μὲ τὴν κίνησιν τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὸν ἑορτασμόν, τὸ φύλλον τοῦτο τῆς «Νεολαίας» ἀφιεροῦται ἐξ ὁλοκλήρου — πρᾶγμα ὅλλοστε ἐπιβεβλημένον — εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς. Τὰ μυθιστορήματα καὶ ἡ ἄλλη συνήθης ὕλη τοῦ περιοδικοῦ θὰ δημοσιεύεται τακτικὰ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ προστεθῇ καὶ νέον ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος μυθιστόρημα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΑΤΡΙΚΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ Ἔργον ποὺ ἔδωσαν τὴν 23ην Μαρτίου φαλαγγίτισσαι καὶ φαλαγγῖται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Μία ἄλλη σκηνὴ ἀπὸ τὸν «χορὸν τοῦ Ζαλόγγου» ποὺ ἔδωσαν φαλαγγίτισσαι καὶ φαλαγγῖται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὴν 23ην Μαρτίου.

Τὸ διήγημά μας

Γιὰ τὴν πατρίδα!

Διασκευὴ τοῦ κ. Μ. Κόκκαλη

Ἦτανε δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὴ μάχη τοῦ Δομοκοῦ. Μιὰ δημοιρία Ἑλλήνων στρατιωτῶν, μὲ ἑπὶ κεφαλῆς ἕναν ἀνθυπασπιστή, ἐπροχωροῦσε μὲ βῆμα ἀργὸ πρὸς ἕνα στενὸ μονοπάτι, κατοπτεύοντας προσεκτικὰ δλην τὴν γύρω περιφέρεια. Εἶχαν τὴν πληροφορία ὅτι κάπου ἐκεῖ εἶχε παρουσιαστῆ ἐχθρικὸς στρατὸς καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ ἐξακριβώσουν.

Δίπλα ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν ἐβάδιζε ἕνας λοχίας. Καὶ δλοι ἐκύτταζαν μακρυά, πρὸς δλα τὰ σημεῖα, ἀμίλητοι, ἕτοιοι ν' ἀντικρύσουν ἀπὸ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη τὶς ἐχθρικὲς προφυλακές.

Προχωρῶντας ἔτσι, ἔφθασαν σ' ἕνα χωριάτικο σπιτάκι, τριγυρισμένο ἀπὸ μεγάλα δέντρα. Μπροστά στὸ σπίτι καθόνταν ὁλομόναχο ἕνα παιδὶ ὡς δώδεκα χρονῶν, κι' ἐκαθάριζε ἕνα κλαρὶ μὲ τὸν σουγιᾶ του. Ἀπὸ ἕνα παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ κρεμόταν μιὰ μεγάλη ἑλληνικὴ σημαία. Μέσα δὲν ἦταν κανείς. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔμεναν ἐκεῖ, ἀφοῦ ἐκρέμασαν τὴ σημαία ἔφυγαν γιὰ τὸν φόβο τοῦ ἐχθροῦ.

"Ὅταν εἶδε τοὺς στρατιῶτες τὸ παιδὶ ἐπέταξε τὸ κλαρὶ κι' ἔβγαλε τὸ καπέλλο του. Ἦταν ἕνα ἀμορφο παλληκάρι μὲ τολμηρὴ φράσι στὸ πρόσωπο, μάτια μεγάλα γαλανά, μαλλιὰ ξανθὰ καὶ μακρυά. Ἦταν μὲ τὸ πουκάμισο καὶ τοῦ φαινόνταν γυμνὸ τὸ στῆθος.

—Τί κάνεις ἐδῶ; τὸν ἐρώτησε ὁ ἀξιωματικὸς σταματῶντας μπροστά του. Δὲν εἶναι κανεὶς ἐδῶ;

—Ὄχι, ἐφυγαν ὅλοι, ἀπάντησε ὁ μικρός.

—Κι' ἐσὺ γιατί δὲν ἔφυγες μὲ τὴν οἰκογένειά σου;

—Δὲν ἔχω οἰκογένεια. Ἐμαι ὁρφανὸς καὶ δουλεύω γιὰ ὅλους.

—Γιατί ἔμεινες ἐδῶ;

—Γιὰ νὰ ἰδῶ τὸν πόλεμο.

—Εἶδες καθόλου στρατιὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη;

—Ἀπ' τοὺς δικούς μας;

—Ὄχι, ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

—Ἔχουν τρεῖς μέρες νὰ φανοῦν.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἔμεινε λιγάκι σκεφτικός. Μετὰ ἐμπῆκε στὸ σπίτι κὰ ἀνέβηκε στὴ στέγη ἀπὸ ἕνα φεγγίτη.

Τὸ σπίτι ἦταν χαμηλό. Ἀπὸ τὴ στέγη δὲν ἐφαινόνταν παρὰ ἕνα μικρὸ κομμάτι τῆς περιδιάδος. «Πρέπει ν' ἀνέβῃ κάποιος στὰ δέντρα», ἐσκέφθηκε ὁ ἀξιωματικὸς κι' ἐκατέβηκε ἀπὸ τὸ παρατηρητήριό του.

Ἀκριβῶς μπροστὰ στὸ ἀλῶνι ἦταν ἕνα δέντρο ψηλὸ καὶ λεπτὸ σὰν κυπαρίσσι, ποὺ ἐταλάντευε τὴν κορυφὴ του στὸ γαλάζιο τοῦ ἀπείρου. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐστάθηκε λιγάκι ἀμίλητος, παρατηρῶντας πότε τοὺς στοατιῶτες καὶ πότε τὸ δένδρο. "Επειτα ρώτησε μ' μιᾶς τὸ παιδί:

—Βλέπεις μακρυὰ ἐσύ, μικρέ ;

—Ἐγώ; Ἔκανε ὁ μικρός. Ἐγὼ βλέπω ἕνα σπουργίτη μακρυὰ ἕνα μίλι ἀπ' ἐδῶ.

—Μπορεῖς ν' ἀνέβῃς στὴν κορυφὴ τοῦ δέντρου ;

—Ἐγώ; Στὴν κορυφὴ αὐτοῦ τοῦ δέντρου ; Σ' ἕνα λεπτὸ εἶμαι ἀπάνω.

—Καὶ θὰ μπορέσῃς νὰ μοῦ εἰπῆς τί θὰ ἰδῆς ἀπ' ἐκεῖ πάνω : τίποτε στρατό, σκόνη. ψτουφέκια, ἄλογα;

—Βέβαια ποὺ μπορῶ.

—Καὶ τί ζητᾶς γι' αὐτὴ τὴ δουλειά;

—Τί ζητῶ! ἀπάντησε ὁ μικρὸς χαμογελῶντας. Ὡραῖο κ' αὐτό !

Ἀν ἦταν γιὰ τοὺς ἄλλους, ποτέ! Ἀλλὰ γιὰ τοὺς δικούς μας... Ἐγὼ εἶμαι "Ἕλληνας!

—Καλά. Ἀνέβα λοιπόν

—Μιὰ στιγμὴ νὰ βγάλω τὰ παπούτσια μου

"Ἐβγαλε τὰ παπούτσια, ἔσφιξε ἕνα χοντρὸ σπάγγο ποὺ εἶχε ζωσμένο στὴ μέση γιὰ νὰ τοῦ κρατᾷ τὰ παντελόνια, ἐπέταξε ἀπάνω στὴ χλόη τὸ παλιὸ του καπέλλο κι' ἀγκάλιασε τὸν κορμὸ τοῦ δέντρου.

—Πρόσεχε δμως!... τοῦ φώναξε ὁ ἀξιωματικὸς κάνοντας νὰ τὸν σταματήσῃ σὰν νὰ τὸν εἶχε κυριέψει ἕνας αἰφνίδιος φόβος.

Ὁ μικρὸς ἐστράφηκε καὶ τὸν ἐκύτταξε μὲ τὰ μεγάλα γαλανὰ του μάτια. μὲ ἐκφρασι ἀπορίας.

—Τίποτα, ἀπάντησε ὁ ἀξιωματικός. Ἀνέβα.

Τὸ παιδὶ ἐσκαρφάλωσε σὰν γάτος.

—Προσοχὴ πρὸς τὰ ἐμπρός ! ἐφώναξε ὁ ἀξιωματικὸς στοὺς στρατιῶτες.

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ μικρὸς βρισκόταν σὰν κορυφὴ τοῦ δέντρου. καλὰ ἀρταγμένος μὲ τὰ πόδια ἀπὸ τὰ κλαριά, ἀλλὰ μὲ τὸ κορμὶ ἀκάλυπτο. Καὶ ὁ ἥλιος χτυποῦσε στὸ ξανθὸ του κεφάλι ποὺ φαινόταν χρυσό. Ὁ ἀξιωματικὸς μόλις τὸν ἔβλεπε. Τόσο ἦταν μικρὸς ἐκεῖ ἀπάνω.

—Κύττα μπροστὰ σου, μακρυὰ! τοῦ φώναξε ἀπὸ κάτω

Τὸ παιδὶ γιὰ νὰ ἴδῃ καλύτερα, ἔβγαλε τὸ δεξὶ χέρι ἀπὸ τὸ δέντρο ποὺ κρατοῦσε, καὶ τὸ ἔφερε στὸ μέτωπο, μπροστὰ στὰ μάτια.

—Τί βλέπεις; ρώτησε ὁ ἀξιωματικός.

Ὁ μικρὸς ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ βάζοντας τὸ χέρι στὸ στόμα γιὰ ν' ἀκουστῆ καλύτερα, ἐφώναξε :

—Δυὸ ἀνθρώποις σ' ἄλογο στὸν ἄσπρο δρόμο.

—Σὲ τί ἀπόστασι ἀπ' ἐδῶ;

—Καμμιὰ δεκαριὰ λεπτά.

—Προχωροῦν;

—Εἶναι σταματημένοι.

—Τί ἄλλο βλέπεις ; Γιὰ κύττα δεξιά.

Τὸ παιδὶ ἐκύτταξε πρὸς τὰ δεξιά. "Επειτα εἶπε:

—Ἐμὰ στὸ νεκροταφεῖο, στὰ δέντρα, κάτι λαμποκοπάει. Φαίνονται σὰν σπαθιά.

—Βλέπεις ἀνθρώπους;

—Ὄχι. Θἆναι κρυμμένοι στὸ χόρτα.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἕνας δέξυς σφυριμὸς ἔσχισε τὸν ἀέρα ψηλὰ κ' ἔσβυσε μακρυὰ, πίσω ἀπὸ τὸ σπίτι.

—Κατέβα, μικρέ! ἐφώναξε ὁ ἀξιωματικός. Σὲ εἶδαν. Δὲν μοῦ χρειάζεται ἄλλο τίποτε. Κατέβα.

—Δὲν φοβᾶμαι, ἀπάντησε ὁ μικρός

—Κατέβα ! ἐπανέλαβε ὁ ἀξιωματικός. Τί ἄλλο βλέπεις ἀριστερά ;

Ὁ μικρὸς ἔστρεψε τὸ κεφάλι πρὸς τ' ἀριστερά. Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἕνα ἄλλο σφύριγμα, πιὸ δυνατὸ καὶ χαμηλὰ ἀπ' τὸ πρῶτο, ἔσχισε τὸν ἀέρα. Τὸ παιδὶ ἐτρόμαξε.

—Ποῦ νὰ τοὺς πάρῃ ὁ διάολος! ἐφώναξε. Τὰ ἔχουν βάλει μαζί μου στ' ἀλήθεια.

Ἡ σφαῖρα εἶχε περάσει ἀπὸ πολὺ κοντά του.

—Κατέβα ! ἐφώναξε πάλι ὁ ἀξιωματικὸς δυνατά, σὰν θυμωμένος.

—Τώρ' ἀμέσως, ἀπάντησε ὁ μικρός. Ἀλλὰ μὲ προφυλάει τὸ δέντρο. Μὴ φοβάσαστε. Θέλετε νὰ μάθετε τί εἶναι ἀριστερά;

—Ναί. ἀριστερά, ἀλλὰ κατέβα.

—Ἀριστερά, ἀπάντησε ὁ μικρὸς λυγίζοντας τὸ κορμὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ. Σιμὰ σ' ἕνα ἐξωκκλήσι, νομίζω πὼς βλέπω...

"Ενας τρίτος συριγμὸς ἀκούστη κε ψηλά, καὶ σχεδὸν τὴν ἴδια στιγμὴ τὸ παιδὶ ἄρχισε νὰ κατρακυλᾷ ἀπὸ τὸ δέντρο. συγκρατημένο μονάχα ἀπ' τὰ κλαριά. Τέλος ἔπεσε μὲ ὑβοῦπο βαρὺ πάνω στὸ χῶμα, μὲ ἀνοιχτὰ τὰ χέρια.

—Κακοῦργοι! ἐφώναξε ὁ ἀξιωματικὸς τρέχοντας κοντά του. Μοῦ τὸ σκότωσαν τὸ παιδί!

Τὸ παιδὶ εἶχε πέσει ἀνάσκελα, κι' ἔμεινεν ἔτσι μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτά. Στὸ στῆθος, ἀριστερά, φανόνταν τὸ αἷμα ποὺ ἔτρεχε. Ὁ λοχίας καὶ δύο στρατιῶτες ἔτρεξαν κ' αὐτοὶ κοντά του. Ὁ ἀξιωματικὸς ἔσκυψε καὶ τοῦ ἄνοιξε τὸ πουκάμισο. Ἡ σφαῖρα ποὺ εἶχε τρυπήσει τὸ ἀριστερὸ πλευρό.

—Πέθανε! εἶπε ὁ ἀξιωματικός.

—Ὄχι, ζῇ! Ἔκανε ὁ λοχίας.

—Ἀχ, τὸ κακόμοιρο, τὸ δυστυχισμένο παιδί ! Κουράγιο. μικρέ!

Ἀλλὰ ἐνῷ τοῦ ἔκανε θάρρος καὶ τοῦ ἔσφιγγε τὸ μανιᾶλι ἀπάνω στὴν πληγὴ γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ αἷμα, ὁ μικρὸς ἐγύρισε τὰ μάτια ἀνάποδα καὶ ἄφησε τὸ κεφάλι νὰ γείρῃ μπροστά. Ἦταν νεκρός.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐγλώμασε καὶ τὸν ἐκύτταξε παρατεταμένα. Ἔπειτα τοῦ ἀκούμπησε καὶ τὸ κεφάλι στὰ χορτάρια, σηκώθηκε καὶ στάθηκε πάλι καὶ τὸν κυττοῦσε. Ὁ λοχίας μὲ τοὺς δύο στρατιῶτες τὸν παρατηροῦσαν κι' αὐτοὶ ἀμίλητοι. Οἱ ἄλλοι εἶχαν στραφῆ κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ.

—Τὸ κακόμοιρο τὸ παιδί! ἐπανέλαβε θλιβερὰ ὁ ἀξιωματικός.

"Επειτα ἔπῆγε στὸ σπίτι, ἐξεκρέμασε ἀπὸ τὸ παράθυρο τὴν σημαία καὶ τὴν ἄπλωσε σὰν σάβανο πάνου στὸν μικρὸν νεκρόν, ἀφήνοντας μόνο τὸ πρόσωπό του ἐξέκεπο. Ὁ λοχίας ἐμάζεψε τὰ παπούτσια, τὸν σκοῦφο, τὸ κλαρὶ καὶ τὸν σουγιὰ καὶ τὰ ἐτοποθέτησε στὸ πλευρὸ τοῦ νεκροῦ.

"Εμειναν λίγες στιγμὲς ἀκόμη σιωπηλί. "Επειτα ὁ λοχαγὸς ἐστράφηκε πρὸς τὸν λοχία καὶ τοῦ εἶπε :

—Θὰ στεῖλουμε τοὺς νοσοκόμους νὰ τὸν πάρουν. Ἀπέθανε σὰν στρατιώτης. Πρέπει νὰ τὸν θάψουν στρατιῶτες.

"Εστειλε ἕνα φιλὶ τοῦ νεκροῦ μὲ τὸ χέρι, ἐσύναζε τοὺς στρατιῶτες κ' ἔφυγαν.

"Επειτα ἀπὸ λίγες ὧρες ὁ μικρὸς νεκρὸς ἐτιμήθηκε σὰν πολεμιστής, σὰν ἥρωας.

Κατὰ τὸ δειλινό, δλη ἡ γραμμὴ τῶν ἑλληνικῶν προφυλακῶν ἐπροχωροῦσε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο ποὺ ἐπέρασε τὸ πρωὶ τὸ ἀνιχνευτικὸ ἐκείνο ἀπόσπασμα ἐπροχωροῦσε τώρα ἕνα τάγμα εὐζώνων ποὺ ἐπρόκειτο νὰ βάψῃ μὲ τὸ αἷμα του δλην τὴν περιφέρεια.

Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ μικροῦ εἶχε μαθευτῆ ἀπ' δλους τοὺς στρατιῶτες προτοῦ ἀκόμη ἐγκαταλείψουν τοὺς καταυλισμούς. Τὸ μονοπάτι, μ' ἕνα ρυάκι δίπλα, περνοῦσε λίγα βήματα μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι.

"Οταν οἱ πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ τάγματος εἶδαν τὸν μικρὸν σκοτωμένον ξαπλωμένον κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο καὶ σκεπασμένον μὲ τὴν γαλανόλευκη, τὸν ἐχαιρέτισαν στρατιωτικὰ μὲ τὸ σπαθί τους. Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔσκυψε στὴν ὄχθη τοῦ ρυακιοῦ ποὺ ἦταν δλάνθιστη, ἔκοψε δυὸ - τρία λουλούδια καὶ τάρριξε ἀπάνω του.

Τότε δλοι οἱ εὐζωνοι ποὺ περνοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ μπροστὰ. Ἔκοβαν λουλούδια καὶ τὰ πετοῦσαν τοῦ μικροῦ σκοτωμένου. Σὲ λίγες στιγμὲς τὸ παιδὶ εἶχε σκεπαστῆ μὲ λουλούδια καὶ δλοι τὸν χαιρετοῦσαν στὸ πέρασμά τους.

—Μπράβο μικρέ!

- Μπράβο ἥρωα!

—Γειά σου ξεφεβέ!

—Στὸ καλό, παλληκάρι!...

"Ενας ἀξιωματικὸς τοῦ πέταξε τὸ στρατιωτικό του μετάλλιο ποὺ εἶχε στὸ στῆθος κ' ἕνας ἄλλος ἔπῆγε νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ μέτωπο.

Καὶ τὰ λουλούδια ἐξακολουθοῦσαν νὰ πέφτουν στὰ γυμνὰ του τὰ πόδια, στὸ αἱματωμένο στῆθος, στὸ ξανθό του κεφάλι. Κι' αὐτὸς κοιμόταν ξαπλωμένος ἀπάνου στὸ χορτάρι ,τυλιγμένος στὴ σημαία του. μὲ τὸ πρόσωπο χλωμὸ καὶ σχεδὸν γελαστό, τὸ κακόμοιρο παιδί, σὰν νὰ ἔνοιωθε τοὺς στεροὺς χαιρετισμοὺς ποὺ τοῦ ἔστελναν καὶ νὰ εὐχαριστῶνται ποὺ ἔδωσε τὴ ζωή του γιὰ τὴν ἀγαπημένη του Ἑλλάδα.

Μ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

Η θεατρικὴ παράστασις τῶν Ὀλυμπίων ἐσημείωσε ἐπιτυχίαν

Τὸ θράδυ τῆς 23ης Μαρτιου χάριν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν τμημάτων τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἔδοθη ἀπὸ φαλαγγίτας τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν καὶ φαλαγγίτισσας τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων, παράστασις τοῦ πατριωτικοῦ ἔργου «Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου». Κατάμεστο ἦταν τὸ θέατρο καὶ ἀπερίγραπτος ἡ ἐκδήλωσις τοῦ πατριωτισμοῦ στὶς χαρακτηριστικότερες σκηνές του.

Τὸ ἔργον τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως παρηκολούθησε καὶ ὁ Ὑπουργὸς κ. Κοτζιάς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος εἰς τὸ διάλειμμα τῆς τρίτης πράξεως ἀνῆθεν εἰς τὰ παρασκήνια καὶ συνεχάρη θερμῶς τὸν διδάξαντα καὶ πρωταγωνιστὴν Λοχίτην Μπουχλῆν καὶ ὅλας τὰς δεσποινίδας ποὺ ἀπέδωσαν τόσον καλὰ τοὺς ρόλους των. Πράγματι ὅλοι ἦσαν πολὺ καλοί μὲ τὴν δίδα Μαλακουτὲ ἀληθῆν ἀποκάλυψιν. Ἔκαμε μὲ τὸ παίξιμό της πολλοὺς νὰ κλάψουν.

Πρὸ τῆς παραστάσεως καὶ εἰς τὸ τελευταῖον διάλειμμα ἡ ἐκ 93 φαλαγγιτῶν χορωδία τῆς «Ε.Ο.Ν.» Πατρῶν ἐξετέλεσε μερικὰ τραγούδια τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε κυριολεκτικὰ ἀπεθεώθη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2
Ἐκδίδεται κατὰ Παρασκευὴν
ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 12

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 100
» ἑξάμ. » 60
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία £ 1 -|-
Αἱ συνδρομαὶ καὶ πάντα τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὸ περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ, 1938 - ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 - ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 31.738 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

Ἀθῆναι 1 Ἀπριλίου

Χωρὶς κανεὶς ἀπὸ μᾶς τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὶς φαλαγγίτισσες, τοὺς σκαπανεῖς καὶ τὶς σκαπάνισσες τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας νὰ τὸ παίρνῃ ἐπάνω του, πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πὼς τὴν τιμὴ καὶ τὸ χρῶμα στὴν ἐφετεινὴ ἑορτασμὸ τῆς 25ης Μαρτίου ἔδωσε ἡ ὀργάνωσίς μας. Ἰδιαίτερα ἐδῶ στὴν Ἀθήνα οἱ μυριάδες τοῦ κόσμου ποὺ παρηκολούθη σαν τὴν ἐθνικὴ ἑορτὴ. περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς, [illegible] τὸ πολιτικοὺς, ποὺ σὲ πρωτοφανῆ τάξι καὶ πειθαρχία καὶ σὲ παράστημα παρήλασαν μπροστὰ ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ μας καὶ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη, ἐθαύμασαν καὶ χειροκρότησαν τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ ὕμνος μας ἀπὸ τὶς παραμονὲς τοῦ ἑορτασμοῦ ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτὲς ἀντηχεῖ ἀκόμα σὲ κρουσταλλένιους ἀναπαλμοὺς, ἑγκαλμένους μέσα ἀπὸ τὶς ψυχὲς 200χιλ. συναδέλφων μας, ἀπὸ τὴν μέαν ἄκρη τῆς Ἑλλάδος ὡς τὴν ἄλλη. Ἡ Α. Μ. καὶ ὁ Ἐθνικὸς μας Κυβερνήτης, ὁ Πρῶτος στὸ διάγγελμά Του κ' ὁ δεύτερος στὴν ἡμερησία του διαταγὴ ποὺ δημοσιεύουμε ἀλλοῦ, μᾶς ἀπηύθυναν τὸ πιὸ συγκινητικὸ λόγια.

Γ' αὐτὰ τὰ λόγια ἡ ὀργάνωσή μας αἰσθάνεται τὴν πιὸ βαθειὰ, τὴν πιὸ εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνη, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔγινε ἄξια τοῦ τόσου ἐπαίνου, δέδαιο εἶναι πὼς ἡ ἀκατάβλητή μας θέληση γιὰ τὴ συνέχιση τῆς προσπαθείας θὰ δδηγήσῃ γρήγορα στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου.

Παρακάτω δίνουμε σὲ μιὰ εὐρύτερη περιγραφὴ τὶς λεπτομέρειες τῆς συμμετοχῆς τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν πανηγυρισμὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς στὴν Ἀθήνα καὶ στὶς ἐπαρχίες.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ὅλας αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν, ἡ κίνησις εἰς τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Πρωτευούσης ἦτο κατοπληκτικὴ μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν φαλαγγιτισσῶν μὲ τὰς ὡραίας των στολὰς μὲ τὰ ἑλληνικὰ χρώματα.

Ἡ ἄφιξις τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ἤρχισε τὴν μεσημβρίαν τῆς Τρίτης. Ἀνάτασι ἀξιωματικοῦ ὑπεδέχοντο τὰς ἀντιπροσωπείας, εἰς τὰς ὁποίας ἀμέσως διετίθεντο ἁς ξεναγοί, ἐφοδιασμένοι μὲ τὰ ἀπαραίτητα τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης. Εἰς τὴν ἄφιξιν τῶν μεγάλων ἀντιπροσωπειῶν τῆς «Φάλαγγος Ι. Μεταξᾶ» Διοικήσεως Ἀχαΐας καὶ τῆς «Φάλαγγος Καφάλη» Διοικήσεως Αἰτωλοακαρνανίας, παρέστη μὲ ὁλόκληρον τὸ Ἐπιτελεῖον του καὶ ὁ Γενικὸς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ε. Ο. Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος. Εἰς τὸν ὁ δηροδρομικὸν σταθμὸν ἦσαν παρατετεγμένα τιμητικὰ ἀποσπάσματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν.

Ὅταν μετὰ ἀντιπροσωπεῖαι ἐγκαταστάθησαν εἰς ξενοδοχεῖα, ἐνῷ αἱ μεγάλαι εἰς Σχολεῖα, παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Κ. Γεωργακοπούλου, Ὁλοι οἱ νέοι τῶν τμημάτων τῶν ἔπαιχῶν ἐσιτίσθησαν, ἀφ' ἑστιάσεων, τοῦ συσσιτίου τῶν παρασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος καὶ διανεμηθέντος ἀπὸ φαλαγγίτισσας τῆς "Δ. Α. Σ.» καὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων.

Τὰς ὧρας καθ' ἃς δὲν εἶχον συγκεντρώσεις τὰ τμήματα οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται περιήρχοντο τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀξιοθέατα. Ἡ «Δ. Α. Σ.» καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν, εἶχον εἰς τὰς ὁδοὺς περιπόλους αἱ ὁποῖαι παρεῖχον πληροφορίας καὶ ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν φαλαγγίτας.

Διὰ τὴν ἐθν μ.μ. εἶχεν ὁρισθῆ ἡ ὁμιλία τοῦ Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια», ἀπὸ τῆς 7ης ὁμως εἶχεν ὑπερπληρωθῆ ἀσφυκτικῶς τὸ θέατρον, ἀπὸ ἀντιπροσωπείας ἐπαρχιακῶν τμημάτων καὶ τῶν σχηματισμῶν τῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν. Ἐξω ἀπὸ τὸ ἰέατρον κατέθεανον καὶ παρετάσσοντο τὸ Ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ τμήματα τῶν ὁποίων αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ἦσαν εἰς τὴν αἴθουσαν. Λόχοι τῆς Ὑποδοικήσεως Ἀθ

ση δ κόσμος τῶν ἐνθουσιωδῶν νέων διὰ νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀρχηγός.

Ὅταν πάντως ἀποκατεστάθη ἡσυχία. ὡμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς καὶ εἶπε, τὰ ἑξῆς ἐμπνευσμένα λόγια:

«Νεολαία τῆς Ἑλλάδος,

Σεῖς, ὅσοι καὶ ὅσες εἶσθε ἐδῶ, καὶ ὅλοι καὶ ὅλες ποὺ δὲν εἶνε ἐδῶ, ἀλλὰ εἶναι διασκορπισμένοι εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ὁποίους ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύετε σεῖς αὐτὴν τὴν στιγμήν! Τώρα ποὺ ἐδείξατε τί θέλετε μὲ τὴν ἐμφάνισίν σας, ὅλο τὸ ἔθνος ἔχει ἐστραμμένα τὰ μάτια του ἐπάνω σας! Ξεύρετε πολὺ καλὰ τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἔχετε νὰ κάμετε. Τὴ φωτιὰ ποὺ σᾶς ἀνάψαμε ἐμεῖς μὲ τὴ λαμπάδα τοῦ παραλδόντος νὰ τὴν φουντώσετε ἀκόμα πάρα πάνω καὶ νὰ τὴν παραδώσετε μεγαλύτερη καὶ φωτεινότερη εἰς ἐκείνους ποὺ θὰ ἔλθουν ὕστερα ἀπὸ σᾶς.

Τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν δὲν ἔχει νὰ σταματήσῃ ποτὲ εἰς τὸν δρόμον του! Οὔτε ἡ ζωή του ἠμπορεῖ νὰ ἀνακοπῇ! Ἀρκεῖ μονάχα κάθε νέα γενεὰ ποὺ ἀκολουθεῖ νὰ δίδῃ προηγουμένην της νὰ εἶνε καλύτερη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ διαδέχεται.

Αὐτὸ ἀναμένουμε ἐμεῖς ἀπὸ σᾶς νέοι καὶ νέαι τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ μὲ τὴν δεδαιότητα ὅτι θὰ φανῆτε ἀνάξιοι τῶν ἐλπίδων μας σᾶς φωνάζω:

—Ζήτω ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος.»

Μυριόστομη ἰαχὴ ποὺ ἔφθανε στοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψε τὴ ζητωκραυγὴ τοῦ ἀρχηγοῦ ὑπὲρ τῆς Νεολαίας.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Δίδος ΛΟΥΚΙΔΟΥ

"Επειτα προσεφώνησε τὸν ἀρχηγὸν ἡ δις Λουκίδου Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Σπουδαστριῶν καὶ Φοιτητριῶν. Μὲ φωνὴ βροντώδη, μὰ πλεμμένη ἀπὸ συγκίνησι εἶπε:

«Ἀρχηγέ,

Ἡ τιμητικὴ ἀποστολή, ποὺ μᾶς ἀναθέσατε κεῖτό ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ πατρική σας στοργὴ μᾶς δίδει τὴν δύναμι νὰ σᾶς φρονφωνήσωμεν ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας — τῆς Φοιτηρίας — Σπουδαστρίας, διανοουμένης καὶ ἐργατρίας. ΤΡΑΒΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΣΟΥ.

Διοργάνωσε τὴν Ἑλλάδα, κάμε τὴν φρούριο ἀπόρθητο, ὅπως τὴν κάμνεις ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος.

Ἐνωτίσου ὁπὸ τὴ θεσπέσια καὶ ἀνώτερη μυσταγωγία τοῦ ἀρχαίου κάλλους καὶ πνεύματος, τῆς ρώμης καὶ τῆς διανόησεως, ἐμπνεύσου τὴν φαντασίαν ἐκείνων καὶ τὴν παλληκαριὰ τῶν ἡρώων ἀγωνιστῶν τοῦ ἀθανάτου 1821. Πάρε τὸ δικό μας σφρίγος καὶ τὴν νεότητα, τὴν ζωτικότητα καὶ δύναμι, δόσε μας τὰ φτερὰ γιὰ νὰ πετάξωμε στὴν Ἰδαϊκὴ ἀρχαία ἀθάνατη ἐποποιΐα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς, ἐφοδίασε καὶ ὁπλισε μας μὲ τὰ ἠθικὰ ὅπλα τῶν προγόνων μας καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι ἀπὸ μᾶς καὶ μὲ μᾶς θὰ ἐλαστήξῃ ὁ Ἀνώτερος τῶν προγενεστέρων Νεώτερος Ἑλληνικὸς Πολιτισμός.

Πες δὲ στοὺς Ἑθνικοὺς καὶ Κυβερνοκρὸς ἀνωτροπεῖς, ὅτι ἐμεῖς ἡ νέα Ἑλληνικὴ γενεὰ, ποὺ τὴν μαστιγωγεῖ ἡ 5 Ι. Μεταξᾶς, εἶμεθα πιστοὶ στὰς ἑθνικὰς ἐπάλξεις καὶ ἂν τολμήσουν νὰ κινηθοῦν θὰ ἀντικρύσουν τὰ στήθη μας, τὰ σώματά μας καὶ μονάχα στὰ νεκρά μας κορμιὰ ἀν κάτσουν στὰ πτώματά μας θὰ μπορέσουν νὰ σὲ πειράξουν γιὰ νὰ περάσουν, γιὰ νὰ καταστρέψουν τὴν Ἑλλάδα.

Ἥρωες τοῦ ἀγῶνος ἐσεῖς, ποὺ μὲ τὸ τίμιο αἷμα σας ἐξηγοράσατε τὴν ἐλευθερίαν μας, ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία ἀγωνιᾷ καὶ ἀσκίμητη ἐπὶ τῶν ἑθνικῶν ἐπάλξεων σᾶς εὐγνωμονεῖ καὶ ὁρίζεται στὴν ἱερά σας μνήμη, ὅτι πιστὴ στὶς ἐντολές καὶ στὸ παράδειγμά σας εἶνε ἕτοιμη νὰ θυσιασθῇ γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος της.

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Βάδιζε ἀκλόνητος μὲ τὴν Νεολαία σου.

Ἑθνικὲ Κυβερνήτα,

Τράβα μπροστά, ἡ ψυχὲς καὶ τὰ κορμιὰ μασσὲ φρουροῦν καὶ σὲ ἐμψυχοῦνουν.

—Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς Ἐλευθερίας μας.

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ἡ 4η Ἀὐγούστου.

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς μας. Ζήτω ὁ Ἑθνικὸς Κυβερνήτης καὶ ἀρχηγὸς μας.

—Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία».

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σὲ λίγο ὁ ἀρχηγὸς περιῆθεν ὅλα τὰ παρατεταγμένα τμήματα καὶ ἐπεθεώρησεν ἕνα μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς ἐπιθεωρήσεως ποὺ κράτησε περίπου μισὴ ὥρα, δοψίζει ὁ τόπος ἀπὸ ζητωκραυγὰς μὲ ρυθμό!

—Ζή—τω!

—Ζή—τω!

—Ζή—τω!

—Ζή—τω!

Ἐζητωκραύγαζαν ὅλοι μαζύ. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τμημάτων μὲ δυσκολία συγκρατοῦσαν τὰ τμήματά τους. Τὰ παιδιὰ ἤθελαν νὰ πλησιάσουν τὸν ἀρχηγὸ κάτι καθένα νὰ τοῦ πῇ.

Μερικὰ πιὸ θαρραλὰ ἐφυγαν ἀπὸ τὴ γραμμὴ καὶ ἔτρεξαν νὰ φιλήσουν τὸ χέρι του.

Ἐκδηλώσεις συγκινητικὲς ποὺ εἶνε καταφανὲς ὅτι συνεκίνησαν πολὺ τὸν ἀρχηγό.

Ὡς τὸ αὐτοκίνητον συνώδευσε τὸν ἀρχηγὸν ὁ Γ. Κ. Ε. μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς του. Ὡς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας συνώδευσεν αὐτὸν πάλι τὸ ἐφιππον τμῆμα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Αἱ ζιλιάδες τοῦ λαοῦ ἐπευφήμησαν ζωηρῶς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην.

Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΩΝ ΜΗΝΗΜΕΙΩΝ

Ἐνωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἠρξε τῆς συγκεντρώσεως τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως ἔγινεν ἀπὸ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἡ στέψις τῶν ἀνδριάντων καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Λόχοι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν, τῆς Διοικήσεως Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Διοικήσεως Πατρῶν καὶ τῆς Διοικήσεως Κοζάνης ἔστεψαν τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Κολοκοτρώνη.

Ἀπόσπασματα ἀρμάτων καὶ πλήλων τῆς Δ. Α. Σ. ἔστεψε τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Πανεπιστημίου.

Σεμνὲς, ἀλλ' ἐπιβλητικότατες ἦσαν ἡ τελετὲς αὐτὲς κατὰ τὰς ὁποίας αἱ μουσικαὶ μετὰ τὴν στέψιν ἐπαιάνισαν τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Η ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑ

Τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης 1500 φαλαγγίται τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν τῆς φάλαγγος Καψάλη — τὴν μουσικὴν ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ μεγάλος μας ἐνισχυτὴς Δήμαρχος κ. Εὐαγγελάτος — παρήλασαν μὲ λαμπάδας ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σταδίου, τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, τὴν Λεωφόρον Ἀμαλίας καὶ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου.

Ὑποδλητικότατον ἦτο τὸ θέαμα τῆς παρατάξεως τῶν λαμπαδηφόρων πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ὅπου ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Ἡ λαμπαδηφορία κατέληξεν εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεκίνησεν.

Τὴν 10ην νυκτερινὴν εἰς τὸ θέατρον Ἀλίκης ἐγένετο σύσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνωτάτων βαθμοφόρων, περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν ἀλλοῦ.

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Μαρτίου ἅπαντα τὰ ἐν στολῇ τμήματα μαζὶ παρήλασαν μεγαλοπρεπῶς πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν λεωφόρον Ὄλυγας. Εἰς τὴν εἰδικῶς σταθεῖσαν ἐξέδρα εἶχον θέσεις ὁ ἀρχηγὸς μας μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα καὶ πλεῖστοι ὄσοι ἐπίσημοι.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς λεωφόρου καὶ εἰς τὴν Λεωφόρον τῆς Ἀμαλίας καὶ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου μυριάδες λαοῦ πασχολοῦνθησαν τὴν παρέλασιν.

Ὅλος δὲ ὁ κόσμος ὑπεδέχθη τὰ τμήματά μας μ' ἀπερίγραπτες ἐκδηλώσεις.

—Μπρεδο λεβεντες.

—Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαια.

—Ζήτω ἡ νέα γενεά.

Φώναζαν οἱ μεγαλύτεροι, ἐνῷ οἱ νέοι τῆς ὀγανώσεώς μας οἱ ἄνευ στολῆς χαιρετοῦσαν τὰ παρελαύνοντα τμήματα καὶ τὰ ἐπευφημοῦσαν ζωηρῶς.

Ἡ παρελασις τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἤρχισε τὴν 5ην μ.μ. ἀκριβῶς καὶ ἐτελείωσε τὴν 6ην καὶ 15'. Ὅταν ἡ κεφαλὴ τῆς παρελάσεως ἔφθανε εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως ἡ ὀυρὰ τῆς τότε διήρχετο πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ὑπῆρξε δὲ ὅσον καὶ εἰς ὄγκον καὶ εἰς ἐμφάνισιν ἐπιθλητική. Συγκίνησις κατέλαδε καὶ κατάπληξις συνάμα, τὰ πλήθη μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς «Ε.Ο.Ν.». Τὴν ἐπομένην εἰς ὅλην τὴν πόλιν θέμα συζητήσεως ἦτο ἡ παρέλασις τῶν τμημάτων μας.

Ἡ σειρὰ τῆς παρελάσεως ἦτο ἡ ἑξῆς:

1) Τμῆμα δύο ἑξάδων μὲ ἐπικεφαλῆς Ἀξιωματικόν.

2) Αἱ 800 σημαῖαι τῶν ἐπαρχιῶν εἰς φάλαγγα κατὰ ἑξάδας.

3) Τμῆμα δύο ἑξάδων ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικόν.

4) Μουσικὴ Ἐπιθεωρήσεως Μεσογείων.

5) Γ. Κ. Ε. μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του.

6) Αἰτωλοακαρνάνες μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν.

7) Κρῆτες μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν.

8) Μακεδόνες μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν.

9) Ἐπίσημοι σημαῖαι τμημάτων ἐπαρχιῶν ἀνὰ δύο καὶ μὲ δύο παραστάτας.

10) Μικραὶ ἀντιπροσωπεῖαι ὡς ἀκολούθως: Λάρισσα, Πύργος, Θεσσαλονίκη, Λαμία, Ζάκυνθος, Σπάρτη, Κέρκυρα, Χαλκίς, Σύρος, Σάμος, Ἀλεξανδρούπολις, Ἀργοστόλιον, Ἄργος, Δράμα, Ἔδεσσα, Ἡγουμενίτσα, Ἡράκλειον, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Κιλκίς, Κομοτινή, Κόρινθος, Λασήθιον, Μυτιλήνη, Ναύπλιον, Ὀρεστιάς, Πολύγυρος, Σέρραι, Τρίκκαλα, Τρίπολις, Φλώρινα, Χανιά.

11) Μουσικὴ Μεσογλογίου.

12) Τμῆμα Ἀχαΐας.

13) Τμῆμα Αἰτωλοακαρνανίας.

14) Μουσικὴ Ἀθηνῶν.

15) Ὑποδιοίκησις σπουδαστριῶν.

16) Ὑποδιοίκησις θηλέων.

17) Δ.Α.Σ.

18) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν.

19) Μουσικὴ Πειραιώς.

20) Ὑποδιοίκησις Πειραιώς.

21) Ὑποδιοίκησις Καλλιθέας.

22) Ὑποδιοίκησις Ὑμηττοῦ — Χαλανδρίου.

23) Ἄπαντες οἱ σκαπανεῖς (Ἀθηνῶν, Πειραιὰς καὶ περιχώρων).

24) Μεσόγεια.

25) Ποδηλάται κατὰ τετράδας.

26) Μοτοσυκλετισταὶ κατὰ τετράδας.

27) Ἀεροπορία.

28) Πρῶται βοήθειαι.

29) Προσωπικὴ ἐργασίας.

30) Ὀρειβάται.

31) Ἀθληταί.

32) Μηχανικοί.

33) Αὐτοκίνητα, κατ' ὄχημα.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τμημάτων ἐγαιρέτησαν στρατιωτικῶς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ μὲ στροφὴν τῆς κεφαλῆς δεξιὰ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι μὲ στροφὴν τῆς κεφαλῆς δεξιὰ. Εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐγένετο χαιρετισμὸς μὲ ἀνάτασιν τῆς δεξιᾶς ἀπὸ τοὺς ἡγουμένους τμημάτων καὶ μὲ στροφὴν κεφαλῆς δεξιὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Η ΕΠΙΤΥΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΩΣ

Ἡ παρέλασις ἦτο ἐπιτυχεστάτη. Προεκάλεσεν ἀρίστην ἐντύπωσιν Φυσικὰ ὑπῆρξαν τμήματα παρελάσαντα περισσότερον ὡραῖα καὶ ἄλλα ὀλιγώτερον ὡραῖα. Ὅλα πάντως παρήλασαν ἱκανοποιητικά. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τε λευταίου.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ

Καὶ ἐκλεισεν ὁ πανηγυρισμὸς μὲ τὸ γεῦμα τοῦ Γ. Κ. Ε. πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους βαθμοφόρους τῆς Διοικήσεως Προετοιμασίας εἰς τὸ ἐστιατόριον «Πάνθεον».

Κατ' αὐτὸ ἠγέρθησαν ἐνθουσιώδεις προπόσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν παριστα μένων ὑπῆρξαν ἀφθαστοι.

Ὁ Γ. Κ. Ε. κυριολεκτικὰ ἀπεθέωθη. Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κ. Κοντοστάθης Διοικητὴς Ἀχαΐας, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς συγκεντρώσεως ἐπὶ τῷ αὐτῷ 20.000 φαλαγγιτῶν καὶ τονίσας τὸν ἄθλον τοῦ Γ.Κ.Ε. εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης κ. Μ. Γκολεμῆς εἶπε τὰ ἑξῆς, προκαλέσας θύελλαν ἐπευφημιῶν.

«Στὸ συναδελφικὸ αὐτὸ τραπέζι νοιώθω βαθειὰ τὴν ὑποχρέωσι νὰ σηκώσω ψηλὰ τὸ ποτήρι καὶ νὰ πιῶ στὴν ὑγεία τοῦ Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, διαβεβαιώνοντας πὼς τὰ παιδιὰ τῆς Κρήτης, τὰ παιδιὰ τῶν πατέρων ἐκείνων ποὺ δὲν ἄφησαν τὸ βουνὸ καὶ τὸ καρυοφίλι παρὰ μόνον ὅταν ἑνοιωσαν νὰ τοὺς περιλοῦῃ ἐλεύθερος ἀέρας, θὰ ἐργασθοῦν μέσα στὰ πλαίσια τῆς «Ε. Ο. Ν.» σὰν ἀπόγονοι ἡρώων προγόνων, σὰν παιδιὰ τῆς λεβεντογέννας Κρήτης».

Ὑπέροχοι, ἐμπνευσμένοι ἦσαν καὶ αἱ προπόσεις τοῦ κ. Μοτραλίδη τῆς Ἐπιθεωρήσεως Μεσογείων, τοῦ κ. Γλυκοφρύδη τῆς Διοικήσεως Κοζάνης, ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιακῶν τμημάτων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανωτιωλίου, πρόεδρος τῆς Κονότητος, ἤγειρε τὴν κάτωθι πρόποσιν:

«Σεβαστὲ καὶ πολυαγαπημένε Κυβερνητικὲ Ἐπίτροπε. Κύριοι Ἐπιτελεῖς, Κύριοι Διοικηταί, Κύριοι Ἀξιωματικοί. Εἴκοσι μῆνες περίπου παρῆλθον ἀπὸ τότε ποὺ τὸ μίσος, ἡ ἔχθρα καὶ ἡ μικροπολιτικὴ παρεδόθησαν εἰς τὴν λήθην ὅπως ἕνα κακὸ ὄνειρο.

Ἡ ἀβεβαιότης ποὺ σὰν βραχος, μᾶς ἐπλάκωνε τὰ στῆθη διὰ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος καὶ γιὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας, ὅλα διελύθησαν.

Καὶ εἰς τὴν θέσιν των βασιλεύουν σήμερον ἡ ὁμόνοια, ἡ ἀγάπη, ὁ φρενῆρης ἐνθουσιασμός, τὸ θάρος καὶ ἡ αὐτοπεποίθησις.

Καὶ τώρα ἡ Ἑλλὰς σφριγῶσα, ἠνωμένη, διασχίζει τοὺς ὠκεανοὺς τῆς δόξης, ἐνὸς ἐξόχου παρελθόντος καὶ ἑνὸς μέλλοντος ἀσφαλῶς ἀνωτέρου.

Μὲ τὴν πνοὴν τοῦ Ἐθνικοῦ μας σιδηροῦ κυβερνήτου, τὴν γραντιόδη του θέλησιν καὶ τὴν ἀκατάβλητον δύναμίν του, ὅλοι μαζί, προπορευομένου αὐτοῦ τοῦ ἀθανάτου Ἕλληνος ποὺ κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα, θὰ βαδίσωμεν ἐκεῖ ὅπου ἡ θεία πρόνοια καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα μᾶς ἐπιβάλλουν.

Καὶ εἰς τὸν ἑνάστρον οὐρανὸν τῶν ἐλπίδων τῆς μεγάλης μας Πατρίδος οἱ εἰειφανεῖς ἀστέρες τοῦ σημερινοῦ πολύχρονου Βασιληᾶ μας, τοῦ σιδηροῦ μας Κυβερνήτου καὶ τῶν ἀρίστων συνεργατῶν του. ὡς τηλαυγεῖς φάροι θὰ φωτίζουν τὴν λεωφόρον τῶν ὡραίων τῆς Φυλῆς μας πεπρωμένων.

Καὶ τώρα ἐπιτρέψατέ μοι ἐμψυχωτὰ Κυβερνητικὲ Ἐπίτροπε ὅπως προπίωμεν εἰς τὴν ὑγείαν σας, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε μαζί σας, ἵνα δδηγήσητε τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Φυλῆς.

"Ερρωσο Ἀθάνατη Ἑλλάς, ὁ κα λὸς Θεὸς σου πάντοτε Σὲ προστατεύοι. Ζήτω τὸ "Εθνος! Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς! Ζήτω ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος!»

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Διοικηταὶ τῶν μονάδων Διοικήσεως Ἀθηνῶν ἤγειραν καὶ αὐτοὶ ἐνθουσιώδεις προπόσεις.

Ὁ κ. Σπαθάρης, ἐπιθεωρητὴς τῶν Ὑποδιοικήσεων Πειραιώς καὶ Καλλιθέας, ἤγειρε τὴν ἀκόλουθον πρόποσιν:

Ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Ὑποδιοικήσεων Πειραιώς καὶ Καλλιθέας, ἀπευθύνω θερμοὺς χαιρετισμοὺς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων τῆς Ε. Ο. Ν. ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ὑπῆρξεν ἀληθὲς συγκινητικὸν τὸ θέαμα τῆς Ε.Ο.Ν., ἡ ὁποία παρήλασε πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς, ὡς ἡ παροῦσα, ὅπου ἡ νεολαία ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται συγκεντρωμένη καὶ ἑορτάζει τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν, τὰ λόγια εἶνε περιττά. Σκοπὸς μας εἶνε ἡ ἐργασία καὶ εἶμεθα εὐτυχεῖς ποὺ ἠδυνήθημεν νὰ ἀποδείξωμεν χθὲς καὶ σήμερον ὅτι ἡ ἐκπόνησις καὶ τοῦ ὀποσχεθήκαμε νὰ τοῦ τὴν στείλωμε ταχυδρομικῶς.

Στάθηκε ἀδύνατον ὅμως, ὁ μαῦρος νομίζει πὼς τὸν κοροϊδεύουμε. Ἐζήτησε τότε τὴν βοήθειαν τῶν συντρόφων του, οἱ ὁποῖοι ἐσχημάτισαν κύκλο γύρω μας, ἑτοιμοι νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν. Ἐάφνου, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς βρίσκεται μ' ἕνα τηλημμένο σιμὰ σ' αὐτὸν ποὺ κρατοῦσε τὴν φωτογραφικὴ μηχανὴ κ' ἔκανε νὰ τὴν ἁρπάξῃ γιὰ νὰ τὴν καταστρέψῃ. Ἐσταμάτησε ὅμως τὴν κίνησί του σὴ μέσῃ, καὶ σωριάστηκε σὰν κερασνόπληκτος. Οἱ ἄλλοι, τρομαγμένοι, σκόρπισαν ἀμέσως καὶ σὰν μάτησαν σὲ ἀρκετὴν ἀπόσταση γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ μακρὰ τὴ σκηνή, γιὰ τὴν ὁποίαν ἐνόμιζαν πὼς εἶχε μεσολαδήσει κάτι τὸ ὑπερφυσικό.

Τί εἶχε συμδῆ; Ἐτέντωσα μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα τὸ δεξί μου χέρι, μὲ σφιγμένη τὴ γροθιά, καὶ ὁ μαῦρος γίγας κυλίστηκε κάτω μὲ σπασμένα τὰ μούτρα. Εἶμαι θέβαιος, ὅτι ὁ μαῦρος αὐτὸς θὰ τρέπεται εἰς φυγὴν ὅταν θὰ βλέπῃ ἄλλη φορὰ φωτογραφικὴ μηχανή.

ΠΩΣ ΑΡΧΙΣΑΜΕ

Θὰ εἶνε ἴσως λιγάκι κουρφστικὸ νὰ μιλάω διαρκῶς γιὰ μένα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μπορεῖ νὰ θεωρηθῶ ἐγωϊστής. Πρέπει λοιπὸν νὰ ξεφυλίσω τὶς ἀναμνήσεις μου ἀπὸ τὴν ἀρχή, νὰ θυμηθῶ ἄλλα ἐπεισόδια τῆς ζωῆς μου καὶ ν' ἀναφέρω μερικοὺς ἄλλους ἀπὸ τοὺς καλοὺς μου συντρόφους, πρὸ παντὸς ἐκείνους ποὺ διέδωσαν τὴν πυγμαχίαν στὴν Ἰταλία.

Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι στὴν Ἰταλία ἡ τέχνη τῆς πυγμαχίας διαδόθηκε πολὺ ἀργότερα ἢ σὲ ἄλλα μέρη. Μήπως φταίει σ' αὐτὸ ὁ χαρακτήρας μας; Μήπως τὸ κοινὸν καὶ οἱ Ἀρχὲς ποὺ δὲν ἐσυμπαθοῦσαν τότε καμμίαν ἀθλητικὴν ἐκδήλωσιν; Τρέχα γύρευε!

Γεγονὸς εἶνε, ὅτι ὅταν στὴ μακρυνὴ ἐκείνην ἐποχή, ὁ καλὸς Καρπένια διωργάνωνε τὴν πρώτη καθολικὴ πυγμαχικὴ περιοδεία, ἡ πυγμαχία ἤταν ἀκόμη στὶς ἀρχές της, καὶ πρωταθλητὴς τῆς Ἰταλίας ἤταν ὁ τολμηρὸς Μπόϊνε, αὐτὸς ποὺ ἐγκαινίασε τὶς σκληρὲς συναντήσεις. Εἶχε ὅμως ἕνα ἐλάττωμα: ἤταν πολὺ πεισματάρης, καὶ ἐδαν ἔβαζε κάτι στὸ μυαλό του ἤταν ἀδύνατον νὰ μὴ τὸ προγματοποιήσῃ.

Μιὰ μέρα, ἀπὸ τὸ Μπάρι ἐπρόκειτο νὰ πάμε ὑπηδροδρομικῶς στὴ Νεάπολι, γιὰ μιὰ μεγάλη συνάντησι. Τὰ μέσα ἤταν πολὺ περιωρισμένα καὶ θὰ ταξειδεύαμε τρίτη θέσι. Τὴν στιγμὴ ὅμως ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιδασθοῦμε, ὁ Μπόϊνε στρέφεται στὸν ἐμπρεσάριο Καρπένια καὶ τοῦ λέει:

—Λυποῦμαι πολύ, ἀλλὰ ἕνας πρωταθλητὴς σὰν κ' ἐμένα, δὲν μπορεῖ νὰ ταξειδεύσῃ στὴν τρίτη θέσι.

—Κανεὶς δὲν σᾶς ἐμποδίζει νὰ πάρετε καὶ ἕνα ἀαγκόν-λί, τοῦ λέει ὁ Κωρπένια. Μόνον ποὺ θὰ πληρώσετε σεῖς τὴν διφόρεν.

—Καθόλου. Πρέπει νὰ περιφρονήσετε τὴν ἀξ.υπρέπειαν τῆς τέχνης μου...

—Αὐτὸ θὰ τὸ κάνω ἐπάνω στὸ ρίγκ, καὶ ὄχι στὸ τραῖνο: Ἔχουμε τὸ συμβόλαιον ἐδῶ ποὺ μιλᾶει καθαρά.

—Τὸ συμδόλαιον εἶνε γιὰ σᾶς. Ἐγὼ δὲν ὑποχωρῶ. Οἱ γροθιές μου πρέπει νὰ ταξειδεύσουν στὴ δευτέρα θέσι, ἄλλως θὰ μείνω ἐδῶ ποὺ εἶμαι.

Καὶ ὁ καλὸς Καρπένια, ποὺ χωρὶς αὐτὸν δὲν μποροῦσε νὰ παρουσιαστῇ στὴν Νεάπολι, ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ πληρώσῃ εἰσιτήριο δευτέρας θέσεως.

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟ'Ι'ΝΕ

Μόλις ἐγκαταστάθηκε σ' ἕνα βαγόνι τῆς δευτέρας θέσεως, ὁ Πέτρος Μπόϊνε ἐφρόντισε νὰ καθήσῃ ὅσο μποροῦσε πιὸ ἄνετα. Ἔδγαλε τὰ παπούτσια του, ξαπλώθηκε καὶ ἀποκοιμήθηκε, προτοῦ ἀκόμη ξεκινήσῃ τὸ τραῖνο.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμπῆκαν πολλοὶ στὸ βαγόνι. Κάποιος τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ κάμῃ λίγη θέσι. Ὁ Μπόϊνε σικώνεται, κάθεται, καὶ ζητάει τὰ παπούτσια του γιὰ νὰ τὰ φορέσῃ. Ψάχνει ἐδῶ, ψάχνει ἐκεῖ, τίποτε! Τὰ παπούτσια του εἶχαν κάνει φτερά. "Ἔξω φρενῶν, ὁ Μπόϊνε σπεύδει νὰ συναντήσῃ τοὺς συντρόφους του, στὴν τρίτη θέσι:

—Παιδιά, μοῦ κλέψαν τὰ παπούτσια:... Τοὺς μπα...

Νὰ κλέψουν τὰ παπούτσια ἑνὸς πρωταθλητοῦ, εἶνε πρωτάκουστο!

Γίνεται ἔρευνα. "Ὅλο τὸ τραῖνο ἀναστατώνεται. Τὰ παπούτσια δὲ μποῦν ποὺ πρωταθλητοῦ δὲν θρίσκονται πουθενά.

Τὸ ἄλλο πρωΐ, ὅταν ἐφθάσαμε μὲ καθυστέρησι στὴ Νεάπολι, οἱ κάποιοι τῆς πόλεως ποὺ ἐπρόκειτο νὰ μας φιλοξενήσουν, εἶδαν τὸ ἀσύνηθες θέαμα ἑνὸς πρωτοπυγμάχου ποὺ ἐπήγαινε ξυπόλητος ἀπὸ τὸν σταθμὸ ἕως τὸ ξενοδοχεῖο. Καὶ δὲν μπόρεσε νὰ φορέσῃ οὐδὲ τὰ παπούτσια τοῦ ρίγκ, γιατὶ τὰ εἶχε δάλει στὶς ἀποσκευές του, ποὺ εἶχαν σταλῆ μιὰ μέρα πρὶν μαζὶ μὲ τὸ ρίγκ.

"Ἔτσι ἄρχισε ἡ πυγμαχικὴ δόξα τῆς Ἰταλίας.

Ὡστόσο, μὲ διαφόρους σταθμοὺς, εἴχαμε θάσει σὴν Πιαστέντσα. Ὁ ἀνοιχνόδιμπτος Μπόϊνε ἔκανε διαρκῶς δ.τι τοῦ κατέδαινε. Στὸ τέλος δμως ὑρῆκε τὸν μπελᾶ του. Μὲ τὶς διαρκεῖς ἀπαιτήσεις του ἐκούρασε τόσο πολὺ τὸν ἀτυχῆ διοργανωτή μας, ὥστε ἀναγκάστηκ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ

(Συνέχεια έκ της 4ης σελίδος)

οὕτως ὥστε ὅταν οἱ νέοι αὐτοὶ γίνουν ἄριμοι ἄνδρες νὰ ἔχουν ὅλα τὰ ἐφόδια τὰ ὁποῖα νὰ θέσουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἔθνους, τοῦ Ἔθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῦ ἐνδοξοτέρου Ἔθνους τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν πίστιν διὰ τὴν ἐπίευ-ψιν τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς Ε Ο Ν., ὑψ. τὸ κύριλλον.

Ὁ κ. Ι. Μανῆς. Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἶπε:

«Κύριε Κυβερνητικὲ Ἐπίτροπε, ἀγαπητοὶ συναγωνισταί.

Ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν εἶνε ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς, διότι γιορτάζομεν ὅλοι μαζὶ διπλῆ γιορτή. τὴ γιορτὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς ψυχῆς καὶ τὴ γιορτὴ τῆς νίκης τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Οἱ φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ ἔσπευσαν νὰ συνενώσουν τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ πίστι ὅτι τὸ ἔργον ποὺ ἄρχισεν ὁ ἀρχηγὸς θὰ φθάσῃ σὲ ἕνα τέλος ἔνδοξο, σὲ ἕνα τέλος ποὺ ὠνειρεύτηκεν ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ποὺ ποθήσαμε ὅλοι μαζύ του. Τώρα ἡ Νεολαία προχωρεῖ τὸ δρόμο της. στὸν ὁποῖο δὲν θὰ σταματήσῃ ἀπὸ καμμιὰ ἀντίδρασι, γιατὶ τὰ κύματα τῶν φαλαγγιτῶν μὲ τὴ σημερινή τους ἐκδήλωσι κατέφεραν τὸ τελευταῖο πλήγμα σὲ κάθε ἀντιδρῶντα. Κι' ὅσο θὰ προχωροῦμε, τόσο θὰ θυμόμαστε ὅτι τὴν ἀρχὴ τὴν ἔκανε "Ἕνας, αὐτὸς ποὺ θὰ τὸν εὐγνωμονοῦμεν πάντοτε, ὁ Γιάννης Μεταξᾶς».

Ἡ δις Λουκίδου εἶπε λίγα λόγια καὶ ὑπέροχα:

«Ὑψώνω, ὀρνιοτοφώνησε, τὸ κύπελλον ὑπὲρ τῆς ἀγαπημένης Ἑλλάδος καὶ τῆς Νεολαίας μας καὶ εὔχομαι ὅπως ἀπὸ τὰ σώματα καὶ τὶς ἀνδρειωμένες ψυχές της δλαστήσῃ — κατὰ τοὺς στίχους τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ — «ὡμορφος κόσμος, ἠθικός, ἀγγελικὰ πλασμένος».

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Κ. Σκανιόδλης, Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς, ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Ἐπίτροπε,

Οἱ Ἀργοναῦται ἐπιστρέφοντες ἐκ Κολχίδος τροπαιοῦχοι μὲ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀνὰ χεῖρας, ἐδέχθησαν ἀπεινῆ τὴν δίωξιν τοῦ Διός, ὑθουμένου ὑπὸ τῆς ζηλοτύπου Ἥρας καὶ τῶν ὑπλοΐσιων θεῶν τοῦ Ὀλύμπου. Περιπλανήθησαν ἐπ' ἀρκετὸν ἀνὰ τὰς θαλάσσας, ἔχασαν κόπας καὶ πλήρωμα μέσα στὴ σκοτάδι καὶ στὴ φουρτούνα. Ἀλλὰ ξαφνικὰ μέσα στὴ θύελλα, φῶς Θεῖον, φῶς οὐράνιον, φῶς σωτήριον ἀνεφάνη. Μέσα ἐαθεὶς στὸν ὁρίζοντα τὸ τρισμεγαστὸν πελάγος ἀνεκαλύφθη καὶ ἡ νῆσον τῆς σωτηρίας τον τὴν ὁποίαν ἐνόμασαν Ἀνάφη. Οἱ νέοι τῆς νήσου ἐδοήθησαν τοὺς Ἀργοναύτας καὶ ἔκτισαν ναὸν ποὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος.

Οἱ Ἕλληνες φέροντες τῆς Νίκης τὸν στέφανον μετὰ τοὺς ἐνδόξους πολέμους ὑπὸ τὸν Μεγάλον Στρατηλάτην Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατεδιώχθησαν ὑπὸ τὸν δαιμόνον τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐταλαιπωρήθησαν καὶ ἐδασανίσθησαν.

Αἴφνης ὅμως ἔκπαλγον ἀνεφάνη φῶς. Τὸ φῶς τῆς Νίκης τῆς Ἑλλάδος. Καὶ οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος φωτισθέντες καὶ συναγερθέντες ἀπὸ τὸν Ἥλιον τῆς Ἀγίου Ὀτσου. οἰκοδομοῦν ναόν. Ὡς οἰκοδομικὰ ὑλικὰ προσφέρουν τὴ πίστιν των, τὴν ἀφοσίωσίν τον, τὴν ψυχήν τον. Ὁ ναὸς τὸν ὁποῖον κτίζει ἡ νεολαία, ὁ ναὸς τῆς Ἑλλάδος εἶνε μεγαλειώδης. Ναὸς τῆς Νίκης καὶ τοῦ Θριάμβου».

Η ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ Γ. Κ. Ε.

Τελευταῖος ἀπὸ ὅλους ἤγειρε πρόποσιν ὁ Γενικὸς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος, διάκοπτόμενος κάθε τόσον ἀπὸ ἐπευφημίας καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ.

—«Σᾶς εὐχαριστῶ — εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος — διὰ τὰς ἐκδηλώσεις σας. Τὰς ἀποδέχομαι ἀπολύτως, ὡς μεταβιβαζομένας δι' ἐμοῦ εἰς τὸν μεγάλον Βασιλέα μας καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην. Εἶνε δὲ δεῖγμα τοῦ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς πίστεως ὑφ' ὧν κατέχονται οἱ ἀντιπρόσωποι διακοσίων χιλιάδων Ἑλλήνων, φορεῖς οἱ ἴδιοι τῆς θελήσεως καὶ τῆς δυνάμεως τῶν νέων νὰ ἐπιβάλουν τὴν θέλησίν των. τὴν νίκην των χάριν τῆς Ἑλλάδος. (Χειροκροτήματα). Ἐπίσης ἀποδέχομαι τὰς ἐκδηλώσεις σας, ὡς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δι' ὅσας ἀτελείας εἶχεν ἡ ὀργάνωσις τῆς κινητοποιήσεως εἰκοσι χιλιάδων νέων. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐκάμαμεν κινητοποίησιν καὶ μὲ μέσα πενιχρότατα. Ἐὰν δὲ ἐπετεύχθη κάτι. τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν διευθύνσεων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Εἰς αὐτούς, τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας μου, ὀφειλω θερμὰς ευχαριστίας. Σὲ σας δὲ ἀνηρωποι ὀφείλω εὐγνωμοσύνην, διότι μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν σας καὶ τὴν δύναμιν τῶν ψυχῶν σας. ἐδώσατε εἰς τὴν «Ε. Ο. Ν.» φτερὰ νὰ πετάξῃ σὲ ὑψη ἀπὸ τὰ ὁποῖα ποτὲ πιὰ δὲν θὰ κατεβῇ. Μὲ τὴν πνοὴν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ σας ἐνικήσαμεν νίκην μεγάλην. Κάθε νίκη ὅμως μᾶς δημιουργεῖ καὶ νέας μεγάλας ὑποχρεώσεις γιὰ καινούργιες θυσίες. Κάθε νίκη μᾶς φέρει σὲ νέες μάχες, στὶς ὁποῖες θὰ νικήσουμε νίκην λαμπροτέραν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ Ἔθνους.

Μὲ τὴν σημερινὴν μας νίκην ἐδώσαμε καὶ ἕνα μάθημα εἰς ἐκείνα τὰ ἀπομεινάρια τοῦ παληοῦ καιροῦ ποὺ ἤθελαν νὰ εἶναι Ἕλλᾶς μόνον ἡ Ἀθήνα. Ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου Ἑλλὰς εἶναι ὅλη ἡ Ἑλλάς. Εἴμαι σὲ θέσι νὰ διαβεβαιώσω ὅλους, ὅτι οἱ παλμοὶ τῆς καρδιᾶς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἴδιοι, ἀπὸ τὸν Ἕβρο εἰς τὴν Κρήτην.

Ἀνεξορτήτως τόπου προελεύσεως, καταγωγῆς. εἴμεθα ὅλοι, ἴσοι εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Πιστεύομεν εἰς μίαν ἑλληνικὴν νεολαίαν, εἰς μίαν Ἑλλάδα. εἰς ἕνα Βασιλέα, εἰς ἕνα ἀρχηγόν.

Τὴν Ἑλλάδα τὴ μιὰ καὶ ἀδιαίρετη, νὰ τὸ ξέρῃ ὁ καθεὶς, ἡ Νεολαία τῆς ποτὲ δὲν θὰ ἐπιτοέψῃ εἰς οὐδένα, ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν ἐγθρὸν νὰ τὴν διαιρέσῃ.

Εἶναι πιὰ γεγονὸς καὶ γεγονὸς σημαντικόν, ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν γαλανόλευκη εὐρίσκονται ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ παιδιὰ αὐτά, φαλαγγίται καὶ φαλαγγίτισσαι. σκαπανεῖς καὶ σκαπανίσσαι, ἀνέλαβον μιὰ ἀποστολὴ βαρειὰ ποὺ μὲ χαρὰ εἶδεν ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος.

Η ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΗ ΜΑΣ

Μπροοῦν σήμερα μυριάδες νέων νὰ δώσουν διαβεβαίωσιν στὸν ἑλληνικὸ λαό, ὅτι τὸ βάρος αὐτὸ θὰ τὸ φέρουν μὲ δύναμι, τιμὴ καὶ ὑπερηφάνεια, ὅπως καὶ ὅταν τὸ θελήσῃ ἡ Ἑλλάς. Καὶ ἐπειδὴ τὸ βάρος αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ καὶ χρόνια, καὶ εὐτυχίες. πρέπει νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἔνα πρᾶγμα δὲν θὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ. Τὴν ἑλληνικὴ πατρίδα καὶ τὴν ἑλληνικὴ σημαία. Θὰ κρατᾶμε τὴν πατρίδα στὶς ψυχές μας. Ἀκόμη πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ "Ἔθνος τὴ διαβεβαίωσι, ὅτι ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ κουρασθῇ ποτέ, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολή της. Νέοι καὶ ἀνωνισταὶ ἐεύρουν βαθειὰ τὴν ἀξία τῆς ζωῆς. Κι' ἀμὲ καταφρόνια μλλᾶμε γι' αὐτή, μιλᾶμε ὄχι γιατὶ δὲν τὴν ἀνατιμᾶμε. ἀλλὰ γιατὶ ἀνήκομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ σήμερα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα».

Ἀναφερόμενος περαιτέρω εἰς τὴν δηδσιν διαφόρων τιμμάτων τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἐτόνισεν ὅτι, πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ποωτοποειακὴν ρόλος τῆς «Φάλαγγος Ι. Μεταξᾶ».

Ἐν συνεγείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὴν συμβολὴν τῆς ἐφημερίδος «Ἡ Βραδυνὴ» εἰς τὴ ἀγῶνα τῆς «Ε. Ο. Ν.» καὶ εἶπε:

—«Λυποῦμαι ὅτι εὑρίσκεται μεταξύ μας καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς «Βραδυνῆς» κ. Μπορτολῆς, διότι ἐὰν δὲν εὑρίσκετο μεταξύ μας θὰ ἤιυν ἐλευθεοος νὰ πῶ πόσον ἡ «Βραδυνὴ» συνέβολεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς «Ε. Ο. Ν.». Αὐτὴν τὴν ἐπίσημον στιγιὴν τὴν εὐγνωμονεῖ ἡ «Ε. Ο. Ν.» ὁλόκληρος καὶ τῆς ἀναγνωρίζουεν ἕνα μενάλο μέρος τῆς σημειοινῆς μας νίκης.

Καὶ κατέληξε:

—«Ἄκουσα νὰ λέγεται ἀπὸ συναγωνιστὰς καὶ φίλους ὅτι εἰς ἐμὲ ὀφείλεται ἡ σημερινὴ νίκη. Ἡ νίκη αὐτή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ δὲν εἶμαι παρὰ ὁ φορεὺς τῆς Ε. Ο. Ν., ὀφείλεται στοὺς φαλαγγίτας καὶ τὰς φαλαγγιτίσσας, εἰς τὴν ἡνοὴν τοῦ Πρώτου φαλαγγίτου, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Εὐγνωμοσύνη σ' αὐτοὺς ὀφείλομεν καὶ εὐχομαι κάποια ἡμέρα νὰ τοὺς εὐγνωμογῆ καὶ ἡ Ἑλλάδα μας».

Τοὺς λόγους τοῦ Γ. Κ. Ε. ἐκάλυψαν παρατεταμένα ἐπευφημίαι, μετὰ τὰς ὁποίας ἄλαλον τὸν "Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας.

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑΝ ΠΟΛΙΝ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 26 Μαρτίου

Εἰς τὸ Μεσολόγγυι. τὴν ἱερὰ πόλι, ποὺ μὲ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων της, εἶναι καθηγιασμένο το χῶμα της, ἐπανηγυρίσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ Ἐθνικὴ ἑορτή μας. Ὁ δήμαρχος κ. Εὐαγγελάτος ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν καὶ εἶπε τ' ἀκόλουθα ἐμπνευσμένα λόγια:

«Πρὸ τοῦ 1821 ὁ τόπος αὐτὸς τὸν ὁποῖον κατοικοῦμεν ἦταν σκλαβος. Τὸ μεγάλο ἐρειπωμένο σπίτι. ποὺ δείχνει μονάχα του τὸ παλιὸ ἀρχιτεκτονικὸ ρυθμό του, πίσω ἀπὸ τὸ σημερινὸ Δημαρχεῖο, ἦταν τὸ «Βοϊβοντικὸ», τὸ Τούρκικο δηλαδὴ τοῦ Μεσολογγιοῦ διοικητήριο, κι' ἐκεῖ κοντὰ στὴ σημερινὴ ψαραγορά. ἕνας μιναρές. δίπλα σ' ἕνα τζαμί, ποὺ χάθηκαν καὶ τὰ δυὸ στὴν πυρπόλησι τῆς πόλεως, μαρτυρούσαν πὼς τὸ Μεσολόγγυι, κατωκημένο ἀπὸ "Ἕλληνας, μὲ λίγους μονάχα Τούρκους. εἶχε κτισθῆ καὶ δημιουργηθῆ σὲ Τουρκικὸ καθεστώς, σὲ Μουσουλμανικὸ περιβάλλον. Γιατὶ τὸ Μεσολόγγυι, εἶναι πόλις ποὺ κτίστηκε μετὰ τὴ ναυμαχία τοῦ Δὸν Ζουὰν τοῦ Αὐστριακοῦ ποὺ γίνηκε στὰ νερὰ μας στὸ 1571. Τότε καὶ πρὶν ἀπὸ χρόνια ἀπὸ τὰ 1453, εἶχε ἡ Ἑλλὰς ὑποταγῆ στοὺς Τούρκους. Εἶχε πέσει ἡ πόλις τοῦ Βύζα καὶ ἡ Ἁγιὰ Σοφιὰ εἶχε γίνει τζαμὶ καὶ τὰ καμπαναριὰ τῆς μιναρέδες καὶ τὸ Μεσολόγγυι, ἀργότερα δημιουργημένο, ἀπετέλεσε ἕνα τμῆμα τοῦ Σαντζακιοῦ τοῦ Κάρλιλι.

Σκλάβοι γεννήθηκαν τὰ πρῶτα Μεσολογγιοτόπουλα. σκλάβοι ἔμειναν ὡς τὸ 1821. Σκλάβοι ποὺ κατῴρθωσαν μὲ τὴ δύναμι τοῦ πνεῦματός των, μὲ τὴν ἀξία τους ὡς ναυτικοὶ — θαλασσοπόροι ἀφθαστοι νὰ δημιουργήσουν κίνησι στὸ τόπο αὐτό, ποὺ πρωτοχτίσθηκε ἀπὸ ψαράδες τῆς Κεφαλλωνιᾶς καὶ Ἀλτζερίνους πειρατάς, ποὺ κούρσεβαν τὰ Τούρκικα καράβια, κρυμμένοι στῆς Ὀξειᾶς καὶ τῶν Ἐχινάδων τὰ βράχια. Καὶ δημιούργησαν τέτοια κίνησι οἱ ναυτικοὶ τοῦ Μεσολογγιοῦ ὥστε στὰ 1760 μπόρεσαν νὰ συναγωνισθοῦν τοὺς Βενετοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποκλείσουν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ ἦταν καὶ τότε τὸ μεγάλο ἐμπορικὸ κέντρο τῆς Μεσογείου.

Τὰ σκλαβωμένα χρόνια περνοῦσαν. Γενῆκαν στὸ πέρασμά τους τέσσαρες σγεδὸν αἰῶνες. Καὶ ὅπως ἐβῶ στὸ Μεσολόγγυι, ἔτσι σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα μας, ἦταν σκλαβιά.

"Οσοι μποροῦν φεύγουν σὲ ξένα, ἐλεύθερα κράτη. Καὶ μὲ τὴ δύναμι τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, μὲ τὴν ἀξία τῆς ἑλληνικῆς ράτσας, γίνονται μεγάλοι, κυβερνοῦν τὴν Ρωσσία ὅπως ὁ Καποδίστριας καὶ Ὑψηλάντης. τὴ Μολδαυΐα καὶ τὴ Βλαχία ὅπως οἱ Σούτσοι, οἱ Μουρουζαι καὶ οἱ Μαυροκορδάτοι καὶ ἄλλοι ἄκομη, στὰ τελευταῖα σκλαβωμένα χρόνια ποὺ μένουν στὴν Πόλι καὶ στὰ Γιάννενα, κατορθώνουν νὰ ἐλαφρώνουν ὡς «ἐξ ἀπορρήτων» τοῦ Σουλτάνου καὶ ὡς αὐλὴ καὶ ἐμπιστοι τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, τὰ βάσανα τῶν σκλαβωμένων ἀδελφῶν τῶν.

Καὶ μέσα στῆς σκλαβιᾶς τὸν τρόμο. στὸ σκοτάδι τοῦ μέλλοντος, τοῦ σκλαβωμένου ἔθνους, σιγακούγεται, στὸ κύλισμα τῶν νερῶν τοῦ Δούναβι, ποὺ βάφτηκαν μὲ τὸ αἷμα τοῦ Τυρταίου του, τὸ ἐγερτήριο τραγοῦδι:

«Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλευθέρη(ρη ζωὴ»

γιὰ ν' ἀποδώσῃ τὴν ἔμπνευσι ἄλλου θούριου σὲ Μεσολογγίτη ποιητή :

«ὁ καιρὸς ἀδελφοὶ τῆς ἐλευθε-(ρίας φθάνει»

καὶ μὲ πίστι νὰ μεταδώσῃ. μυστικά, τὸ πρόσταγμα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ποὺ τὴν δημιούργησαν ὀτὰ 1814 ξενητεμένοι "Ἕλληνες, ὁ Ξάνθος, ὁ Σκουφᾶς καὶ ὁ Τσακάλωφ: νάναι ἑτοιμοι οἱ σκλάβοι γιὰ τὸ σπάσιμο τῆς ἀλυσίδας τοῦ ἀφόρητου βασανιστηρίου τῆς φυλῆς.

Κι' ἦλθε στὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου τὸ ἔτος 1821. Στὸ χρόνο αὐτὸ σημειώνεται τὸ πρῶτο ἐπαναστατικὸ γεγονός. Ὁ ἀρματωλὸς τοῦ Ζυγοῦ. ὁ Δημήτρης Μακρῆς, τὴν 5ην Μαρτίου, στὴ σκάλα τοῦ Μαυρομμάτη πιάνει τὴν χρηματαποστολὴ καὶ θανατώνει τοὺς Τούρκους φρουροὺς ποὺ τὴν συνώδευαν. Χρυσάφι ἀπὸ φόρους τῶν ραγιάδων Ἑλλήνων πήγαιναν στὴν Πόλι. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ 15 ἡμέρας στὰς Πάτρας καὶ στὴν Ἀγία Λαύρα, ὑψώνονται σημαῖες ἐπαναστατικὲς καὶ ὀρκίζονται στὸν τίμιο σταυρὸ τους οἱ προύχοντες καὶ οἱ καπετανάοι τοῦ Μωρηᾶ νὰ δώσουν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν λευθεριὰ τῆς σκλάβας πατρίδος καὶ τὴν 23ην Μαρτίου, στὰς Καλάμας συγκροτεῖται ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ γερουσία.

Ἀπὸ τὸ χρόνο αὐτὸ ἡ Ἑλλάς, ἡ χώρα ποὺ ἔβωσε τὰ φῶτα στὸν κόσμο. ποὺ ἀνήγειρε Παρθενῶνας καὶ ἔστησε τρόπαια στὰς Πλαταιὰς καὶ τὰμβο στὸν Μαραθῶνα, ποὺ ἔμεινε δούλη καὶ ταπεινωμένη 328 ὁλόκληρα χρόνια, ἦταν ἐπαναστατημένη.

Καὶ ἦταν θεῖκὴ σύμπτωσις. Ἀπ' ἐβῶ ν' ἀρχίσῃ μὲ τοῦ Δημήτρη Μακρῆ τὸ πρακτικόπημα καὶ ἐβῶ νὰ κλείσῃ μὲ τὸν ἴδιο Μακρῆ στὴν ἔξοδο καὶ μὲ τὸν Δεσπότη Ἰωσὴφ τῶν Ρωγῶν καὶ τὸν Χρῆστον Καψάλη στὰς ἀνατινάξεις, ἡ ἀπέλευ θερωτικὴ ἐπαναστασις τοῦ 1821. Ἐπαναστασις σκληρὴ καὶ δύσκολη, μεγάλη καὶ δοξασμένη ὅσον καμμία στὴν ἱστορία τῶν πράξεων τῶν λαῶν. Ἐπανάστασις ποὺ χρειάσθηκαν ἑπτὰ χρονια ὁλοκληρα νὰ ἐπικρατήσῃ. Ποὺ ἀπῆτησε θυσίες σὰν τὶς σφαγὲς τοῦ Δραγατσανίου καὶ τῆς Χίου καὶ ὁλοκαυτώματα σὰν τῶν Ψαρῶν καὶ τοῦ Μεσολογγίου.

Τὸ ἐλεύθερο Κράτος καθιέρωσε τὴν καλύτερη ἡμέρα τοῦ εὐλογημένου Μάρτη τοῦ 1821 ὡς ἐπίσημο ἔναρξι τῆς ἐθνικῆς ἐγέρσεως. τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴν ἁγιασμένη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς πρώτης μη τέρας τοῦ κόσμου, ποὺ ἐγέννησε τὸν λυτρωτὴν καὶ μάρυρα τῆς ἀνθρωπότητος, Ἰησοῦν τὸν Θεόν μας.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν λατρεύομεν καὶ τὴν τιμοῦμεν. Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς νέας μας ἱστορίας ποὺ διδάσκει στὸν κόσμο ὅτι τὴν πατρίδα, τὴ θρησκεία του, τὸ σπίτι του ὁ Ἕλλην τὰ ἀγάπησε περισσότερο ἀπὸ τὸν ἀτομισμό του καὶ ἀτομικὰ πλούτη. δόξα καὶ μεγαλεῖα, ζωὴ καὶ ἀπόλαυσις, ὅλα αὐτὰ ἐθυσιάσθησαν καὶ θυσιάζονται πρὸ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος ποὺ κινεῖται καὶ στρέφεται στὸν ἄξονα: Θρησκεία — Πατρίς.

Καὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὸ ἀποδεικνύει τώρα ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος πόσον πιστεύει στὴν Πατρίδα. Τὸ ἀποδεικνύει καὶ σήμερα ποὺ ἔστειλε ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ στὴν κραταιὰ πρωτεύουσα, ποὺ ἡ ψυχὴ ἑνὸς Κοτζιᾶ τῆς ἔδωσε τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δημιουργίας. τὰ παιδιά του, γιὰ νὰ δείξουν, πὼς μ' αὐτὰ μπροστά, ἑτοιμάσθηκε ἕνας ζωντανός, καινούργιος, ἑλληνικὸς κόσμος. γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ μέχρι τελευταίας πνοῆς τὸ πρόσταγμα τοῦ Βασιλῆ, ποὺ ἔχει τὸ θρόνο του ἀκλόνητον στὶς καρδιὲς ὅλων τῶν ἀδελφῶμένων Ἑλλήνων στὴν γῆ. Καὶ τὴν ἡμέρα αὐτή, τὴν τόσο καπετανάοι, ποὺ ἡ Νεολαία μας μὲ ἑπὶ κεφαλῆς τὸν ἐμπνευσμένο Γενικὸ Κυβερνητικὸ της Ἐπίτροπο — ποὺ μ' ἔκαμε νὰ βρέξω τοὺς βράχους τοῦ Μπιζανιοῦ μὲ τὰ δάκρυα τῆς ψυχῆς μου στὴν ἀλησμόνητη ἐκείνη ἱεροτελεστία, ποὺ κάμαμε, ἀνεβαίνοντας στὰ Γιάννενα γιὰ τὴν 25ετηρίδα τους —θὰ περάσῃ μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη, γιὰ νὰ δείξῃ τὴν πίστι της πρὸς τὸ ἔργον του —ἔργο ἀθάνατο καὶ δοξασμένο — ἔνας ἀλαλλαγμὸς θὰ δονήσῃ ὅλη τὴν ἀτμόσφαιρα, κι' ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος μιὰ κραυνὴ θριαμβου θ' ἀκουσθῇ. Ἡ κραυνὴ ποὺ θὰ βγῇ ἀπ' τὴν ψυχή σας, σὺν θημα δυνάμεως καὶ πίστεως:

—Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν "Ἔθνος!»

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΗΡΩΪΚΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς «Διοικήσεως Μεσσηνίας» εἰς τὴν μεγάλην παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου

Η πνοή ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΗΣ—ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Τὴν 13ην Μαρτίου ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. Χρυσοβίτσης εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων.

Ἡ ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. παρέστη εἰς τὸ μνημόσυνον ἐν στολῇ, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ ὡμίλησεν ὁ φαλαγγίτης Ἀλέξ. Χρόνης. ἐξάρας τὴν σημαίαν του μνημοσύνου.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ ὁμὰς τῆς Ε.Ο.Ν. ἐτέλεσεν ἀσκησις.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. Ἀμαρουσίου ἔχουν καταταχθῆ 320 παιδιὰ πειθαρχημένα, γεμάτα ζωήν, αὐτοπεποίθησιν καὶ πίστιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Νέοι κάθε τάξεως, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος μέχρι τοῦ ἐργάτου, ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μέχρι τοῦ μεγαλειοτέρου, ἀπὸ τοῦ πλουσίου μέχρι τοῦ πτωχοτέρου, ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους, μὲ τοὺς συναδέλφους των καὶ συστρατιώτας των συνέρχονται καθ' ἑσπέραν εἰς τὴν παρὰ τοῦ Κοινοτάρχου προσφερθεῖσαν λέσχην των, ἥτις προσωριῶς ἔχει ἐμπλουτισθῆ μὲ μικρὸν ἀναγνωστήριον.

Εἰς τὰ ἐκτελούμενα γυμνάσιά των εἶνε τόσον τακτικοὶ ὥστε κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν παρέλασιν τὴν γενομένην ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Γυμνασίου Ἀμαρουσίου τὴν 20ὴν τρ. μηνός, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ἡ μουσικὴ μπάντα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, παρουσίασαν σύνολον ἄζιον παντὸς ἐπαίνου καὶ ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια τῶν παραστάντων τοπικῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὴν μεγαλειώδη παρέλασιν συνέτεινε πολὺ καὶ ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἐν Ἀμαρουσίῳ Γεωργικῆς Σχολῆς κ. Μπαλτᾶς ὅστις εἶχεν ἐκγυμάσει τελείως τοὺς μαθητάς του.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε Ο. Ν. ΣΟΦΑΔΩΝ

Ἡ 20ὴ Μαρτίου ἦτο διὰ τὴν κωμόπολιν Σοφάδων ἡμέρα χαρᾶς, ἐνθουσιασμοῦ, πανηγυρισμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν κυβερνήτας.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην προσῆλθον ἄνω τῶν 150 φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν τῆς κωμοπόλεως καὶ πλήθους κόσμου ὡμίλησε πρὸς τὴν Ε. Ο. Ν. ὁ διοικητὴς τῆς τάξεως κ. Χρ. Μπαρμπούτης εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητοί μου συναγωνισταί,

Ἀπερίγραπτος χαρὰ μὲ πλημμυρίζει μὲ τὴν πρώτην συγκέντρωσιν διὰ τὸν αὐθόρμητον ἐρχομόν σας ὅπως ἐγγραφῆτε εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. Εἰς τὰ μάτια ὅλων σας φαίνεται ἡ χαρὰ καὶ ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν ἤλθατε, πρᾶγμα ποὺ μοῦ δίδει θάρρος νὰ ἐργασθῶ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μου διὰ νὰ γίνωμεν μία ὀργάνωσις ἰσχυρά, μὲ θέλησιν, ἀλλὰ καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν Μεγάλον μας Ἀρχηγὸν καὶ εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην μας κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Μοῦ δίδεται μεγάλην τιμὴν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας νὰ ἐπικοινωνήσω ἐπισήμως μὲ σᾶς γιὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν ἔχω λάβει ἐκ τῶν ἀνωτάτων ἐκπροσώπων, ὅπως σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔλθετε διὰ τὸν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν σας παραστάται τοῦ συνεχιζομένου. ἀναδημιουργικοῦ ἔργου, ἀναληφθέντος κατὰ τὴν ἱστορικὴν τλέον ἡμέραν τῆ

Ὁ ἱστορικὸς λόγος τοῦ Κ.Ε. κ. Κανελλοπούλου εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν «Ὀλυμπίων»

(Πλῆρες τὸ κείμενον)

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν μνημειῶδη λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Γ. Κ. Ε. κ. Κανελλόπουλος εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν «Ὀλυμπίων».

—«Εἶναι, ἤρχισε λέγων ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἡ πρώτη φορὰ φαλαγγῖτες καὶ φαλαγγίτισσες, ποὺ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσω στοὺς συναγωνιστάς μου τῆς περιφερείας πρωτευούσης. Εἶναι ἑπομένως εὔλογος ἡ χαρὰ ποὺ αἰσθάνομαι γι' αὐτό. Μόνοι σας δὲ καταλαβαίνετε πόσον αὐξάνει ἡ χαρά μου αὐτή, ὅταν ἀναλογίζομαι, ὅτι εὑρίσκονται ἐδῶ παρόντες οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς συναγωνιστάς μου τῶν ἐπαρχιακῶν διοικήσεων τῆς «Ε.Ο.Ν.», ὅσοι ἦλθαν διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει σήμερον (χειροκροτήματα). Ἡ ἀποψινὴ συγκέντρωσίς μας εἶνε μιὰ συγκέντρωσις εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύωνται διακόσιαι χιλιάδες νέων καὶ νεανίδων τῆς Ἑλλάδος, συγκέντρωσις ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἔχει ἴδει ποτὲ ὁ τόπος αὐτὸς καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ, ἐὰν δὲν εἶχε προϋπάρξει ἡ 4η Αὐγούστου.

(—Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου.—Ζήτω ὁ πρῶτος φαλαγγίτης).

Ἐκ μέρους τῆς «Ε.Ο.Ν.» χαιρετῶ ὅλους τοὺς συναγωνιστὰς τοὺς ἐλθόντας ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσουν τὸν ἐθνικόν μας χαιρετισμὸν ἀπὸ τὸν Ἕβρο ἕως τὴν Κρήτην τὴν ἡρωϊκήν.

Ἀρχίζομεν σήμερον τὸν πανηγυρισμὸν τῆς μεγαλειτέρας ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, τῆς ἐπετείου ἑνὸς ἀγῶνος, μιᾶς ἐποποιΐας, ὁμοίας τῆς ὁποίας, σὲ κανένα λαὸν τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχει. Καὶ σεῖς πρὸ παντὸς, φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι, ἑορτάζετε ἐνθουσιωδέστερον τὴν ἐπετειον αὐτήν, διότι σεῖς εἶσθε μόνον οἱ συνεχισταὶ τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἄρχισε τὸ 1821, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἀρχίζει ἐδῶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια, διὰ τὸ Ἑλληνικὸν μεγαλεῖον καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἑορτάζομεν τὴν Ἐθνικήν μας ἐλευθερίαν, τὴν Ἐθνικήν μας παλιγγενεσίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν ἡρώων, ποὺ προσκυνοῦμεν σήμερον.

Ἀλλὰ ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις καὶ γενικῶς ὁ ἑορτασμὸς ποὺ ἀρχίζει δὲν εἶναι μονάχα ἡ ἀπότισις φόρου τιμῆς, διὰ τοὺς ἀγωνιστάς. Σήμερον, αὔριον, μεθαύριον δίδετε σεῖς μίαν βεβαίωσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀναλαμβάνετε μίαν ὑποχρέωσιν, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ ὁποῖος χάριε εἰς τὸν Βασιλέα του καὶ εἰς τὸν Κυβερνήτην του, ἐργάζεται καὶ κοιμᾶται ἥσυχος, νὰ μπορῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον, χάριν σὲ σᾶς νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ κοιμᾶται ἥσυχος (ἐπευφημίαι).

Εἴσθε φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς οἱ κληρονόμοι τῆς δόξης τοῦ παρελθόντος, εἴσθε οἱ προπτοπόροι τῆς προσπαθείας τοῦ παρόντος καὶ εἴσθε — τὸ ἐλπίζω — οἱ ἐργάται τοῦ μεγαλείου τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ἀπότισις τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ, ὡς συμφωνοῦ πρὸς τὰς παραδόσεις, ὡς ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὴν ἱστορίαν μας, ἀποτελεῖ τὸν σκοπόν, τὴν δικαίωσιν τῆς 4ης Αὐγούστου, Κατ' ἄμεσον συνέπειαν ἀποτελεῖ καὶ τὸν ἰδικόν σας σκοπόν καὶ τὴν δικαίωσιν τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν νομίζω ὅτι σεῖς, ὅτι κανεὶς ἀπὸ σας δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην, ποὺ ἔχει ἐπάνω στὴν ὀργάνωσι ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς (παρατεταμένα χειροκρότηματα) καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης (χειροκροτήματα παρατεταμένα). Ὑπῆρξε ἕνας δρόμος μακρυνός. Στὸν δρόμον αὐτόν, ἐρθόντας σ' ἕνα κολοφώνα τὸ 1821, τὸν δρόμον αὐτὸν συνέχισε τὸ Ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ὁ δρόμος αὐτὸς μίαν ἐποχὴν δυστυχῶς ἐξεχάστηκε. Τὸν δρόμον αὐτὸν μᾶς τὸν ἔδωσε ξανὰ ἡ 4η Αὐγούστου (χειροκροτήματα). Καὶ, εἶπεν ὁ Γενικὸς ἐπιθεωρητής: σᾶς ὁδηγῶ σ' ἕνα δρόμο προσποθειῶν καὶ δρόμον μεγάλον.

Εἶνε, φυσικά, ὁ δρόμος αὐτός, ἀνηφορικός, διότι ἀνηφορικοὶ εἶνε οἱ δρόμοι, ποὺ ὁδηγοῦν ψηλά. Οἱ δρόμοι, ποὺ εἶνε κατηφορικοὶ ὁδηγοῦν στὸν ξεπεσμό. Οἱ δρόμοι, ποὺ εἶνε ἀνηφορικοὶ εἶνε δημιουργικοὶ καὶ εἰς αὐτοὺς πάντοτε τοὺς δρόμους ἐβάδισε τὸ Ἔθνος αὐτό.

Καὶ τὸν διαλέξε τὸν δρόμο αὐτὸν ὁ καθένας σας νομίζω μὲ τὴν ἐλευθέραν του θέλησιν, χωρὶς κανένα καταγκασμόν, χωρὶς καμμίαν πίεσιν καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ γεγονός, ποὺ ἔχει ἀξίαν. Δὲν νομίζω, ὅτι σ' αὐτὸν τὸν δρόμον μας θὰ γυρίσωμε πίσω ποτέ. Καὶ θὰ ἰδοῦμε στὸν δρόμο αὐτὸν συνοδοιπόρους μας ὅλους τοὺς νέους ἀνεξαιρέτους παρελθόντος, ὅλους ἀνεξαιρέτως, ὅλους ὅσοι πιστεύουν σὲ πίστιν καὶ σὲ πατρίδα, ὅλους τοὺς πιστεύοντας εἰς τὰ διδάγματα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου, ὅσους πιστεύουν σὲ μίαν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, ποὺ δὲν ἐδράζεται στὴν πάλη τῶν τάξεων, ἀλλὰ στὸ σεβασμὸ τῆς προσωπικότητος, ὅσους τέλος πιστεύουν σὲ Βασιλέα καὶ σὲ Κυβερνήτην (χειροκροτήματα) καὶ ὅσους πιστεύουν στὸ σύστημα τοῦ Ἐθνικοῦ κοριάρχου Κράτους. Καὶ μιὰ ἀκόμη πίστις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σὲ σᾶς, ἡ πίστις ἡ ἀπόλυτος στὴν φυλήν μας, ἡ πίστις τῆς δυνατότητος τῆς φυλῆς αὐτῆς. Διότι στὸ πεδίον αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀμφιβολία δὲν συγχωρεῖται καμμία. Εἶνε καιρὸς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν. Μὲ τὶς ἀμφιβολίες, μὲ τὶς δειλίες, μὲ τὶς ἠττοπάθειες δὲν ἐπιτυγχάνεται τίποτε. Εἶνε καιρὸς ὅποιος ἀμφιβάλλει νὰ πάψῃ νὰ ἀμφιβάλῃ καὶ ἂν δὲν μπορῇ νὰ πάψῃ νὰ ἀμφιβάλῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἡ ἀμφιβολία του δὲν ἐνδιαφέρει τὸ Ἔθνος.

ΔΕΝ Θ' ΑΝΕΧΘΩΜΕΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Δὲν εἶνε δυνατὸν ν'ἀνεχθοῦμε ἀντιδράσεις ἀπὸ πουθενά,οὔτε ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ εἶνε ἐκτὸς χρόνου καὶ τόπου, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ποὺ νομίζουν, ὅτι εἶνε προοδευτικοί, ἐγὼ εἶνε οἱ πλέον καθυστερημένοι ἀπὸ ὅλους.

Καὶ ὅταν δὲν ἀνεχώμεθα τὴν ἀντίδρασιν αὐτήν, τὴν οἱανδήποτε, δὲν τὸ κάνουμε οὔτε ἀπὸ ἀποκλειστικότητα, οὔτε ἀπὸ ὑπερβολικὸν φανατισμόν. Τὸ κάνομεν διότι εἶνε καθῆκον μας, διότι ἡ πίστις μας εἶνε πίστις διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ὁ ἀγών μας εἶνε ἀγὼν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διοτι ἡ νίκη μας εἶνε νίκη Ἑλληνική.

Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῆς νεότητος τοῦ Ἔθνους, στὸν ἀγῶνα τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ι. Μεταξᾶ, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑψωσῃ μπροστὰ στὸν δρόμο μας τὸ ἀνάστημά του, διότι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑψώσῃ τὸ ἀνάστημά του ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. 200.000 φαλαγγῖται φουρροῦν τὸν δρόμον αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν ἀνοίγουν πλέον φαρδὺν μὲ τὰ τσεκούρια τους. Αὔριον, μεθαύριον εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἔλθουν ἄλλοι καὶ ἄλλοι πολλοί, ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, διότι πιστεύομεν σὲ ἕνα Θεόν, σ' ἕνα Βασιλέα, σ' ἕνα Κυβερνήτην (χειροκροτήματα).

Ἀλλὰ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ρωτήσῃ διατί τὸ Κράτος ἐβεῖξε τὸν δρόμον; Καὶ θὰ μποροῦσε ἀκόμη κανεὶς συνηθισμένος ἀπὸ Κράτος ὅπως ἦτο εἰς τὸ παρελθὸν νὰ τοῦ φαγῇ παράξενη αὐτοῦ τοῦ Κράτους ἡ καθοδήγησις.

Ἀλλὰ τὸ σημερινὸν Κράτος, συναγωνισταί, δὲν εἶνε Κράτος ὅπως ἦτο τὸ φιλελεύθερον Κράτος. Δὲν κατηγορῶ κανένα σας, ἀλλὰ τὰ συστήματα, καὶ ἡ ζωὴ τῶν λαῶν τελοῦν ὑπὸ μίαν αὐστηρὰν νομοτέλειαν καὶ κατὰ συνέπειαν ὅταν ἕνα σύστημα παύσῃ πλέον νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἱστορικὴν στιγμὴν, τότε πλέον τὸ σύστημα αὐτὸ εἶνε καταδικασμένον. Καὶ ἔτσι τὸ φιλελεύθερον Κράτος ἐχρεωκόπησε καὶ ἐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελίδα)

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΤΟΥ ΦΑΚΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Ἔξη χαρακτηριστικαὶ φωτογραφίαι ἀπὸ τὸν ἀλησμόνητον εἰς ἐνθουσιασμὸν συναγερμὸν τῆς 25ης Μαρτίου. ΑΝΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ὁ Γενικὸς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος εἰς τὴν παρέλασιν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν 15.000 φαλαγγιτῶν, φαλαγγιτισσῶν, σκαπανέων καὶ σκαπανισσῶν. ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ: Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Πρῶτος Φαλαγγῖτης προσέρχεται ἐν μέσῳ ἀπειριγράπτου ἐκδηλώσεως εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ 25.000 νέων καὶ νεανίδων τῶν ἐθνικῶν φαλάγγων. ΔΕΞΙΑ: Ὁ Γ. Κ. Ε. κ. Κανελλόπουλος ἐκφωνεῖ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐξορμήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ, πρὸς 20.000 νέους καὶ νεανίδας. ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ, ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Αἱ ἐπίσημοι σημαῖαι τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Φαλάγγων. ΔΕΞΙΑ: Αἱ σημαῖαι τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. ΚΑΤΩ: Φαλαγγῖτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως θηλέων εἰς τὴν παρέλασιν.

Σκίτσα, πεννιὲς καὶ εἰκόνες ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν τῆς Νεολαίας εἰς τὸν ἑορτασμὸν

(Τοῦ κ. Ν. Κ.)

Ἡ πρωτεύουσα τὶς ἡμέρες τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς ἔμοιαζε μὲ πόλι κατακτηθεῖσα ἀπὸ τά.. νειάτα! Κάθε δυὸ βήματα κι' ἕνας φαλαγγίτης ἢ μιὰ φαλαγγίτισσα. Ὁλόκληρος στρατὸς εἶχε κατακλύσει τὴν πόλι. Καὶ τί στρατός! Ἴδιος μὲ τὸν ἀληθινό. Πειθαρχικός, εὐπρεπής. Οἱ φαλαγγῖται, ἀλλὰ καὶ οἱ βαθμοφόροι χαιρετοῦσαν μὲ σεβασμὸ τοὺς ἀνωτέρους των. Τοὺς ἀνωτάτους βαθμοφόρους τῆς Ὀργανώσεως ἐν στάσει. Ὁ κόσμος δὲ δικαίως μὲ θαυμασμὸ παρηκολούθησε τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν.

❁

Ἡ παρέλασις τῶν 15.000 φαλαγγιτῶν, φαλαγγιτισσῶν, σκαπανέων καὶ σκαπανισσῶν, ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἐνεθουσίασεν ἀλλὰ καὶ κατέπληξε τὰς μυριάδας τοῦ λαοῦ ποὺ τὴν παρηκολούθησαν. Δικαίως λοιπὸν ἐκέρδισαν οἱ παρελάσαντες τὴν εὐφημον μνείαν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Θὰ ἦτο ὅμως παράλειψις ἐὰν δὲν ἀναφέρομεν ὅτι τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς παρελάσεως εἶχεν ὁ διευθυντὴς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Ρουμπάνης, διευθυντὴς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου. Ὑπῆρξε μέγας συντελεστὴς τῆς ἐπιτυχίας τῆς παρελάσεως.

❁

Ἄπειρες εἶνε αἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσέφεραν οἱ φαλαγγῖται τὶς ἡμέρες τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς, ὅπως ἄπειρα εἶνε καὶ τὰ δείγματα τῆς ὑπερόχου ἀγωγῆς των στὶς τάξεις τῶν ἐθνικῶν φαλάγγων.

Δύο φαλαγγῖται τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς ἔφεραν στὰ χέρια — κυριολεκτικὰ — μιὰ γριούλα ποὺ ἤθελε νὰ δῇ τὴ στρατιωτικὴ παρέλασι. Μιάμισι ὥρα τὴν κράτησαν ἔτσι καὶ στὸ τέλος ὅταν τοὺς ἔδωσε τὴν εὐχή της, τῆς φίλησαν τὸ χέρι καὶ ἀπεμακρυνθήσαν ὑπὸ τὰ εὐμενέστατα σχόλια τῶν παριστάμενων.

Ἄλλοι φαλαγγῖται ἐθεόθησαν εἰς τὴν Ὀμόνοιαν νὰ περνοῦν ἕναν γερουσιακὸ ἀπὸ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο πεζοδρόμιο. Στὰ τράμ δὲ οἱ φαλαγγῖται τυχόντες ἀμέσως ἀρθῆναι οἱ νὰ παραχωρήσουν θέσι ἀπὸ μεγαλειτέρους των, στοὺς ἡλικιωμένους καὶ στὶς κυρίες. Γενικὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν φαλαγγιτικὴ ἐμφάνισί των ἦσαν τέλειοι φαλαγγῖται, ἄξιοι τῆς τιμημένης των στολῆς.

❁

Πιὸ μεγάλες ὅμως ἦσαν οἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσέφεραν καὶ στὶς ἄλλες ἀκόμη τὶς ἡμέρες τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἰδίως στοὺς φαλαγγῖτας βρῆκε τὴν 25ην Μαρτίου τοὺς μεγαλειτέρους βοηθούς της. Εἰς ὁλόκληρον τὴν παράτασιν τοῦ λαοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν παρέλασιν φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἐβοήθησαν ἐπιτυχέστατα τοὺς ἀστυφύλακας. Ἐκράτησαν τὴν τάξιν μὲ εὐστροφίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ εὐγένειαν, ἡ ὁποία προκάλεσεν ἐντύπωσιν καὶ σχόλια εὐμενέστατα.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν «Ὀλυμπίων», φαλαγγῖται ἐτήρησαν τὴν τάξιν.

❁

Θὰ ἦτο παράλειψις νὰ μὴ ἀναφερθῇ ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὄχι μόνον διὰ τὴν καταπληκτικὰ ὑπέροχον ἐμφάνισίν της εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ εἰς τὴν παρέλασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει ὑπηρεσιῶν της, διότι ἀτυχῶς ἐχρειάσθησαν αἱ ὑπηρεσίαι της.

Τὴν ἑσπέραν τῆς συγκεντρώσεως τῶν «Ὀλυμπίων» παρέσχε πρώτας βοηθείας εἰς λιποθυμήσαντας καὶ τὴν 25ην Μαρτίου εἰς τραυματισθέντας ἀπὸ πτώσεις φαλαγγίτας.

Καὶ μιὰ ἄλλη ὑπηρεσία ποὺ προσέφεραν οἱ φαλαγγῖται μας, ἀνεκάλυψαν οἱ ἰδιοι ἢ ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν κομμουνιστικῶν προκηρύξεων, διὰ τὸν ὁποῖον — ἰδοὺ οἱ ἄνθρωποι — ἐκαλοῦντο τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ μὴ γιορτάσουν τὴν Ἐθνικὴν ἑορτήν, ν' ἀπαρνηθοῦν τὰ ἱερὰ ἰδεώδη τῆς Πατρίδος, ν' ἀσεβήσουν πρὸς τοὺς προγόνους ποὺ ἔχυσαν τὸ αἷμα των γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς νέας γενεᾶς.

❁

Πρέπει νὰ ποῦμε μερικὰ πράγματα καὶ διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφιχθέντας συναγωνιστάς μας. Παρὰ τὸ κοπιῶδες ταξεῖδι των, παρ' ὅλον ὅτι εὑρίσκοντο στὴν πόλιν μὲ τὰ τόσα ἀξιοθέατα, ἐνεφανίσθησαν ἀξιοπρεπέστατοι, λεβέντες, ὑπερήφανοι, τέλειοι φαλαγγῖται.

Τῆς φαλαγγος Ι. Μεταξᾶ οἱ φαλαγγῖται ἔφερον εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ στήθους ἑλληνικὴν σημαίαν μὲ τὰ ἀρχικὰ Φ.Ι.Μ. ποὺ δηλοῦν «Φάλαγξ Ἰωάννου Μεταξᾶ». Εὐσταλεῖς, ὅλοι μᾶς ἀφῆκαν τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Τῶν φαλάγγων τοῦ νομοῦ Κοζάνης, διότι 14 χιλ. φαλαγγῖται ἀποτελοῦν τὴν Διοίκησιν Ε.Ο.Ν. Κοζάνης, ἡ ἀντιπροσωπεία ἐνεφανίσθη μὲ τὴν τοπικὴ μακεδονικὴ φουστανέλλα. Ὅλοι των ἦσαν σωματώδεις. Κανεὶς ὀλιγώτερον ὑψηλὸς ἀπὸ 1 μ. 75.

Φουστανελλοφόροι ἦσαν καὶ 30 νέοι τῶν φαλάγγων τῆς Διοικήσεως Αἰτωλοακαρνανίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦλθαν εἰς τὰς Ἀθήνας 2000 φαλαγγῖται μὲ ὡραῖο παράστημα καὶ ἄδολο ἐνθουσιασμό.

❁

Δὲν ἦσαν μόνον οἱ φαλαγγῖται καὶ οἱ σκαπανεῖς, αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ σκαπάνισσαι ποὺ γέμισαν τὴν Ἀθήνα νειάτα. Ὅπου καὶ ἂν γύριζε κανεὶς κάτι ποὺ μιλοῦσε ποὺ ἔλεγε γιὰ νεολαία ἔβλεπε. Στὶς συνοικίες ἦσαν γραμμένες σὲ τοίχους φράσεις γιὰ τὴν «Ε. Ο. Ν.» ποὺ ἔλεγαν: «Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία». «Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας δημιουργεῖ Ἕλληνας». «Οἱ φαλαγγῖται τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα». Ἐγγραφῆτε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας».

Εἰς τοὺς κεντρικοὺς δὲ δρόμους ὑπῆρχήσαν ὑπέροχοι συμβολικοὶ πύργοι μεγάλων διαστάσεων μὲ συνθήματα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν ποὺ ἔλεγαν:

— Ἐμπρός! Γιὰ ὄνειρα καὶ πόθους ἐκκινᾶμε. Γιὰ τὴ δόξα τῆς φυλῆς δρόμε!»

— Ἐμεῖς οἱ φαλαγγῖται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι ἐτιμεθα ἡ δοξασμένη Ἑλλάς τῆς ἀδριανῆ»

— Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα! Ἐμπρὸς μ' ἑλληνικὴ καρδιά!

— Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας δημιουργεῖ ἀληθινοὺς Ἕλληνας».

❁

Εἰς τὰ ἀνώτερα προσετέθησαν αἱ ἐμπνευσμέναι προκηρύξεις τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ἔτσι ὁ πανηγυρισμὸς ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν τῆς μεγαλειτέρας τῶν ἑλληνικῶν ἑπετείων ὑπῆρξε πλήρης, μεγαλειώδης, ἀξιομνήστος ὅπου ἀθήνας ἐως ὅτου πανηγυρίσωμεν τὴν δεύτερον μεγάλην Ἐθνικὴν μας ἑορτὴν τὴν ἑορτὴν τῆς 4ης Αὐγούστου.

❁

Ἡ ἐμφάνισις τῶν κοριτσιῶν ἐν στολῇ φαλαγγιτισσῶν καθ' ὅλας τὰς συγκεντρώσεις τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς καὶ κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου, ἠτήρησε περισσότερον ἀπὸ ἱκανοποιητικὴ. Τὰ τμήματα των παντοῦ ὅπου ἐνεφανίσθησαν ἐπαίσαν ἐπευφημίας ἐνθουσιώδεις. Δὲν ἀστόχησαν εἰς τὸ ποτὰ τῶν συναγωνιστῶν των φαλαγγιτῶν, παρ' ὅλον ὅτι ἐκοπίασαν ὅσον καὶ ἐκεῖνοι, σὰν ἀληθινοὶ στρατιῶται.

Ν. Κ.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

Σκυταλοδρομία μὲ ἐρυθροδέρμους, προϊστορικὰ ποδήλατα καὶ ἀεροπλάνα. — Τί γίνεται ὅταν οἱ δημοσιογράφοι τὰ βάζουν μὲ τοὺς δρομεῖς. — Αὐτοκίνητα ἐναντίον ἀεροπλάνων.

Τὴν περασμένην ἑβδομάδα εἰς τὴν Πάρμαν τῆς Ἰταλίας ἔγινεν ἕνα παραδοξότατον ἀγώνισμα. Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὁ ἀγώνισμα δὲν εἶχε τίποτε τὸ περίεργον, ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ σκυταλοδρομίας. Περίεργος ὅμως ἦταν ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἔγινεν ἡ σκυταλοδρομία αὐτή.

Εἰς τὸ ἀγώνισμα ἔλαβε μέρος ἕνας δρομεὺς, ἕνας μοτοσυκλετιστής, ἕνα ποδήλατης, ἕνας σκιὲρ καὶ ἕνας ἀλπινιστής. Ἠμπορεῖτε, λοιπόν, νὰ φαντασθῆτε πῶς διεξήχθη καὶ πῶς ἐτελείωσε.

Ἐν τούτοις τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ μόνον περίεργον ἀπὸ ὅσα ἔγιναν ἕως τώρα. Κατὰ καιροὺς ἔχουν γίνει πολὺ περιεργότεροι καὶ σχεδὸν ἀπίστευτοι.

Πέρυσι εἰς τὸ Λος Ἄντζελες ἔγινε κάτι παρόμοιον, καὶ ἴσως πρωτο τυπώτερον. Σὲ μιὰ σκυταλοδρομία ἔλαβον μέρος ἕνας ἐρυθροδέρμος καβάλλα εἰς ἕνα δαρβάτο ἄλογο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ καβαλλικεύουν οἱ ἄνθρωποι τῆς φιλίας των. Ἔπειτα ἐρχόταν ἡ σειρὰ ἑνὸς ποδηλάτου. Ὑποχρεωτικὸ γιὰ τὸν ποδηλάτην νὰ ἔχῃ περάσει τὰ ἑξῆντα καὶ νὰ εἶνε ἀπάνω εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ ἐκεῖνα ποδήλατα ποὺ ἤταν κατασκευαμένα ὁλόκληρα ἀπὸ ξύλο. Προϊστορικὸ ἤταν ἐπίσης καὶ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ ποδήλατο, ἀφοῦ εἶχε ζωήν σαράντα χρόνων καὶ πλέον. Τελευταῖο ἐρχόταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σύγχρονα συγκοινωνιακὰ μέσα: Ἕνα ἀεροπλάνο.

Ἐντελῶς ἄλλου εἴδους ἦταν ἕνα ἀγώνισμα ποὺ ἔγινε πρὸ διετίας περίπου στὸ Παρίσι. Παγκόσμιοι ἀθληταὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ ἕνες μονάχα: ὁ περίφημος δρομεὺς Λαντομάγκ.

Ὁ δρόμος ἦταν 1500 μέτρων. Ὁ Λαντομάγκ στεκόνταν στὴν ἀφετηρία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τρέξουν μαζύ του ἦταν πολὺ πιὸ μπροστά. Οἱ ἀντίπαλοί του εἶχαν τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα: σὲ ἀπόσταση 250 μέτρων βρισκόταν ἕνας δημοσιογράφος, 350 μέτρα μπροστὰ ἀπὸ τὸν Λαντομάγκ ἦταν ἕνας θεατρικὸς συγγραφεύς, 400 μέτρα ἕνας δικηγόρος μὲ ἕναν χορευτή, 500 μέτρα ἕνας χρηματομεσίτης μὲ ἕναν ὀδοντοτάτορ. Καὶ ἐξεκίνησαν ὅλοι τὴν ἴδια στιγμή.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ δρόμου ἦταν ἐπίσης ἀρκετὰ περίεργο. Ὁ Λαντομάγκ, ποὺ ἦτα τελευταῖος, τοὺς ἐπέρασε ὅλους καὶ ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα. Μετὰ ἀπ' αὐτόν, εἰς ἀπόσταση 600 μέτρων ἐρχόταν ὁ δημοσιογράφος κ' ἔπειτα ὁ θεατρικὸς συγγραφεύς. Ὁ ὀδοντοτάτορ, μὲ τὸν χορευτὴν ἐγκατέλειψαν τὸ ἀνώνισμα στὴ μέση τοῦ δρόμου. Οἱ ἄλλοι ἀπεσύρθησαν ἔπειτα ἀπὸ καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα.

Τὸ περίεργο αὐτὸ ἀγώνισμα ἔγινε στὸ διάλειμμα μιᾶς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως καὶ ἐδημιούργησε πολὺ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ κοινόν. Οἱ εἰσπράξεις διετέθησαν γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.

Ὁ Λαντομάγκ δὲν εἶνε ὁ μόνος δρομεὺς ποὺ ἔλαβε μέρος σὲ παράξενα ἀγωνίσματα. Ἑκτὸς ἀπ' αὐτὸν μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε τὸν Τζέοι Ὄουενς, τὸν «ταχύτερον μαῦρον» ὅπως τὸν λένε, ποὺ ἔκαμε θαύματα στοὺς ἀγῶνες δρόμου ἀνάμεσα τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Βερολίνου.

Εἰς τὴν Ἀθήναν ὁ Ὄουενς ἀγωνίστηκε μ' ἕνα ἄλογο, τὸ Μάκ Κέου, σὲ ἀπόσταση 100 ὑαρδῶν. Ὁ μαῦρος πρωταθλητὴς δὲν ἐδυσκολεύτηκε καὶ πολὺ νὰ φθάσῃ πρῶτος στὸ τέρμα, ἀφίνοντας πίσω τὸ ἄλογο. Τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν τὴν διήνυσε σὲ ἑννέα δευτερόλεπτα κ' ἑννέα δέκατα.

Εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν «Στάδιον» εἰς τὴν ὁποίαν ὁ μαῦρος αὐτὸς εἶνε πρωταγωνιστὴς παίζει καὶ ἕνας Ἰταλός, ὁ Λουΐτζι Μπεκάλι, εἰς ἕνα πολὺ περίεργον ἀγώνισμα. Ἀντίπαλός του ἦταν ἕνα κοινὸ λεωφορεῖο, τὸ ὁποῖον ὁ Μπεκάλι ἔφθασε ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἑκατοντάδες μέτρα, ἀφοῦ τὸ ἐκινήγησε στοὺς δρόμους μιᾶς πολιτείας.

Ἕνα ἄλλο ἀγώνισμα μεταξὺ ἑνὸς ποδηλάτου καὶ ἑνὸς ἀλόγου, ἔγινε τελευταῖως στὴν Στοκχόλμη σὲ ἀπόσταση 80 μέτρων. Ἐνίκησε φυσικὰ ὁ ποδηλάτης, ποὺ ἦταν ὁ δημοφιλέστατος λάνσεν. Ὁ ποδηλάτης κατώρθωσε νὰ ὑπερισχύσῃ μόνον στὰ τελευταῖα μέτρα, ἀφίνοντας πίσω τὸ ἄλογο μόνον κατὰ μίαν θραχείαν κεφαλήν.

Κάτι παρόμοιον ἔγινε στὰ 1923 στὸ Μιλάνον. Ἀντίπαλοι ὁ δημοφιλέστατος ποδηλάτης Λινάρι καὶ τὸ περίφημο ἄλογο «Σκόπας». Καὶ οἱ δύο ἦταν σὲ φόρμα. Ὁ τζόκεϋ, ποὺ ἐκαβαλλίκευσε τὸν Σκόπα ἔβαλε τὰ δυνατά του, ἀλλὰ ὁ Λινάρι ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα, ἀφοῦ διήνυσε τὰ ἑκατὸ μέτρα.

Τὸ περίεργον αὐτὸ ἀγώνισμα τὸ εἶχαν παρακολουθήσει πολλοὶ φίλιποι καὶ θαυμασταὶ τοῦ Λινάρι. Ἔβαλαν καὶ πολλὰ στοιχήματα καὶ στὸ τέλος οἱ ὀπαδοὶ τῶν δύο παρατάξεων ἤρθαν στὰ χέρια, γιατὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπεστήριζαν ὅτι ἡ ἐκκίνησις δὲν ἦταν κανονική.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴ, πολλὲς φορὲς, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔγιναν ἀγῶνες ταχύτητος μεταξὺ αὐτοκινήτου καὶ ἀεροπλάνου. Καὶ δὲν ἀγωνιοῦσε πάντα τὸ ἀεροπλάνο. Πολλὲς φορὲς τὸ αὐτοκίνητο κατώρθωσε νὰ φθάσῃ πρῶτο στὸ τέρμα, ὄχι μονάχα ἐπειδὴ εἶχε καλύτερη μηχανή, ἀλλὰ πρὸ παντὸς χάρις εἰς τὸν πιλότον, ὅπως λ.χ. ὁ δαίμων τῆς ταχύτητας κ' ἐμπέλ.

Ἐδῶ καὶ τρία ἀκριβῶς χρόνια, τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1935 εἰς τὸ στάδιον Σὰν Σιρὸ τοῦ Μιλάνου ἔγινε μία ἀπὸ τὶς περιεργότερες ποδοσφαιρικὲς συνεντήσεις. Ἡ μία ὁμὰς ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ μοτοσυκλετιστὰς καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ πυγμάχους. Οἱ πρῶτοι ἦταν καβάλλα στὶς μοτοσυκλέττες τους καὶ οἱ ἄλλοι φοροῦσαν τὰ γάντια τῆς πυγμαχίας. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἐκέρδισαν οἱ τελευταῖοι αὐτοί, γιατὶ οἱ μηχανοκίνητοι κένταυροι δὲν μποροῦσαν νὰ κινήσουν ἐλεύθερα τὰ ποδια ἐπάνω στὶς μοτοσυκλέτες τους.

ΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

Ἡ πανωλεθρία τῆς Ἐθνικῆς μας Ὁμάδος. - Ἡ νίκη της εἰς Σέγκετ. - Οἱ τελευταῖοι ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος Ἀθηνῶν. Οἱ ἀγῶνες διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος. - Θὰ καθιερωθοῦν ἀγῶνες κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς Ὀλυμπίαν.

Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἦσαν διὰ τοὺς φιλάθλους μας, ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε νέον Ἕλληνα, ἡμέραι θλίψεως. Ἡ Ἐθνικὴ μας ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς εἰς τὴν Βουδαπέστην ἡττήθη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Οὐγγαρίας μὲ τέρματα ἑνδεκα ἐναντι ἑνός, μὲ καταπληκτικὸ δηλαδὴ ἀποτέλεσμα., ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου.

Φυσικὰ ὅλοι μας οἱ φίλαθλοι ποὺ παρακολουθοῦμε ἀκόμη καὶ ἴσως πρωτο τυπώτεον. Σὲ μιὰ σκυταλοδρομία ἔλαβον μέρος ἕνας ἐρυθροδέρμος καβάλλα εἰς ἕνα δαρβάτο ἄλογο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ καβαλλικεύουν οἱ ἄνθρωποι τῆς φιλίας των. Ἔπειτα ἐρχόνταν ἡ σειρὰ ἑνὸς ποδηλάτου. Ὑποχρεωτικὸ γιὰ τὸν ποδηλάτην νὰ ἔχῃ περάσει τὰ ἑξῆντα καὶ νὰ εἶνε ἀπάνω εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ ἐκεῖνα ποδήλατα ποὺ ἦταν κατασκευαμένα ὁλόκληρα ἀπὸ ξύλο. Προϊστορικὸ ἤταν ἐπίσης καὶ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ ποδήλατο, ἀφοῦ εἶχε ζωὴν σαράντα χρόνων καὶ πλέον. Τελευταῖο ἐρχόταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σύγχρονα συγκοινωνιακὰ μέσα: Ἕνα ἀεροπλάνο.

Ἐντελῶς ἄλλου εἴδους ἦταν ἕνα ἀγώνισμα ποὺ ἔγινε πρὸ διετίας περίπου στὸ Παρίσι. Παγκόσμιοι ἀθληταὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ ἕνες μονάχα: ὁ περίφημος δρομεὺς Λαντομάγκ.

Ὁ δρόμος ἦταν 1500 μέτρων. Ὁ Λαντομάγκ στεκόνταν στὴν ἀφετηρία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τρέξουν μαζύ του ἦταν πολὺ πιὸ μπροστά. Οἱ ἀντίπαλοί του εἶχαν τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα: σὲ ἀπόσταση 250 μέτρων βρισκόταν ἕνας δημοσιογράφος, 350 μέτρα μπροστὰ ἀπὸ τὸν Λαντομάγκ ἦταν ἕνας θεατρικὸς συγγραφεύς, 400 μέτρα ἕνας δικηγόρος μὲ ἕναν χορευτή, 500 μέτρα ἕνας χρηματομεσίτης μὲ ἕναν ὀδοντοτάτορ. Καὶ ἐξεκίνησαν ὅλοι τὴν ἴδια στιγμή.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ δρόμου ἦταν ἐπίσης ἀρκετὰ περίεργο. Ὁ Λαντομάγκ, ποὺ ἦτα τελευταῖος, τοὺς ἐπέρασε ὅλους καὶ ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα. Μετὰ ἀπ' αὐτόν, εἰς ἀπόσταση 600 μέτρων ἐρχόνταν ὁ δημοσιογράφος κ' ἔπειτα ὁ θεατρικὸς συγγραφεύς. Ὁ ὀδοντοτάτορ, μὲ τὸν χορευτὴν ἐγκατέλειψαν τὸ ἀνώνισμα στὴ μέση τοῦ δρόμου. Οἱ ἄλλοι ἀπεσύρθησαν ἔπειτα ἀπὸ καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα.

Τὸ περίεργο αὐτὸ ἀγώνισμα ἔγινε στὸ διάλειμμα μιᾶς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως καὶ ἐδημιούργησε πολὺ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ κοινόν. Οἱ εἰσπράξεις διετέθησαν γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.

Ὁ Λαντομάγκ δὲν εἶνε ὁ μόνος δρομεὺς ποὺ ἔλαβε μέρος σὲ παράξενα ἀγωνίσματα. Ἑκτὸς ἀπ' αὐτὸν μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε τὸν Τζέοι Ὄουενς, τὸν «ταχύτερον μαῦρον» ὅπως τὸν λένε, ποὺ ἔκαμε θαύματα στοὺς ἀγῶνες δρόμου ἀνάμεσα τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Βερολίνου.

Εἰς τὴν Ἀθήναν ὁ Ὄουενς ἀγωνίστηκε μ' ἕνα ἄλογο, τὸ Μάκ Κέου, σὲ ἀπόσταση 100 ὑαρδῶν. Ὁ μαῦρος πρωταθλητὴς δὲν ἐδυσκολεύτηκε καὶ πολὺ νὰ φθάσῃ πρῶτος στὸ τέρμα, ἀφίνοντας πίσω τὸ ἄλογο. Τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν τὴν διήνυσε σὲ ἑννέα δευτερόλεπτα κ' ἑννέα δέκατα.

Εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν «Στάδιον» εἰς τὴν ὁποίαν ὁ μαῦρος αὐτὸς εἶνε πρωταγωνιστὴς παίζει καὶ ἕνας Ἰταλός, ὁ Λουΐτζι Μπεκάλι, εἰς ἕνα πολὺ περίεργον ἀγώνισμα. Ἀντίπαλός του ἦταν ἕνα κοινὸ λεωφορεῖο, τὸ ὁποῖον ὁ Μπεκάλι ἔφθασε ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἑκατοντάδες μέτρα, ἀφοῦ τὸ ἐκινήγησε στοὺς δρόμους μιᾶς πολιτείας.

Ἕνα ἄλλο ἀγώνισμα μεταξὺ ἑνὸς ποδηλάτου καὶ ἑνὸς ἀλόγου, ἔγινε τελευταῖως στὴν Στοκχόλμη σὲ ἀπόσταση 80 μέτρων. Ἐνίκησε φυσικὰ ὁ ποδηλάτης, ποὺ ἦταν ὁ δημοφιλέστατος λάνσεν. Ὁ ποδηλάτης κατώρθωσε νὰ ὑπερισχύσῃ μόνον στὰ τελευταῖα μέτρα, ἀφίνοντας πίσω τὸ ἄλογο μόνον κατὰ μίαν θραχείαν κεφαλήν.

Κάτι παρόμοιον ἔγινε στὰ 1923 στὸ Μιλάνον. Ἀντίπαλοι ὁ δημοφιλέστατος ποδηλάτης Λινάρι καὶ τὸ περίφημο ἄλογο «Σκόπας». Καὶ οἱ δύο ἦταν σὲ φόρμα. Ὁ τζόκεϋ, ποὺ ἐκαβαλλίκευσε τὸν Σκόπα ἔβαλε τὰ δυνατά του, ἀλλὰ ὁ Λινάρι ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα, ἀφοῦ διήνυσε τὰ ἑκατὸ μέτρα.

Τὸ περίεργον αὐτὸ ἀγώνισμα τὸ εἶχαν παρακολουθήσει πολλοὶ φίλιποι καὶ θαυμασταὶ τοῦ Λινάρι. Ἔβαλαν καὶ πολλὰ στοιχήματα καὶ στὸ τέλος οἱ ὀπαδοὶ τῶν δύο παρατάξεων ἤρθαν στὰ χέρια, γιατὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπεστήριζαν ὅτι ἡ ἐκκίνησις δὲν ἦταν κανονική.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴ, πολλὲς φορὲς, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔγιναν ἀγῶνες ταχύτητος μεταξὺ αὐτοκινήτου καὶ ἀεροπλάνου. Καὶ δὲν ἀγωνιοῦσε πάντα τὸ ἀεροπλάνο. Πολλὲς φορὲς τὸ αὐτοκίνητο κατώρθωσε νὰ φθάσῃ πρῶτο στὸ τέρμα, ὄχι μονάχα ἐπειδὴ εἶχε καλύτερη μηχανή, ἀλλὰ πρὸ παντὸς χάρις εἰς τὸν πιλότον, ὅπως λ.χ. ὁ δαίμων τῆς ταχύτητας κ' ἐμπέλ.

Ἐδῶ καὶ τρία ἀκριβῶς χρόνια, τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1935 εἰς τὸ στάδιον Σὰν Σιρὸ τοῦ Μιλάνου ἔγινε μία ἀπὸ τὶς περιεργότερες ποδοσφαιρικὲς συνεντήσεις. Ἡ μία ὁμὰς ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ μοτοσυκλετιστὰς καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ πυγμάχους. Οἱ πρῶτοι ἦταν καβάλλα στὶς μοτοσυκλέττες τους καὶ οἱ ἄλλοι φοροῦσαν τὰ γάντια τῆς πυγμαχίας. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἐκέρδισαν οἱ τελευταῖοι αὐτοί, γιατὶ οἱ μηχανοκίνητοι κένταυροι δὲν μποροῦσαν νὰ κινήσουν ἐλεύθερα τὰ ποδια ἐπάνω στὶς μοτοσυκλέττες τους.

Οἱ ἕξη ἀγῶνες προπαρασκευῆς τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμάδος, ἤσαν διὰ τοὺς φιλάθλους μας, ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε νέον Ἕλληνα, ἡμέραι θλίψεως. Ἡ Ἐθνικὴ μας ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς εἰς τὴν Βουδαπέστην ἡττήθη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Οὐγγαρίας μὲ τέρματα ἑνδεκα ἐναντι ἑνός, μὲ καταπληκτικὸ δηλαδὴ ἀποτέλεσμα., ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου.

Φυσικὰ ὅλοι μας οἱ φίλαθλοι ποὺ παρακολουθοῦμε ἀκόμη καὶ ἴσως πρωτο τυπώτεον. Σὲ μιὰ σκυταλοδρομία ἔλαβον μέρος ἕνας ἐρυθροδέρμος καβάλλα εἰς ἕνα δαρβάτο ἄλογο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ καβαλλικεύουν οἱ ἄνθρωποι τῆς φιλίας των. Ἔπειτα ἐρχόνταν ἡ σειρὰ ἑνὸς ποδηλάτου. Ὑποχρεωτικὸ γιὰ τὸν ποδηλάτην νὰ ἔχῃ περάσει τὰ ἑξῆντα καὶ νὰ εἶνε ἀπάνω εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ ἐκεῖνα ποδήλατα ποὺ ἦταν κατασκευαμένα ὁλόκληρα ἀπὸ ξύλο. Προϊστορικὸ ἤταν ἐπίσης καὶ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ ποδήλατο, ἀφοῦ εἶχε ζωὴν σαράντα χρόνων καὶ πλέον. Τελευταῖο ἐρχόταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σύγχρονα συγκοινωνιακὰ μέσα: Ἕνα ἀεροπλάνο.

Ἐντελῶς ἄλλου εἴδους ἦταν ἕνα ἀγώνισμα ποὺ ἔγινε πρὸ διετίας περίπου στὸ Παρίσι. Παγκόσμιοι ἀθληταὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ ἕνες μονάχα: ὁ περίφημος δρομεὺς Λαντομάγκ.

Ὁ δρόμος ἦταν 1500 μέτρων. Ὁ Λαντομάγκ στεκόνταν στὴν ἀφετηρία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τρέξουν μαζύ του ἦταν πολὺ πιὸ μπροστά. Οἱ ἀντίπαλοί του εἶχαν τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα: σὲ ἀπόσταση 250 μέτρων βρισκόταν ἕνας δημοσιογράφος, 350 μέτρα μπροστὰ ἀπὸ τὸν Λαντομάγκ ἦταν ἕνας θεατρικὸς συγγραφεύς, 400 μέτρα ἕνας δικηγόρος μὲ ἕναν χορευτή, 500 μέτρα ἕνας χρηματομεσίτης μὲ ἕναν ὀδοντοτάτορ. Καὶ ἐξεκίνησαν ὅλοι τὴν ἴδια στιγμή.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ δρόμου ἦταν ἐπίσης ἀρκετὰ περίεργο. Ὁ Λαντομάγκ, ποὺ ἦτα τελευταῖος, τοὺς ἐπέρασε ὅλους καὶ ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα. Μετὰ ἀπ' αὐτόν, εἰς ἀπόσταση 600 μέτρων ἐρχόνταν ὁ δημοσιογράφος κ' ἔπειτα ὁ θεατρικὸς συγγραφεύς. Ὁ ὀδοντοτάτορ, μὲ τὸν χορευτὴν ἐγκατέλειψαν τὸ ἀνώνισμα στὴ μέση τοῦ δρόμου. Οἱ ἄλλοι ἀπεσύρθησαν ἔπειτα ἀπὸ καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα.

Τὸ περίεργο αὐτὸ ἀγώνισμα ἔγινε στὸ διάλειμμα μιᾶς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως καὶ ἐδημιούργησε πολὺ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ κοινόν. Οἱ εἰσπράξεις διετέθησαν γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.

Ὁ Λαντομάγκ δὲν εἶνε ὁ μόνος δρομεὺς ποὺ ἔλαβε μέρος σὲ παράξενα ἀγωνίσματα. Ἑκτὸς ἀπ' αὐτὸν μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε τὸν Τζέοι Ὄουενς, τὸν «ταχύτερον μαῦρον» ὅπως τὸν λένε, ποὺ ἔκαμε θαύματα στοὺς ἀγῶνες δρόμου ἀνάμεσα τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Βερολίνου.

Εἰς τὴν Ἀθήναν ὁ Ὄουενς ἀγωνίστηκε μ' ἕνα ἄλογο, τὸ Μάκ Κέου, σὲ ἀπόσταση 100 ὑαρδῶν. Ὁ μαῦρος πρωταθλητὴς δὲν ἐδυσκολεύτηκε καὶ πολὺ νὰ φθάσῃ πρῶτος στὸ τέρμα, ἀφίνοντας πίσω τὸ ἄλογο. Τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν τὴν διήνυσε σὲ ἑννέα δευτερόλεπτα κ' ἑννέα δέκατα.

Εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν «Στάδιον» εἰς τὴν ὁποίαν ὁ μαῦρος αὐτὸς εἶνε πρωταγωνιστὴς παίζει καὶ ἕνας Ἰταλός, ὁ Λουΐτζι Μπεκάλι, εἰς ἕνα πολὺ περίεργον ἀγώνισμα. Ἀντίπαλός του ἦταν ἕνα κοινὸ λεωφορεῖο, τὸ ὁποῖον ὁ Μπεκάλι ἔφθασε ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἑκατοντάδες μέτρα, ἀφοῦ τὸ ἐκινήγησε στοὺς δρόμους μιᾶς πολιτείας.

Ἕνα ἄλλο ἀγώνισμα μεταξὺ ἑνὸς ποδηλάτου καὶ ἑνὸς ἀλόγου, ἔγινε τελευταῖως στὴν Στοκχόλμη σὲ ἀπόσταση 80 μέτρων. Ἐνίκησε φυσικὰ ὁ ποδηλάτης, ποὺ ἦταν ὁ δημοφιλέστατος λάνσεν. Ὁ ποδηλάτης κατώρθωσε νὰ ὑπερισχύσῃ μόνον στὰ τελευταῖα μέτρα, ἀφίνοντας πίσω τὸ ἄλογο μόνον κατὰ μίαν θραχείαν κεφαλήν.

Κάτι παρόμοιον ἔγινε στὰ 1923 στὸ Μιλάνον. Ἀντίπαλοι ὁ δημοφιλέστατος ποδηλάτης Λινάρι καὶ τὸ περίφημο ἄλογο «Σκόπας». Καὶ οἱ δύο ἦταν σὲ φόρμα. Ὁ τζόκεϋ, ποὺ ἐκαβαλλίκευσε τὸν Σκόπα ἔβαλε τὰ δυνατά του, ἀλλὰ ὁ Λινάρι ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα, ἀφοῦ διήνυσε τὰ ἑκατὸ μέτρα.

Τὸ περίεργον αὐτὸ ἀγώνισμα τὸ εἶχαν παρακολουθήσει πολλοὶ φίλιποι καὶ θαυμασταὶ τοῦ Λινάρι. Ἔβαλαν καὶ πολλὰ στοιχήματα καὶ στὸ τέλος οἱ ὀπαδοὶ τῶν δύο παρατάξεων ἤρθαν στὰ χέρια, γιατὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπεστήριζαν ὅτι ἡ ἐκκίνησις δὲν ἦταν κανονική.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴ, πολλὲς φορὲς, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔγιναν ἀγῶνες ταχύτητος μεταξὺ αὐτοκινήτου καὶ ἀεροπλάνου. Καὶ δὲν ἀγωνιοῦσε πάντα τὸ ἀεροπλάνο. Πολλὲς φορὲς τὸ αὐτοκίνητο κατώρθωσε νὰ φθάσῃ πρῶτο στὸ τέρμα, ὄχι μονάχα ἐπειδὴ εἶχε καλύτερη μηχανή, ἀλλὰ πρὸ παντὸς χάρις εἰς τὸν πιλότον, ὅπως λ.χ. ὁ δαίμων τῆς ταχύτητας κ' ἐμπέλ.

Ἐδῶ καὶ τρία ἀκριβῶς χρόνια, τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1935 εἰς τὸ στάδιον Σὰν Σιρὸ τοῦ Μιλάνου ἔγινε μία ἀπὸ τὶς περιεργότερες ποδοσφαιρικὲς συνεντήσεις. Ἡ μία ὁμὰς ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ μοτοσυκλετιστὰς καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ πυγμάχους. Οἱ πρῶτοι ἦταν καβάλλα στὶς μοτοσυκλέττες τους καὶ οἱ ἄλλοι φοροῦσαν τὰ γάντια τῆς πυγμαχίας. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἐκέρδισαν οἱ τελευταῖοι αὐτοί, γιατὶ οἱ μηχανοκίνητοι κένταυροι δὲν μποροῦσαν νὰ κινήσουν ἐλεύθερα τὰ ποδια ἐπάνω στὶς μοτοσυκλέττες τους.

Οἱ ἕξη ἀγῶνες προπαρασκευῆς τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμάδος, ἤσαν διὰ τοὺς φιλάθλους μας, ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε νέον Ἕλληνα, ἡμέραι θλίψεως. Ἡ Ἐθνικὴ μας ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς εἰς τὴν Βουδαπέστην ἡττήθη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Οὐγγαρίας μὲ τέρματα ἑνδεκα ἐναντι ἑνός, μὲ καταπληκτικὸ δηλαδὴ ἀποτέλεσμα., ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου.

Φυσικὰ ὅλοι μας οἱ φίλαθλοι ποὺ παρακολουθοῦμε ἀκόμη καὶ ἴσως πρωτο τυπώτεον. Σὲ μιὰ σκυταλοδρομία ἔλαβον μέρος ἕνας ἐρυθροδέρμος καβάλλα εἰς ἕνα δαρβάτο ἄλογο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ καβαλλικεύουν οἱ ἄνθρωποι τῆς φιλίας των. Ἔπειτα ἐρχόνταν ἡ σειρὰ ἑνὸς ποδηλάτου. Ὑποχρεωτικὸ γιὰ τὸν ποδηλάτην νὰ ἔχῃ περάσει τὰ ἑξῆντα καὶ νὰ εἶνε ἀπάνω εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ ἐκεῖνα ποδήλατα ποὺ ἦταν κατασκευαμένα ὁλόκληρα ἀπὸ ξύλο. Προϊστορικὸ ἤταν ἐπίσης καὶ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ ποδήλατο, ἀφοῦ εἶχε ζωὴν σαράντα χρόνων καὶ πλέον. Τελευταῖο ἐρχόταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σύγχρονα συγκοινωνιακὰ μέσα: Ἕνα ἀεροπλάνο.

Ἐντελῶς ἄλλου εἴδους ἦταν ἕνα ἀγώνισμα ποὺ ἔγινε πρὸ διετίας περίπου στὸ Παρίσι. Παγκόσμιοι ἀθληταὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ ἕνες μονάχα: ὁ περίφημος δρομεὺς Λαντομάγκ.

Ὁ δρόμος ἦταν 1500 μέτρων. Ὁ Λαντομάγκ στεκόνταν στὴν ἀφετηρία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τρέξουν μαζύ του ἦταν πολὺ πιὸ μπροστά. Οἱ ἀντίπαλοί του εἶχαν τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα: σὲ ἀπόσταση 250 μέτρων βρισκόταν ἕνας δημοσιογράφος, 350 μέτρα μπροστὰ ἀπὸ τὸν Λαντομάγκ ἦταν ἕνας θεατρικὸς συγγραφεύς, 400 μέτρα ἕνας δικηγόρος μὲ ἕναν χορευτή, 500 μέτρα ἕνας χρηματομεσίτης μὲ ἕναν ὀδοντοτάτορ. Καὶ ἐξεκίνησαν ὅλοι τὴν ἴδια στιγμή.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ δρόμου ἦταν ἐπίσης ἀρκετὰ περίεργο. Ὁ Λαντομάγκ, ποὺ ἦτα τελευταῖος, τοὺς ἐπέρασε ὅλους καὶ ἔφθασε πρῶτος στὸ τέρμα. Μετὰ ἀπ' αὐτόν, εἰς ἀπόσταση 600 μέτρων ἐρχόνταν ὁ δημοσιογράφος κ' ἔπειτα ὁ θεατρικὸς συγγραφεύς. Ὁ ὀδοντοτάτορ, μὲ τὸν χορευτὴν ἐγκατέλειψαν τὸ ἀνώνισμα στὴ μέση τοῦ δρόμου. Οἱ ἄλλοι ἀπεσύρθησαν ἔπειτα ἀπὸ καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα.

Τὸ περίεργο αὐτὸ ἀγώνισμα ἔγινε στὸ διάλειμμα μιᾶς ποδοσφαιρικῆς

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια έκ της 8ης σελίδος)

χρεωκόπησε γιά πάντα, διότι ἔλησε πιά ἡ ἀποστολή του. Καὶ σήμερον ὅπου ὑπάρχει, μόνον ζηλίες μπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ μόνον σὲ μιὰ ὀχλοκρατία καὶ σὲ μιὰ τυραννία τῶν ἀσθενεστέρων ὑπὸ τὸν καλὸς ἢ καὶκὸς ἰσχυρῶν μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ (χειροκροτήματα) σὲ μιὰ ἄλλη μορφὴ τοῦ Κράτους, ἐκείνη ὅπου ἐπῆ παραδείγματι ἐν ἑκατομμύριον ἀνθρώπων καταδυναστεύει ἑκατὸν πενῆντα ἄλλα ἑκατομμύρια—μὲ αὐτὴν νομίζω ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ μιλήσωμεν τὴν "Ἐθνικὴν μας ἐορτὴν μιλόντας γι' αὐτήν—. Διότι ἀνεξαρτήτως ἀπὸ κάθε θεωρίαν ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀποκτήνωσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ νομίζω ὅτι εἶνε πάρα πολὺ νὰ πληρώσῃ κανεὶς μὲ 4.000.000 ζωὲς σὲ ἕνα χρόνο τὴν ἐδραίωσι ἑνὸς τέτοιου κατασκεύασματος. Καὶ εἶνε τὸ Κράτος τὸ ἐθνικὸν καὶ κυρίαρχον ἕνας συντονισμὸς πασῶν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Κράτους. Διότι τὸ σημερινὸν Κράτος ἔχει σκοπὸν, ἔχει ἰσοβή ἰδεολογικὰ ἰδανικὰ νὰ ἐκπληρώσῃ. Τὸ παλαιὸν Κράτος ἠρκεῖτο εἰς τὸ νὰ εἶνε ἕνα Κράτος τηρήσεως τῆς ἐνόμου τάξεως ἀν καὶ συνήθως ἡ ἔννοια αὐτὴ τάξις δὲν ἐτηρῆτο νομίμως, ἀλλὰ κομματικῶς.

Εἶνε δὲ τὸ Κράτος ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εἶνε τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἐξελισσόμενον καὶ συμπληρούμενον, τὸ ὁποῖον δημιουργοῦν θεσμοὺς συμφώνους πρὸς τὰς ἀναγκας τοῦ τότε· συνεχῶς θὰ ἐξελίσσεται, συνεχῶς θὰ συμπληροῦται. Καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ σταματήσῃ ποτθενά. Διότι καὶ ἡ ζωὴ δὲν σταματᾶ καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ζωὴ θὰ γεννῶνται προβλήματα θὰ γεννᾶται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν συνεχῶς θὰ δημιουργοῦνται καὶ θὰ συμπληροῦνται θεσμοὶ καὶ συνεχῶς τὸ Κράτος αὐτὸ θὰ πρέπῃ νὰ ἀναζωογονῆται διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ἐπειδὴ περὶ ἀναγκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρόκειται καὶ ἐπειδὴ περὶ ἰδεολογίας ἑλληνικῆς πρόκειται διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεσμοὶ μας εἶνε θεσμοὶ Ἑλληνικοί. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκη τῆς ἀπομιμήσεως κανενὸς θεσμοῦ καὶ δὲν τὴν ἔχομεν τὴν ἀνάγκην αὐτὴν. Διότι ἔχομεν πεποίθησιν εἰς τὴν φυλήν μας, ὅτι αὐτὴ ἡ ὁποία δημιούργησε τὸν ἀνθρωπισμὸν ἀξίον νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ δημιουργήσῃ τοὺς θεσμοὺς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας της. (Χειροκροτήματα). Ἡ φυλή μας ἔχει ἐνα παρελθὸν τέτοιο ὥστε κάθε ἀμφιβολία εἰς τὰς δυνατότητάς της νὰ ἀποτελῆ ἀμφιβολίαι, ἡ ὁποία δὲν συγχωρεῖται. Κάποιος σοφὸς εἶπεν ὅτι ζῆ καὶ κυκεῖται κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιον τῆς γῆς ὁποὺ ἔχει τὴν προέλευσίν του ἑλληνικὴν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Τί ἀλλοιον λοιπὸν ἂν ἡ φυλὴ αὐτὴ ἐζητοῦσε τοὺς θεσμοὺς της ἔξω ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα; (Χειροκροτήματα). Ἀλλὰ τὸ Κράτος τοῦτο εἶνε καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη, εἶνε τὸ Κράτος τῆς πραγματικῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἐλευθερίας. (Φωνὰι καὶ ζητωκραυγαί: Ζήτω τὸ Νέον Κράτος).

Αὐτὴ εἶνε ἡ θέσις τοῦ Κράτους, αὐτὸ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς νομοτελειακῆς ἐξελίξεως. Καὶ κατὰ συνέπειαν φιλοδοξοῦμεν νὰ εἴμεθα ἀγωνισταὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐργάται τοῦ μεγαλείου της. Τὸ πῶς θὰ μᾶς κρίνῃ ἡ Ἱστορία, αὐτὸ εἶνε στὰ χέρια τὰ δικά σας. Ἡ Πολιτεία λοιπὸν αὐτή, ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅπως κάθε Πολιτεία εἶνε πάντοτε τὸ μέτρον τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ, ἡ Πολιτεία αὐτὴ δίπεται ἀπὸ ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ σκοπεῖ ποιτισμὸν καὶ σκοπεῖ ἰδέας καὶ σκοπεῖ πόθους ἑλληνικοὺς, σκοπεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ συνέπειαν ἄπεω θύνεται εἰς τὰ μέλλον, ἀρυομένη τὴν δύναμίν της ἀπὸ τὸ μεγάλο παρελθόν. Ἐκ τούτου καὶ μόνον ποῦ γεγονότος καταλαβαίνετε πόσον τεραστία εἶνε ἡ σημασία διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὸ μέλλον της τοῦ ἔργου τοῦ ἰδικοῦ σας καὶ ἀπὸ αὐτὸ καταλαβαίνετε πόσον ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον της. Θὰ ἦτο περίεργον ἂν ἐξαρτᾶντο τόσα πράγματα ἀπὸ τοὺς νέους καὶ τὰς νέες τῆς Ἑλάδος καὶ δὲν ἐξίδοτο εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς ἔκαιαν ἀξίους τῆς ἀποστολῆς τῶν. Καὶ ποῖα εἶνε τὰ μέσα αὐτὰ διὰ τὸν ὁποῖον διὰ νὰ ἐπαναλάθω μίαν φράσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, θὰ πάρωμεν ἐμεῖς τὴν σημαίαν τὴν ἑλληνικὴν ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ τὴν ἔχουν σήμερον διὰ νὰ τὴν βάλουμε ὁπῶ ἀνήκει καὶ τὴν παραδώσουμε ὀπῶ δικά μας τὰ παιδιὰ γιὰ νὰ τὴν βάλουν ἀκόμα ψηλότερα καὶ οὕτω καθεξῆς ; (Λειροκροτήματα). Εἶνε ἡ πίστις μας καὶ ἡ συνείδησις εἰς τὴν πίστιν αὐτήν. Ἀλλὰ ἡ πίστις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ δὲν ἀρκεῖ. Διὰ νὰ εἶνε γόνιμος πρέπει νὰ εἶνε πίστις ἐνεργός, νὰ εἶνε πίστις εἰς τὴν ὁποίαν κάθε ἐκδήλωσις τῆς ζοῆς μας, κάθε πρᾶξις μας, κάθε λόγος μας, κάθε σκέψις μας ἀκόμη νὰ εὑρίσκεται εἰς αὐστηρὰν πρὸς αὐτὴν συνέπειαν. Ἐπομένως ὁ ἀγὼν ὁ ἰδικός μας εἶνε ὁ ἀγὼν ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀρχίσῃ πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν μας, διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἄξιον νὰ τὸν διεξαγάγῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Μὲ αὐτὴν τὴν συνείδησιν φιλοδοξοῦμεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἀγωνῖδες διατί,ποῦ γενιᾶτ ἀπάντοτε εἰς τοὺς νέους ἐκείνους ποὺ σκέπτονται καὶ αἰσθάνονται τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς. Αὐτὸ τὸ διατί ἐγεννᾶτο πάντοτε εἰς τοὺς νέους, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ μίαν ἐποχὴν ἡ ὁποία, ἰδίως διὰ τὸν τόπον μας, ὑπῆρξε κρίσις ἠθικῆ, τὸ διατί αὐτὸ γεννᾶται πιὸ ἔντονο, πιὸ ζωηρὸ εἰς τὴν ψυχὴν κάθε νέου, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ σκέπτεται. Δὲν πρόκειται βέβαια ἐδῶ νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ διατί αὐτό, δὲν πρόκειται νὰ ποῦμε διατί πιστεύομεν εἰς τὰ Ἰδεωνικά, εἰς τὰ ὁποῖα πιστεύομεν. Θθάνει νὰ ποῦμε σήμερον ὅτι πιστεύομεν εἰς τὰ Ἰδεωνικὰ αὐτά, διότι μὲ αὐτὰ καὶ μόνον ἐδημιουργήθησαν πολιτισμοὶ καὶ ἐμεγαλούργησαν τὰ Ἔθνη. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῶν ἀντικειμενικῶν δυσχερειῶν χρειάζεται πειθαρχία ἀπόλυτος μέχρις αὐτοθυσίας. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ νοιώσουμε βαθειά. Χωρὶς πειθαρχία ὅσον καλὲς προϋποθέσεις καὶ ἂν ὑπάρχουν δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτα, διότι ἡ συνολικὴ ἐνέργεια διασπᾶται καὶ τὰ ἄτομα μόνα τους δὲν κατορθώνουν τίποτε.

«ΘΑ ΥΠΕΡΝΙΚΗΣΩΜΕΝ ΤΑΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ»

Βέβαια δὲν φιλοδοξοῦμεν νὰ μεταβάλλωμεν τοὺς ἑαυτούς μας σὲ ἕνα κοπάδι, σὲ μιὰ ἀγέλη. Τὴν φιλοδοξίαν αὐτὴν τὴν ἀφίνουμε γιὰ ἄλλους. Φιλοδοξοῦμεν ὅμως ν' ἀναδημιουργήσωμεν ἄτομα ἰσχυρά, μὰ ἄτομα μὲ δλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως καὶ τὰ ἄτομα αὐτὰ νὰ τὰ ἑνώσουμε σὲ μιὰ σύνθεσι, ἡ ὁποία ἑνιαῖως κατευθυνομένη νὰ μπορῇ νὰ ἐξυπηρετῆσῃ τὸ "Ἔθνος μας καὶ τὰ ἰδανικά του. Συνέπεια ἐπίσης ταύτης εἶνε ἡ ἑνιαία, ἡ ἰδία στολὴ ποὺ τὴν φοροῦμε, ποὺ ὡς σήμερα εἶνε ἀξιοπρεπῆς, ποὺ αὔριον ὅμως πρέπει νὰ τὴν κάνουμε τιμημένη. Δι' αὐτὸ ἡ στολή μας εἶνε μία ἐφαρμογὴ πλήρης τῆς κοινωνικῆς μας θέσεως, ἡ ὁποία ζητεῖ μίαν κοινωνικὴν συγκρότησιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἔχῃ ἱεραρχικὴν ἀξιολογίαν., εἰς τὴν ὁποίαν σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ παρέχωνται ἴσαι δυνατότητες καλλιεργίας τῆς ἰδιοφύΐας τους, ἀναπτύξεώς των καὶ ἰκανότητα νὰ προσφέρουν εἰς τὸ σύνολον ὅ,τι περισσότερον μποροῦν. Δι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς προσπαθοῦμε νὰ ἀναπτύξωμεν αὐτὴν τὴν τάσιν. Ἴσως νὰ ἦτο περιττὸν γέοι καὶ νέες τῆς Ἑλλάδος νὰ γίνῃ δι' ἐσᾶς αὐτὴ ἡ στοιχειώδης ἀπαρρίθμησις τῶν καθηκόντων. Νομίζω ὅμως ὅτι τὴν ὥραν ποὺ τελοῦμεν μνημόσυνον καὶ δοξολογίαν συχχρόνως δὲν ὑπῆρχε καλλίτερον μέσον ἀπὸ τὸ νὰ ἀναλογιζώμεθα τὰς ὑποχρεώσεις μας καὶ τὸ καθῆκον μας, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἀνελογίζωθησαν ἐκείνοι ποὺ ἐνίκησαν εἰς τὸ Μεσολόγγι, εἰς τὰ Δερβένακια, εἰς τὴν Ἀλαμάνα, ὅπως ἄλλοτε εἶχαν νικήσει πάλιν εἰς τὰς Θερμοπύλας. (Χειροκροτήματα). Καὶ μοιράως σὲ ὅλους τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἄρά γε θὰ ἐπιτύχῃ; (Φωναί: Θὰ ἐπιτύχῃ). Τὴν ἀπάντησιν τὴν ἐδώσατε μόνοι σας, τὴν ἐδώσατε ὅμως ἀς ὑποδχεσιν καὶ τὴν ἐδώσατε ἐδῶ πέρα. Εἰς τὸ μέλλον θὰ τὴν δώσετε, ὅταν ἀπαντήσετε ἐμπράκτως. Τὴν ἐμπρακτος αὐτὸ ἀπάντησιν ποὺ σᾶς ἐπιβάλλει ἡ Ἱστορία, ποὺ περιμένει ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Κυβερνήτης (χειροκροτήματα), ποὺ προσδοκᾷ τέλος ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ἡ ἐμπρακτος ἐπιτυχία θὰ συναντῆσῃ ἀντικειμενικὰς δυσκολίας. Ἂν ὅμως ἡ δυσκολίες αὐτὲς ἡ ἀντικειμενικὲς γίνουν εὐκολίες ὑποκειμενικὲς σὲ σᾶς, τότε ἐνίκησατε.

Εἰς τὴν ὑπερνίκησιν τῶν δυσκολιῶν θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ ἡ πίστις σας, ἡ δύναμίς σας, ἡ θέλησίς σας πρὸ παντός. Ἀλλ' ἐπίσης ἡ ἐιμονὴ μέχρι τέλους εἰς τὴν ἀγῶνα, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ σωματικὴ ρώμη, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποκτήσετε. Καὶ αὐτὰ ἀποτελοῦν πλέον ὑποκειμενικὴν δυνοχρέωσιν τοῦ καθενός. Μένουν δύο ἄλλα τεράστια κεφάλαια, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ νικήσωμεν. Τὸ ἕνα εἶνε ἡ παράδοσις τοῦ ἔθνους. αὐτὴ ἡ ὁποῖα ζῆ εἰς τὸν καθένα καὶ τὴν καθεμιά. Τὸ ἄλλο κεφάλαιον τὸ ἐξ ἴσου σημαντικὸν εἶνε ἡ πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ. (Χειροκροτήματα). "Ας πιστεύσωμεν νέοι καὶ νέες βαθειὰ στὴν Ἑλλάδα. "Ας πιστεύσωμεν εἰς τὸ μέλλον καὶ τὴν δύναμιν τῆς φυλῆς μας. Μὲ μίαν ψυχήν, μὲ μίαν δύναμιν, μὲ θυσίες ὀπωσδήποτε, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, ὅλα χιὰ τὴν Ἑλλάδα. (Χειροκροτήματα). Τραβᾶτε ὅλοι μὲ τὴν ὁρμὴν τῆς πίστεως εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως ἔκαμαν ἐκεῖνοι ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι. Ἠ μέχρι σήμερον ἀνταπόκρισις τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος στὸ σάλπισμα τῆς μάνας τους ὑπῆρξε πλήρης, ἀφοῦ μέσα σὲ ἑξ καὶ λιγώτερους μῆνες ἀνταποκρίθησαν 200,000 παιδιά. Ἀλλὰ τοῦ χρόνου τέτοιον καιρὸν ἡ ἀνταπόκρισις εἰς τὸ σάλπισμα αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε τελεία. Πρέπει νὰ ἀνταποκριθῆτε πλήρος εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἀρχηγοῦ. Φανῆτε ὅλοι σας σὰν ἕνας ἄνθρωπος ὄχι ἀντικείμενα, ἀλλὰ ὑποκείμενα καὶ δημιουργοὶ Ἱστορίας. Τραβῆξετε ἐμπρὸς χωρὶς κανεὶς σας νὰ κυττᾶξῃ πίσω. Καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κυττάξετε πίσω γιὰ νὰ δῆτε τὰ δοξασμένα χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Διότι γιὰ σᾶς τὰ χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας δὲν πρέπει νὰ εἶνε κάτι τὸ περασμένον γιὰ νὰ τὸ δῆτε, πρέπει νὰ εἶνε πάντα κάτι σύγχρονο ποὺ νὰ ζῇ μέσα σας καὶ κατὰ συνέπειαν κανεὶς λόγος δὲν ὑπάρχει νὰ κυττάξετε πίσω. Κυτάξετε μπροστὰ καὶ θὰ ἔχετε μαζί σας τὶς εὐχὲς ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἑλλὰς ποὺ γιὰ μερικὰ χρόνια ἀφοῦ εἶχε ξεχάσει τὸν ἑαυτόν της τὸν ξαναθρῆκε μιὰ νύκτα τῆς 4ης Αὐγούστου. (Χειροκροτήματα). Ἐτσθε ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως καὶ ἀπέναντι τοῦ Κυβερνήτου. Ἐτσθε ἀκόμη ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς σας. Ἐτσθε ἢ αὐριανὴ Ἑλλὰς καὶ αὐτὴ ἡ Χρι τέλους εἰς τὴν ἀγῶνα, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ σωματικὴ ρώμη, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποκτήσετε. Καὶ αὐτὰ ἀποτελοῦν πλέον ὑποκειμενικὴν δυνοχρέωσιν τοῦ καθενός. Μένουν δύο ἄλλα τεράστια κεφάλαια, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ νικήσωμεν. Τὸ ἕνα εἶνε ἡ παράδοσις τοῦ ἔθνους. αὐτὴ ἡ ὁποῖα ζῆ εἰς τὸν καθένα καὶ τὴν καθεμιά. Τὸ ἄλλο κεφάλαιον τὸ ἐξ ἴσου σημαντικὸν εἶνε ἡ πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ. (Χειροκροτήματα). "Ας πιστεύσωμεν νέοι καὶ νέες βαθειὰ στὴν Ἑλλάδα. "Ας πιστεύσωμεν εἰς τὸ μέλλον καὶ τὴν δύναμιν τῆς φυλῆς μας. Μὲ μίαν ψυχήν, μὲ μίαν δύναμιν, μὲ θυσίες ὀπωσδήποτε, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, ὅλα χιὰ τὴν Ἑλλάδα. (Χειροκροτήματα). Τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ, ΑΙ ΣΚΑΠΑΝΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΡΙΑΙ ΕΙΜΕΘΑ Η ΕΛΛΑΣ —ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ—

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ, ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ, ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ =

ΔΙΑ ΝΑ ΤΡΟΧΙΣΕΤΕ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΑΣ

Ἡ ἐπιστήμη ἐξακολουθεῖ πάντοτε ν' ἀσχολῆται μὲ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Εἰδικὰ ψυχομετρικὰ μηχανήματα ἔχουν ἐφευρεθῆ, μὲ τὰ ὁποῖα ἐξακριβώνεται ἡ δύναμις τῆς σκέψεως, ἡ ἱκανότης πρὸς ὑπολογισμὸν ἢ ἡ προσοχὴ τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ νὰ καταβάλῃ ἕνα ἄτομον.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία μέθοδος πολὺ ἁπλουστέρα καὶ ἐξ ἴσου ἀσφαλῆς διὰ νὰ τὰ ἐξακριβώσετε ὅλα αὐτά, ὄχι μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν σας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἡ μέθοδος αὐτὴ συνίσταται εἰς τὴν λύσιν μερικῶν προβλημάτων, ποὺ φαίνονται πολὺ δύσκολα ἐκ πρώτης ὀψεως. ἀλλὰ ποῦ, μὲ ὀλίγην προσπάθειαν, λύνονται ἀμέσως. Παραθέτομεν λοιπὸν μερικὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτὰ μὲ τὰς λύσεις τουν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἐξακριβώσετε τὴν διανοητικὴν σας ἰκανότητα.

ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: Ὁ Γιάννης κερδίζει περισσότερα ἀπὸ τὸν Σπῦρον. Ὁ μισθὸς τοῦ Κώστα εἶνε καλύτερος ἀπὸ τὸν μισθὸν τοῦ Πέτρου. Ἐξ ἄλλου ὁ Πέτρος κερδίζει περισσότερα ἀπὸ τὸν Σπῦρον ἀλλὰ λιγότερα ἀπὸ τὸν Γιάννην. Ποιὸς ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς κερδίζει περισσότερα;

Ἡ λύσις πρέπει νὰ εὑρεθῆ εἰς διάστημα ἑνὸς λεπτοῦ ἐὰν πρόκειται νὰ πάρετε σημειώσεις καὶ δύο λεπτὰ ἐὰν τὴν εὑρετε ἀπὸ μνήμης.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: Ποιὸς εἶνε ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τὸν ὁποῖον ἠμποροῦμεν νὰ κατασκευάσουμε πεταχειριζόμενοι τοὺς ἑξῆς: 38017, τοποθετοῦντες αὐτοὺς ὅπως νομίζουμε καλύτερα:

Τὸ πρόβλημα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ λύσετε ἐντὸς ἡμίσεος λεπτοῦ χωρὶς νὰ μπορεσετε νὰ μολύσετε, ἀφοῦ ἄλλος τὸ δὲν πρόκειται νὰ κάμεν καμμίαν ἀριθμητικὴν πρᾶξιν.

ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: Ἕνας κύριος βρίσκεται μέσα εἰς ἕνα τρένο, ὅπου ὅλα τὰ καθίσματα εἶνε πασμένα. Εἶνε καὶ αὐτὸς καθισμένος. Εἰς τὴν πρώτην στάσιν ἀνεβαίνει ἕνας νέος ποὺ κουτσαίνει, ἀλλὰ ποσσαλεῖ νὰ κρύψῃ τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ καὶ εἶνε φανερὸν ὅτι θὰ ἐστενοχωρεῖτο πολὺ ἐὰν κανεὶς ἀπὸ τοὺς καθισμένους τοῦ ἐπαραχωροῦσε τὴν θέσιν του. Ἐξ ἄλλου ὁ κύριος ποὺ κάθεται, ἀθῳωσμος πολὺ εὐαίσθητος θέλει νὰ διευκολύνῃ τὸν νέον, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν στενοχωρήσῃ λαθόλου. Νὰ προσποιηθῆ ὅτι θὰ κατέβῃ διὰ νὰ μείνῃ ἡ θέσις κενή; Ἀλλὰ τὸ τρῶμ εἶνε τελείως κενὸν εἰς τὸν διάδρομον καὶ τοὺς ἐξώστας; ὥστε ἡ χειρονομία του αὐτὴ θὰ ἐγίνετο ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὸν νέον ποὺ θὰ ἐστενοχωρεῖτο διότι κάποιος ἀντελήφθη τὸ ἐλάττωμά του. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμῃ ὁ εὐγενὴς κύριος διὰ νὰ τὸν διευκολύνῃ;

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ : Ἐὰν μιᾶμισυ κότται κάνει ἐνάμισυ αὐγὸ εἰς διάστημα μιᾶς καὶ ἡμισείας ἡμέρας, πόσα αὐγὰ κάνουν 7 ἀπὸ τὰς ὄρνιθας αὐτὰς εἰς 6 ἡμέρας;

ΠΕΜΠΤΟΝ ΠΡΟΒΑΗΜΑ: Μεταξὺ τῶν κατωτέρω ἀριθμῶν ὑπάρχουν τρεῖς ποὺ διαιροῦνται διὰ τοῦ 2, τοῦ 3, τοῦ 4, τοῦ 6 καὶ τοῦθ. Ποῖοι εἶνε οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν ἑξῆς: 64, 66, 48, 52, 74, 24, 88, 32, 96 καὶ 16;

Αἱ λύσεις τῶν ἀνωτέρω προβλημάτων εἶνε αἱ ἑξῆς:

ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΒΑΗΜΑ: Περισσότερα ἀπὸ ὅλους κερδίζει ὁ Γιάννης.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τοὺς ἀνωτέρω εἶνε ὁ ἑξῆς: 87310. "Ὅσοι γνωρίζουν ἔστω καὶ ὀλίγα μαθηματικὰ ἀντιλαμβάνονται ἀμέσως ὅτι διὰ νὰ λυθῆ τὸ πρόβλημα ἀρκεῖ νὰ τοποθετήσουν τοὺς ἀριθμοὺς κατὰ σειρὰν ἀχιζόντας ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον καὶ καταλήγοντας εἰς τὸν μικρότερον.

ΤΡΙΤΟΝ: Ὁ κύριος σηκώνεται δῆθεν διαστικά, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ τράμ. Ὅταν ὅμως φθάσῃ εἰς τὸν ἐιπροσθὲν ἐξώστην κοντοστέκεται καὶ παρατηρεῖ ἔξω, ἴσως διὰ νὰ προσανατολισθῆ. Ἠμπορεῖ καὶ νὰ ζητῆσῃ κάποιαν πληροφορίαν ἀπὸ τὸν εἰσπράκτορα. Ἔτσι θὰ νομισθῆ ὅτι ἐσηκώθη πρὶν τῆς ὥρας, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ. καὶ ν' ἀφῆσῃ ἐλεύθερον τὸ κάθισμα εἰς τὸν νέον ποὺ κουτσαίνει.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Εἰκοσιοκτὼ αὐγά. Εἶνε πολὺ σιβανὸν νὰ κάμετε λάθος καὶ νὰ νομίσετε ὅτι κάθε κότα κάμνει ἕνα αὐγὸ τὴν ἡμέραν καὶ ν' ἀπαντήσετε 42. Ἀφοῦ ὅμως κάθε μιᾶμισυ κότα κάνει ἐνάμισυ αὐγὸ κάθε μιᾶμιση μέρα, κάθε κότα κάνει ἕνα αὐγὸ σὲ μιᾶμισυ μέρα, ὁλαδὴ δύο τρίτα τῶν αὐγῶν τῆς ἡμέρας.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Οἱ τρεῖς ἀριθμοὶ εἶνε οἱ 48, 24 καὶ 96.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΟΣ

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μιὰ μάχη μεταξὺ ἀετοῦ καὶ ἀεροπόρου, εἰς ὕψος χιλίων καὶ πλέον μέτρων ἀπὸ τῆς ἀτμοφανείας τῆς γῆς δὲν ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα σπάνιον φαινόμενον ὅπως ἄλλοτε. Καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους:

Ἐν πρώτοις οἱ ἀετοὶ καὶ τὰ ἄλλα ὀρκτικὰ ὄρνεα, ἀντὶ νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν ὅπως ἔκαμαν ἄλλοτε ὅταν ἔθλεπαν ἕνα ἀεροπλάνον, τώρα τοῦ ἐπιτίθενται ἀδιάφορον ἂν σκοτόνωνται, ἀπὸ τὴν Ἕλικα ἢ ἀπὸ τὸν πιλότον. Ἔπειτα ἐπειδὴ τὰ ἀεροπλάνα ποὺ διασχίζουν τοὺς αἰθέρας πληθύνονται διαμῆκως, τὰ ὄρνεα συναντοῦν πολλοὺς ἀντιπάλους.

Ἐν τούτοις οἱ ἀετοὶ καὶ τὰ ἄλλα ἀρπακτικὰ ὄρνεα δὲν εἶνε τὰ μόνα ζῶα ποὺ συναντοῦν οἱ ἀεροπόροι ἐκεῖ ἐπάνω. Πολλὰ ἔντομα φθάνουν εἰς τὰ δυσθεώρητα ἐκεῖνα ὕψη, ἂν καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρουν ἐκεῖ τροφήν. Κατὰ τὸ πλείστον μεταφέρονται ἀπὸ ρεύματα ἀέρος ἢ πηγαίνουν ἐπίτηδες διὰ ν' ἀποφύγουν μίαν κακοκαιρίαν.

Ἀκόμη καὶ εἰς ὕψος δύο καὶ τριῶν χιλιάδων μέτρων, ὁ οὐρανὸς δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀκατοίκητος. Καὶ οἱ ἐντομολόγοι ποὺ τὸ γνωρίζουν αὐτό, δὲν διστάζουν ν' ἀνέλθουν εἰς τὴ ὕψη ἐκείνα διὰ νὰ συλλάβουν τὰ ἔντομα αὐτὰ ἢ νὰ μελετήσουν τὴν ζωήν καὶ τὰς συνηθείας των.

Ὁ πρώτος ἐντομολόγος ποὺ ἔκαμε μίαν τέτοιαν ἐξερεύνησιν τοῦ οὐρανοῦ ἦτον καὶ ἀνεκάλυψε ὁλόκληρα νέφη ἐντόμων, ὑπῆρξεν ὁ Ἀμερικανὸς Κόντ. Ἀφοῦ ἔπεισε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας νὰ τοῦ παραχωρήσῃ ἕνα ἀεροπλάνον, τὸ ἐφοδίασε μὲ ἕνα μεγάλο καὶ πυκνότατον δίκτυ, καὶ, πετῶν εἰς ὕψος μερικῶν ἑκατοντάδων μέτρων, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ἀπειρίαν μικρῶν ἐντόμων. Αὐτὸ ἔγινεν εἰς τὰ 1931.

Μία δευτέρα καὶ τελειοτέρα ἐντομολογικὴ ἐξερεύνησις τοῦ οὐρανοῦ ἔγινεν εἰς τὴν Γαλλίαν, πρὸ διετίας ἀπὸ τὸν φυσιοδίφην Μπελλάν. Ἀφοῦ ἐπεξειλοποίησε τὸ δίκτυ καὶ τὴν λειτουργίαν του, ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 2500 μέτρων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξερευνήσεως αὐτῆς ὑπῆρξαν πολὺ ἀνότερα ἀπὸ τὴν προηγουμένην, ἀφοῦ κατέπλῆξαν πολλοὺς ἐπιστήμονας. Εἰς ὕψος μέχρι πενταοσίων μέτρων ὁ Μπελλὰν δὲν συνέλαβε ποτὲ ἔντομα μεγαλύτερα ἀπὸ μίαν μυῖγα, ἀλλὰ πολὺ μικρότερα καὶ ἀπὸ τὰ εἴδη ἐκεῖνα ποὺ δὲν ἀντ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ καὶ οἱ ἀναγνῶσταί της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ε. ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΝ, (Γδόγιο 'Ιεράπετρας Κρήτης): 'Ελάβομεν τὸ γράμμα σας. Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ αἰσθήματα καὶτὸ ὑψηλόν σας φρόνημα. Τὴν ἐπιστολήν σας ἀπεστείλαμεν ἤδη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Κου Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου, ὁπόθεν καὶ θὰ λάβετε ὁδηγίας σχετικὸς μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῶν νέων τῆς περιφερείας σας.

Κον ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΛΟΚΥΡΗΝ, (Ἀλόειδες Μυλοποτάμου Ρεθύμνου): 'Ελάβαμε τὸ γράμμα σας. Τὰ ἐν αὐτῷ μᾶς συγκινοῦν. Σᾶς διαβιβάζομε συγχαρητήρια διὰ τὴν προσπάθειάν σας καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της. Ἡ «Νεολαία» θὰ σπέλλεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ὄνομά σας. Ἐπ' ὀνόματί σας ἐπίσης θὰ ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις συνδρομῆς ἐκ δραχμῶν 100.

Κον Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ (Δημοχάρους 45) 'Εντεῦθα: Ἔχετε δίκαιον. Ἀπὸ τὸ παρελθὸν φύλλον ἤδη ἔγινε ἡ πρώτη προσπάθεια δημοσιεύσεως καὶ ποιημάτων. Τὸ ποίημά σας καλόν. Ἀλλὰ ἔχει ἀρχετὰς χασμωδίας. Τὰ τρία πάντως πρῶτα τετράστιχα ἀρκετὰ ἰσανοποιητικά. Γιὰ τοῦτο τὰ δημοσιεύομε ἐδῶ.

(ΑΔΟΥΛΩΤΗ ΦΥΛΗ)

"Οποιος ἐλληνικὸν ἀγέρα ἀνάσανε
καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἀντίκρυσε ἥλιο,
σκλαβὶ δεσμὸ δὲ δίχτια ἀπὸ χέρια του, καὶ τὰ σκλαβιάς δὲ στέργει τὸ δασίλειο.

"Οπου οἱ ἀητοὶ μὲ τὰ φτερὰ τετράπλατα τοῦ 'Ολύμπου στεφανώνουν τις ράχες, ὅπου παιάνα ἀντιδογγοῦν τὰ κύματα στ' ἀκρόβραχα γιὰ τὴν ἥρωων τὶς μάχες,

μιὰ προστυχὴ τειρι@ι λαμπερόφωνη, ἀγαλμένη ἀπ' τὸν σπασίνα τὰ θηκάρια, ποὺ χίλοι τὴ σκορπάνε γύρω ἀντιλαλοι: —«'Ελεύτερα νὰ ζῆτε, παλληκάρια!»

Κον Ε. Ν. ΤΡΙΓΚΑΝ ('Ερμῆτσι Καρδίτσης): Πηράδο σου. Σωστὰ σκέπτεσαι. Τὸ γράμμα σου τὸ δημοσιεύομε στὴ «ἐλίδα συνεργασίας ἀναγνωστῶν.

Κον ΙΩΑΝ. ΜΕΓΑΝ, μαθητὴν (Πωγωνιανήν): Πήραμε τὸ γραμματάκι σου λαμπρὸ φίλε. Μαζὺ μ' αὐτὸ νοιώσαμε καὶ τὴ δροσιὰ τῆς καρδιᾶς καὶ τὰ φρονήματά σου. Σὲ συγχαίρομε εἰλικρινά.

Κον Π. Κ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΝ (φαλαγγίτην) 'Ιωάννινα. Καὶ γιὰ σὲ ἰσχύουν τὰ πάρα πάνω.

Κον ΣΤΡ. Ν. ΚΡΑΝΑΝ (φαλαγγίτην). Φαίνεται ὅτι ἡ Ζωσιμαία σχολὴ δίδει ὄντως πάντα καλοὺς πατριώτες. Εὖγε.

Κον Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ ('Υποδ. Πυλίας). Τὴν ἀνταπόκρισίν σου τὴ δημοσιεύομε. Ἡ φωτογραφία ὅμως εἶναι πολὺ σκοτεινή. Νὰ στείλῃς μιὰ καθαρότερη.

Κον ΜΑΡΚΟΝ ΜΑΡΗΝ ('Ηράκλειον). Σωστὰ αὐτὰ ποὺ γράφεις. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ὅ,τι κάμαμε μέχρι τώρα. Ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρὸς ἀρχίζει τὸ μεγάλο ἔργο. Καὶ σ' αὐτὴ ἡ Νεολαία ἔχει νὰ παίξῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους ρόλους. Σοῦ συνιστοῦμε νὰ γραφῆς στὴν Ὀργάνωσι.

Κον ΜΑΡΙΟΝ ΒΑΛΑΒΑΝΙΔΗΝ, μαθητὴν γυμνασίου Μοσχάτου. Σ' εὐχαριστοῦμε. Θὰ λαδαίνῃς τὸ φύλλο τακτικά.

Λίδα ΣΟΝΙΑΝ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, (γραμματέα κοινότητος Καρδαμύλων): Τὰ καλὰ σου λόγια μᾶς εὐχαριστοῦν. Ἡ συνδρομὴ τῆς κοινότητος δὲν ἐλήφθη.

Κον ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΜΟΣΧΟΒΑΚΟΝ, (Μολάους): Δυστυχῶς τὸ γράμμα σας ἐλήφθη μετὰ τὴν 25ην Μαρτίου. Γράψατέ μας νεώτερα καὶ σχετικὸς μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῆς «Νεολαίας» αὐτούθι.

Κον Ν. ΔΟΥΔΟΥΜΠΟΥΛΟΝ (Λαμίαν): Τὸ γράμμα σας ἐλήφθη καὶ διεδιδάσθη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Κον ΔΗΜ. ΤΣΕΛΙΟΝ, (Μαυρομάτιον Καρδίτσης): Τὸ γράμμα σας δημοσιεύεται.

Κον Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΔΗΝ ('Αλεξανδροῦπολιν): Διὰ τὸ γράμμα σας εὐχαριστίας. Διὰ τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Προτύπου συγχαρητήρια. Ἡ συνδρομὴ τοῦ σχολείου δὲν ἐλήφθη.

Λίδα ΜΟΥΤΑΦΗ (μαθήτριαν, Θέρμον): Πηράδο σου

Κον ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, (Βιλιδίνα): Τὸ γράμμα σου τὸ δημοσιεύομε.

Κον Ο. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, (μαθητὴν). Τὸ διήγημά σου δὲν εἶνε δημοσιεύσιμο. Ἐν τούτοις ἔχεις ταλέντο. Πρέπει φόμως νὰ διαδάσῃς πολύ.

Κον Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΝ, (Βρα γνέϊκα): Ἡ ἀνταπόκρισίς σου δημοσιεύεται.

Κον Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Σηφόμεφο): Καὶ ἡ δική σου.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γράμματα πρὸς τὴν «Νεολαίαν»

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἦταν καιρὸς πιά !

Οἱ νέοι εἶχον σχεδὸν ἐγκαταλειφθῆ καὶ ὡς ἦτο ἐπόμενον ἤρχισαν νὰ τροβοῦν τὸν σκοτεινὸν δρόμον τῆς ἀνθηκότητος καὶ τῆς ἀμαρτίας.

Δέν ἐγνώριζον τὴν πατρίδα των καὶ δὲν ἤξευρον τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας εἶχον ἀπέναντί της.

Ἀλλά, ὅμως, πάντα κάτι ἔνοιωθαν μέσα τους, ὅταν ἤκουον τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος των, τὰς θυσίας τῶν προγόνων των καὶ γενικῶς πᾶν ὅτι ἀφορᾶσε τὴν Ἑλλάδα. Τότε μόνον τότε, ἔνοιωθαν ἕναν πόνο σκληρὸν καὶ μίαν ἀδύνη.

Τότε καὶ μόνον τότε, οἱ Νέοι, ἔνοιωθαν τὴν μικρότητά τους τὴν ἐγκατάλειψίν τους, καὶ τὴν ἀφάνισιν στὴν ὁποίαν ζοῦσαν.

Ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαινε κανείς, στοὺς δρόμους, στὰ καφενεῖα, στὰ διάφορα κέντρα, θὰ συναντοῦσε τοὺς νέους νὰ βαδίζουν πρὸς τὴν καταστροφήν, διότι εἶχον ἐχεράσει πᾶν ὅ,τι ὄφειλον πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειαν.

Ἰδοὺ λοιπόν, πῶς μᾶς παρουσιάζεται ἡ Νεολαία τῆς χθές.

Σήμερον, ὅμως, ἐπῆλθε μεγίστη μεταβολή.

Ἠρκέσθη, ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης, εἰς τὸ κτύπημα μιᾶς στιβαρᾶς χειρὸς —τῆς 4ης Αὐγούστου—νὰ ἀναστηθοῦν μέσα της τὰ ναρκωμένα πατριωτικὰ της αἰσθήματα.

Σήμερον ἡ Νεότης, τρέχει ἀσυγκράτητη μὲ ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν της δύναμιν νὰ καταταχθῇ ὑπὸ τὰς ἱερὰς σημαίας τῆς Ε. Ο. Ν. γιὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της πρὸς τὴν πατρίδα, γιὰ νὰ σκληραγωγήσῃ τὸ σῶμα της, καὶ νὰ τονώσῃ τὰ ἀγνὰ Ἑλληνικὰ της αἰσθήματα.

Ἡ Νεολαία τώρα, προσπαθεῖ νὰ διαφέυσῃ καὶ διαφεύδει καθημερινῶς τὸ παρελθόν της, ἀποδεικνύου σα ὅτι μέσα της ζῇ ἀκόμη τὸ ἀσθημα τῆς προόδου καὶ τῆς αὐτοθυσίας, καὶ τὸ αἰσθημα ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐνεπνέοντο οἱ ἀθάνατοι ἥρωες τοῦ 21.

Ἐμπρὸς λοιπὸν Νεολαία, ἐμπρὸς ἀδελφωμένη καθὼς εἶσαι κάμε νὰ ἀκουσθῇ τὸ δυνομὰ σου στὰ πέρατα τοῦ κόσμου καὶ δεῖξε ὅτι οἱ "Ελληνες εἶτε ἔξω εἶσαι, εἶτε θὰ παύσουν ποτὲ νὰ θυσιάζωνται μπροστὰ στὸν ἱερὸ βωμὸ τῆς ΑΙΩΝΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΠΑΝΑΓ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΚΗΣ
Φαλαγγίτης

❁

'Αγαπητὴ μου «Νεολαία»,

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ποὺ τὰ χέρια μου ἔτυχε νὰ κρατήσουν τὸ πρῶτο— γιὰ μένα— φύλλο σου καὶ νὰ ρίξω ἐκ περιεργείας, ἕνα βλέμμα εἰς τὰ γραφομένα σου, ἔμεινα ἐκπληκτος καὶ μαζὺ κατενθουσιασμένος.

Κατ' ἀρχὰς ἀνόμιζα πὼς θὰ ἦταν ἡ προηγουμένη «Νεολαία», ὁ διαφθορεὺς ἐκεῖνος τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν 'Εθνικῶν ἰδεωδῶν δὶ' αὐτὸ καὶ δὲν ἤθελα οὔτε κἄν νὰ τὸ ἀγγίξω.

Ὑπέπεσα ὅμως εἰς μεγάλο λάθος !...διότι εἶδα—μετ' ἀνακουφίσεως—ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτή, δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ ἐκείνη !

Εἶδα ὅτι τὸ φύλλο τοῦτο, δὲν εἶνε ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενο σκοροῦσε δηλητηριασμένα θέλη στὶς τρυφερὲς καρδιὲς μας καὶ κατέστρεφε τὸν πατριωτισμό μας! Δὲν εἶνε ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ὁ τίτλος δὲν ἀνῆκε ! Δὲν εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ τὴν κυκλοφορία του —ὡς ἐλθὲν ὀργανό μας — μᾶς ὁποτι μοῦσε τόσον !...

Τότε, λοιπόν, πῶς νὰ μὴν τὴν κρατήσω σφικτὰ μέσα εἰς τὰ χέρια μου ; Πῶς νὰ ἀποχωρισθῶ ἕναν τόσον πολύτιμον σύντροφον ; Ποιὸς λόγος ὑπάρχει νὰ στερηθῶ ἕναν τόσον ὠφέλιμον καὶ ἀνεξάντλη τον πλοῦτον ;

Βάδισε, λοιπὸν ἐμπρὸς «Νεολαία» μας, καὶ νὰ εἴσαι βεβαία πὼς καὶ οἱ πιὸ δύστροποι—ἔπειτα ἀπὸ λίγο θὰ σὲ ἀκολουθήσουν, οἰκειοθελῶς, ὡς ἐνθερμότεροι ὑποστηρικταί σου !

Ε. Ν. ΤΡΙΓΚΑΣ
'Απόφ. Γυμνασίου, 'Ερμήτσι—Καρδίτσης — Θεσσαλίας

❁

'Αγαπητὴ «Νεολαία»,

Χαιρετίζω τὴν ἐκδοσίν σου ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων καὶσεσυγχαίρωδιάτὴν πρωτοβουλίαν σου αὐτὴν νὰ ἀναλάβῃς τραχὺ ἀγῶνα ὡς πρωτοπόρος ἡμῶν τῶν μέχρι τοῦδε λησμονημένων νέων τῆς μεγάλης μας πατρίδος.

Ἡ χειρονομία σου αὐτὴ νὰ ἡγηθῆς ἀγῶνος διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσίν μας σὲ τιμᾶ ὑπὲρ τὸ δέον καὶ τάσσεσαι ἤδη εἰς τὸ πάνθεον τῶν πρωτοπόρων ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Ἰοβόλος ὄφις ὁ κομμουνισμὸς τοῦ ἐπαράτου παρελθόντος εἶχεν ὡς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς μας ἐνσταλάξει τὸ τρομερὸν τῆς ἀποσυνθέσεως δηλητήριον εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀλησμονήσωμεν ὡς νέοι, ὡς Ἑλληνόπαιδες ἐπὶ τέλους τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς μας. Τὶ τραγικὴ ἀλήθεια πραγματικότης !

Εἴχομεν φθάσει εἰς τὸ χείλος τῆς ἀβύσσου καὶ ἐντὸς ἐλαχίστου θὰ ἐπίπταμεν εἰς αὐτὸ ὁπότε αἴφνης μία στιβαρὰ χεὶρ μᾶς συνεκράτησεν. Ἐσώθημεν !

Ἱστορικὴ θὰ μείνῃ ἡ 4η ἐκείνη Αὐγούστου τοῦ 36 διότι συνετελέσθη τὸ μέγα τῆς σωτηρίας μας θαῦμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Βλβίνα — Καλαβρύτων

❁

«ΤΙ ΖΗΤΑ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ»

Ὁ κυριώτερος τῶν προορισμῶν τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ δημιουργία ἄλλων ἀνθρώπων, ἡ δημιουργία κογενείας. Ἀλλὰ ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ καὶ τὴν βάσι τῆς σκέψεως σὴν ὁποία στηρίζονται τὰ Ἔθνη. Γι' αὐτό, ὁ σχηματισμὸς τῆς εἶνε πράξις ἱερὰ ὅσον καὶ δύσκολος, πράξις ἴσως ἡ ἀνθρωπο καὶ ἐπιτελεῖται Ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα ποὺ θὰ θελήσουν νὰ σχηματίσουν μίαν οἰκογένεια, ἔχουν καθήκοντα ἱερότατα, τόσον ἀπέναντι τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ φέρουν εἰς τὸν κόσμον, ὅσον καὶ ἀπέναντι τῆς Πολιτείας. Εἶνε βαρὺς ὁ ρόλος τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

Δέν ἀρκεῖ νὰ φέρῃ κανεὶς εἰς τὸν κόσμον παιδιά, ἀλλὰ πρέπει καὶ εἶνε, τὸ πρῶτιστον καθήκοντόν μας, τὰ παιδιὰ αὐτὰ ποὺ θὰ γεννηθοῦν, νὰ γεννηθοῦν γερὰ καὶ ὑγιῆ. Ἔπειτα ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν εἶνε πρᾶγμα δύσκολον, καὶ μοναχὰ μία σοβαρὴ καὶ ἠθικὴ μητέρα μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ βαρὺ καὶ δύσκολο αὐτὸ ἔργο τῆς ἀνατροφῆς. Μονάχα ἡ μάνα εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ ἐμφυσήσῃ στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ της τὶς ἀρετές, μονάχα ἡ μάνα θὰ τοῦ δώσῃ ἤθη χρηστὰ καὶ θὰ τὸ κάνῃ χρήσιμο στὴν πολιτεία καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς οἱ σημερινὲς νέες καὶ μέλλουσες μητέρες ἀρὰ γε γνωρίζομε τί ζητᾶ ἀπὸ ἐμᾶς τὸ "Εθνος ; Ἀρὰ γε γνωρίζομε ποιὸ εἶνε τὸ καθήκον μας ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος ; Ἡ Ἑλλὰς μας ζητᾶ νὰ γίνωμε οἱ στῦλοι της, οἱ στῦλοι τῆς «Νέας Ἑλλάδος» ποὺ δημιουργεῖται τώρα. Καὶ θὰ γίνωμε, καὶ θὰ μάθωμε νὰ διαπλάττωμε τὶς τρυφερὲς ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας ὅπως μᾶς τὸ ζητεῖ, ὅπως μᾶς ζητεῖ αὐτὴ ἡ πατρίς μας : Πρῶτα ὅμως πρέπει νὰ μορφώσωμε τὶς δικές μας ψυχές, τοὺς δικούς μας χαρακτῆρας.

Καὶ νὰ τώρα ! Οἱ φαλαγγίτες στὶς ὁποῖες κτήκουμε δὲν ἔχουν ἄλλο σκοπὸ παρὰ πὼς νὰ μᾶς διαπλάσσουν, πὼς νὰ μᾶς μάθουν ὅτι πρὶν γίνωμε μητέρες πρέπει πρῶτα νὰ εἰμεθα πατριώτισσες. Μονάχα ἡ μεγάλη ἀγάπη μας γιὰ τὸν 'Ελληνισμὸ θὰ μπορέσῃ νὰ ξυπνήσῃ καὶ νὰ μεγαλώσῃ τὶς ἀρετές μας, προετοιμάζοντάς μας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ τὴν μεγάλη ἀποστολὴ τῆς γυναικός.

Λοιπὸν Φαλαγγίτριαι, πρέπει νὰ ὑποταχθῶμε στὴν ἀπαίτησι αὐτῆ τῆς Πατρίδος «νὰ γίνωμε καλὲς σύζυγοι, καὶ καλὲς μητέρες». Πρέπε. νὰ καταλάβωμε ὅτι μιὰ οἰκογένεια διαλύεται ὅταν ἡ μητέρα δὲν ξεύρει τὸν πραγματικό της ρόλο, δὲν ξεύρει δηλαδὴ νὰ δώσῃ ἀνατροφὴ κι' ἀρετές στὰ παιδιά της. Πρέπει νὰ παύσωμε νὰ εἰμεθα σνόμπ καὶ μονταῖγ, φιλάρεσκες κι' ἐπιπόλαιες φλύαρες καὶ ἐγωϊστριες, γιατὶ ὁ τύπος αὐτὸς δὲν εἶνε ὁ τύπος τῆς καλῆς συζύγου καὶ σοβαρῆς μητέρας ποὺ ζητᾶ ἀπὸ μᾶς ἡ πατρίς. Θὰ φροντίσωμε γιὰ τὴν γύμνασι τοῦ κορμιοῦ μας, ἀφίνουσα κατὰ μέρος τὶς δίαιτες ποὺ καταστρέφουν τὸν ὀργανισμὸ προδιαθέτοντας τὰ ἄτομα στὴν φυματίωσι, καὶ θὰ γίνωμε γερὲς γιὰ νὰ μπορέσωμε ν' ἀποκτήσωμε γερὰ καὶ ὑμορφα παιδιά ὅταν θάρθῃ ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐκπληρώσουμε τὸν προορισμόν μας, σχηματίζουσαι οἰκογενείας.

"Ετσι ἡ 'Ελλὰς θ' ἀποκτήσῃ ἀκλόνητες βάσεις, τὶς οἰκογένειές μας, χρηστοὺς πολίτας, καὶ μητέρες Σπαρτιάτισσες.

ΟΔΥΝΗ Α. ΣΥΓΓΡΟΥ

❁

'Ελληνική Νεολαία,

Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ, ζοῦσες ὑπὸ τὴν ἀφάνειαν χωρὶς καμμιὰ αὐτενέργεια, χωρὶς κανένα μεγαλεῖο, ὑψηλὸ ἰδανικό, χωρὶς παρωτικὲς σκέψεις καὶ πόθους ποὺ χαρακτηρίζουν τοὺς ἔνδοξους προγόνους μας. Στὴ ψυχή σου ἦταν ναρκωμένη κάθε ἐλεγερσις συνειδήσεως καὶ τοὺς πόθους σου δὲν χαρακτήριζε ὁ 'Ελληνικὸς πατριωτισμός. Μέχρι χθὲς ἀκόμη δὲν εἶχες ἰδέαν τί θά πῇ «'Ενότης», θὰ πῇ «'Οργάνωσις Νεολαίας» ποιὸς εἶνε ὁ σκοπὸς καὶ ποιὰ τὰ ἀποτελέσματά της ! Τὰ μάτια σου, ἦταν κλειστὰ στὴν ὄψι κάθε ὡραίου ἔργου καὶ ἡ ψυχή σου ἔμενε ἀσυγκίνητη σὲ κάθε ἐκδήλωσι ἐνθουσιασμοῦ.... Μὰ φαίνεται, δὲν θέλησε ὁ Θεὸς νὰ σ' ἀφίσῃ ἔτσι ἀχαλίνωτη, ἐλεύθερη στὸν κατηφορικὸ τὸ δρόμο ποὺ χες πάρει !...Καὶ ξάφνου, ὀρθώθηκε ὁ γιγάντιος ὁ δδηγὸς καὶ μεγάλος μας σωτῆρ...μπροστά σου !...Μὲ τὴ γλυκειά, ἀπαλότητι, γεμάτη ἀγάπη γιὰ σένα φωνή του, μίλησε ἀφοβα..Τὰ λόγια του, ἀγγίξαν τὶς πιὸ βαθειὲς χορδὲς τῆς ἀγνῆς σου ψυχῆς καὶ ἐμφανικὰ ἡ ναρκωμένη σου συνείδησι ὀρθώθηκε στὴν φατασία σου, σὰν ἕνας μεγάλος κριτής !...Τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα τῶν 'Ελλήνων προγόνων, ποὺ ὡς τώρα κοιμόνταν στὴ ψυχή σου...ξάφνου. ..ἐξύπνησαν ! Καὶ τὸ ξύπνημά τους ἀντίχησε ζωηρό, χαρούμενο ὡς τὴν πιὸ ἀπόμακρη γωνιὰ τῆς 'Ελληνικῆς γῆς. Κι' ἐτέθης ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον, πρὸς τὸ συμφέρον σου, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τὴν ὑπηρεσία τῆς Πατρίδος...

'Ελληνική Νεολαία,

"Εχοντας πλημμυρισμένη τὴν καρδιὰ σου ἀπὸ τέτοια συναισθήματα, αἰσθανομένη ὅτι τὸ ἔργο ποὺ κάνεις ἔχει τὴν πιὸ μεγάλη σημασία γιὰ ὅλους μας... 'Εργάσου ! 'Εργάσου γιὰ ν' ἀναδείξῃς καὶ πάλι τὴ μικρὴ μας 'Ελλάδα μεγάλη, ὅπως κατώρθωσαν νὰ ἀναδείξουν μιὰ χοῦφτα παλληκάρια, θυσιάζοντας τὴ ζωή τους, στῆς μάχης τὴ φωτιὰ γιὰ τὴν 'Ελληνικὴ τιμὴ καὶ τὴν Πατρίδα. Δείξου ἀξία ἀπόγονος τοιούτων προγόνων....Τώρα ποὺ σὲ σάλπιγγες τὴς 'Αναγεννήσεως ἠχεῖν, προσπάθησε ν' ἀποδώσῃς ὅ,τι καλλίτερο μπορεῖς...Στὶς φλέβες σου, ἄς ξαναρχίσῃ νὰ ρέῃ θερμὸ, τὸ ἔνδοξο 'Ελληνικὸ αἷμα...

Σεῖς παιδιά ! Σὰν γνήσιοι "Ελληνες, δεῖξτε ὅλη σας τὴν ὑπεροχὴ μὲ τὴν δύναμι ποὺ χαρακτηρίζει τὰ ἀγόρια.

'Αλλὰ καὶ σεῖς κορίτσια, μὴν ἀποθαρρύνεσθε... Εἶνε ἀρκετὲς κι' αὐτές ἀκόμη οἱ δυνάμεις σας, ὅταν δονοῦνται ἀπὸ τὴ θέλησι, γιὰ νὰ κάνουν θαύματα, σὰν ἐκεῖνα ποὺ ἔκαναν μιὰ φορά, οἱ ἀθάνατες Σουλιωτοπόλλες !

'Εργασθῆτε ὅλοι σας μ' ὅλη τὴν ἔνταση τῶν δυνάμεών σας κι' ἡ Πατρὶς θὰ σᾶς χαρίσῃ τὴν πιὸ μεγάλη ἀνταμοιβή, ἀπαθανατίζοντας τὸ ἔνδοξο ὄνομά σας.

ΜΑΙΡΗ Σ. ΚΙΟΥΛΑΦΟΠΟΥΛΟΥ.

❁

Πύργος, 24η Μαρτίου, 1938.

'Αγαπητὴ μου «Νεολαία»,

Μέ πάλλουσαν καὶ κατασυγκεκινημένην τὴν καρδίαν σοῦ στέλνω τοὺς πλέον φιλικοὺς μου χαιρετισμούς. Ὁ ἐνθουσιασμός μου γιὰ σὲ εἶνε ἀκράτητος, διότι ἐπὶ τέλους εἶσαι τὸ περιοδικὸν ποὺ ἐπὶ τόσα ἔτη ἐνοστάλγησα καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εὐθὺς ὡς ἐξεδόθη τὸ πρῶτο σου φύλλο ἔσπευσα νὰ ἐγγραφῶ σὰν συνδρομητής σου. Τάσσομαι ἐνθέρμως παρὰ τὸ πλευρόν σου, εἶμαι ὁ πιὸ ἐνθουσιώδης ὑποστηρικτής σου καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ὑπάρξῃς εἰς τὸ μέλλον ὁ ἀχώριστος σύντροφος κάθε νέου "Ελληνος καὶ κάθε νέας 'Ελληνίδος. Βάδιζε πάντα ἐμπρός ὦ ἀγαπημένη Νεολαία καὶ μὲ ἐνθέρμους ὑποστηρικτὰς τὰ ἀγνὰ καὶ τίμια 'Ελληνοπούλια Ἐσω βεβαία ὅτι θὰ πραγματοποιήσῃς μίαν ἡμέραν τὸ βαρὺ καὶ ἐπίπονον ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβες.

Μέ ἄπειρον ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην

ΗΡΑΚΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Μαθητὴς Ε' Ἐμπορικῆς Σχολῆς
Πύργου 'Ηλείας

❁

'Αγαπητὴ μου «Νεολαία»,

Ὑποφέρων ἐκ παθήσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς μου ἐπὶ 2 καὶ πλέον μῆνας δὲν μποροῦσα νὰ σοῦ γράψω τί χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ ποιοῦ προξένησε ἡ ἔκδοσίς σου.

Τώρα μόλις ἔγινα καλὰ καὶ σπεύρω νὰ σοῦ γράψω νὰ μάθῃς πόσο χαίρομαι κάθε φορὰ ποὺ σὲ ἀναγράζω καὶ παρακολουθῶ στὶς σελίδες σου τὴν Ε. Ο. Ν.

Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας νέος ἀπ' ἐκείνους ποὺ δὲν εμίανε τὸ μικρόδιο ἐκείνους ποὺ δὲν ἐμίανε τὸ μικρόστῆν ψυχὴ καὶ ἀνησυχία ἔβλεπα πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ποὺ ὠδηγούμεθα. Ἡ 4η Αὐγούστου ἐσήκωσε ἀπ' τὴν ψυχή μου ἕνα μεγάλο βάρος καὶ αἰσθάνομαι ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς συντελεστὰς καὶ πρωτεργάτας της.

Παρακαλῶ δεχθῆτε τὰς πιὸ θερμὰς εὐχάς μου γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ποὺ ἀναλάβατε καὶ διὰ τὸν στηλῶν σας συνιστατε—παρακαλῶ ἰδιαιτέρως—νὰ μὴ λέγουν φράγκο, γιατὶ εἶνε λυπηρὸ ν' ἀκοῦς νὰ λέγουν ἔτσι τὸ ἐθνικὸ μας νόμισμα. Τώρα ποὺ συντελεῖται ἡ ἀναγέννησις τῆς γλυκειᾶς μας 'Ελλάδος.

Ἀναμένω νὰ μοῦστείλετε ὁδηγίας νὰ ἱδρυθῇ καὶ στὴν κωμόπολίν μας τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν.

Μέ πολλὴν ἀγάπην

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
Ζωγράφος. Νέας Χαλκηδὼν Θεσσαλονίκης

❁

'Αγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ πλημμυρισμένην τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμὸν περιμένω τὴν ἑβδομαδιαίαν Ἔκδοσίν σας.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴν τῆς ἐκδόσεώς σας σὲ διαβάζω καὶ σὲ συνιστῶ στοὺς φίλους μου, εἰσαι τὸ περιοδικὸν ποὺ μεριμένει ὅλη ἡ 'Ελληνική νεολαία. Πόσον μὲ εὐχαριστεῖ καὶ συγκινεῖ ἡ ἱερὰ προσπάθειά σου.

Τράβα ἐμπρὸς καὶ θὰ σὲ ἀκολουθήσωμεν στὸν δρόμον τὸν ὁποῖον μᾶς ἄνοιξεν ὁ μέγας ἐμπνευστής καὶ δημιουργὸς τῆς Νέας 'Ελλάδος κ. Ι. Μεταξᾶς διὰ τῆς 4ης Αὐγούστου.

—Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου.

Σᾶς χαιρετῶ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ
Φαλαγγίτης 'Υποδιοικήσεως Βόλου

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΝ 4ΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Η 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ ΥΠΗΡΞΕΝ Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΛΟΓΟΙ

Τὴν ἐσπέραν τῆς 24ης Μαρτίου 1938 ἔτ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς τῶν ἐπαρχιακῶν ἀντιπροσωπειῶν πρὸς ἑορτασμὸν τῆς 'Εθνικῆς 'Επετείου ἐγένετο σύσκεψις τῶν Διοικητῶν τῶν σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο.Ν. εἰς τὸ θέατρον τῆς 'Αλίκης. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συσκέψεως, ταύτης ἦτο κυρίως ἡ ἐκ μέρους τοῦ κ. Γ. Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου ἀναγγελία τῆς συγκλήσεως τοῦ Μεγάλου Συνεδρίου τῶν στελεχῶν τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὴν 4ην Αὐγούστου καὶ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΦΑΚΟΥ

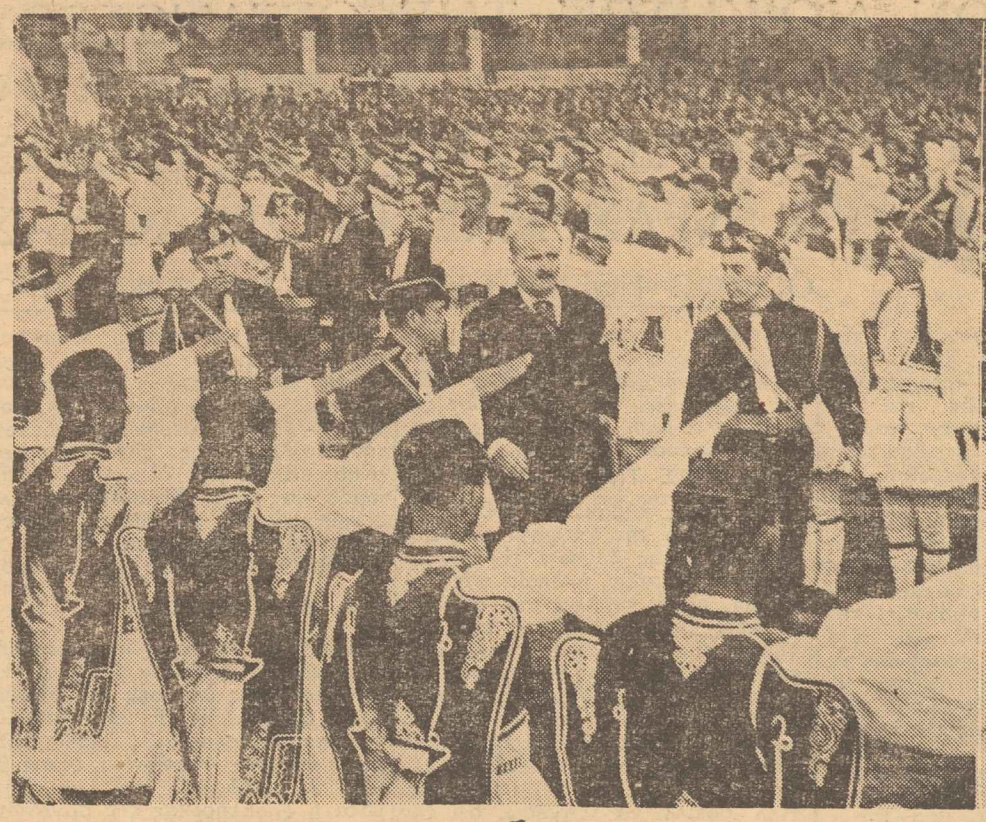

Ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῆς 24ης Μαρτίου καὶ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ὁ Ὑπουργὸς Διοικητὴς κ. Κοτζιᾶς φθάνει εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων. ΔΕΞΙΑ: Οἱ Ἐπιτελεῖς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν παρέλ ασιν.

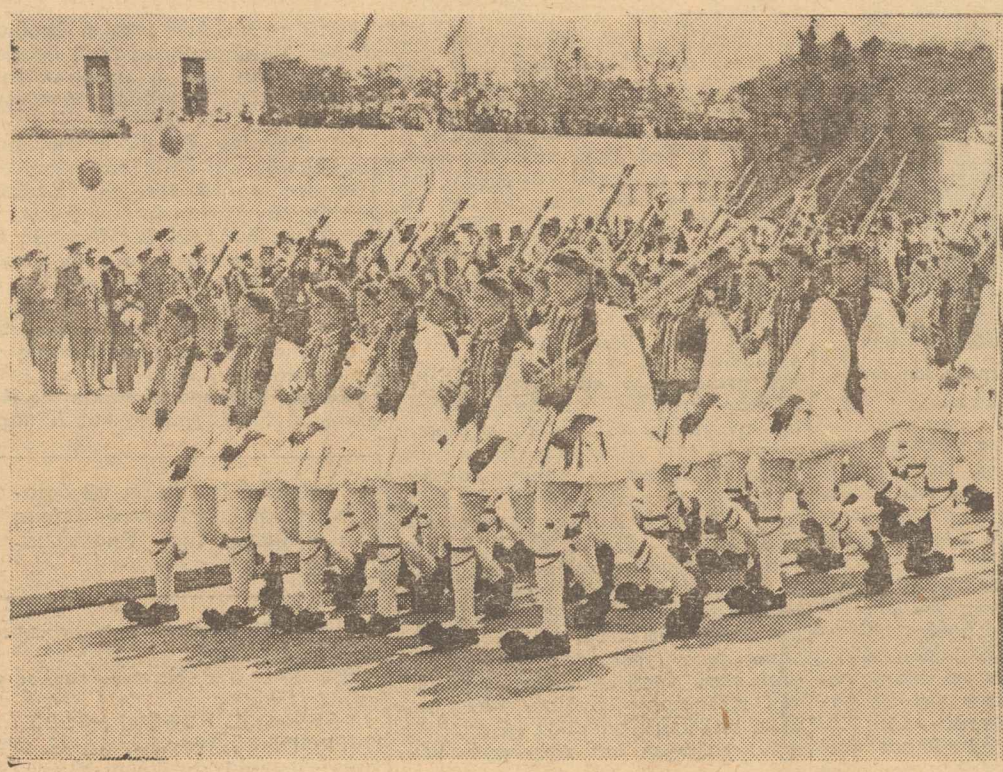

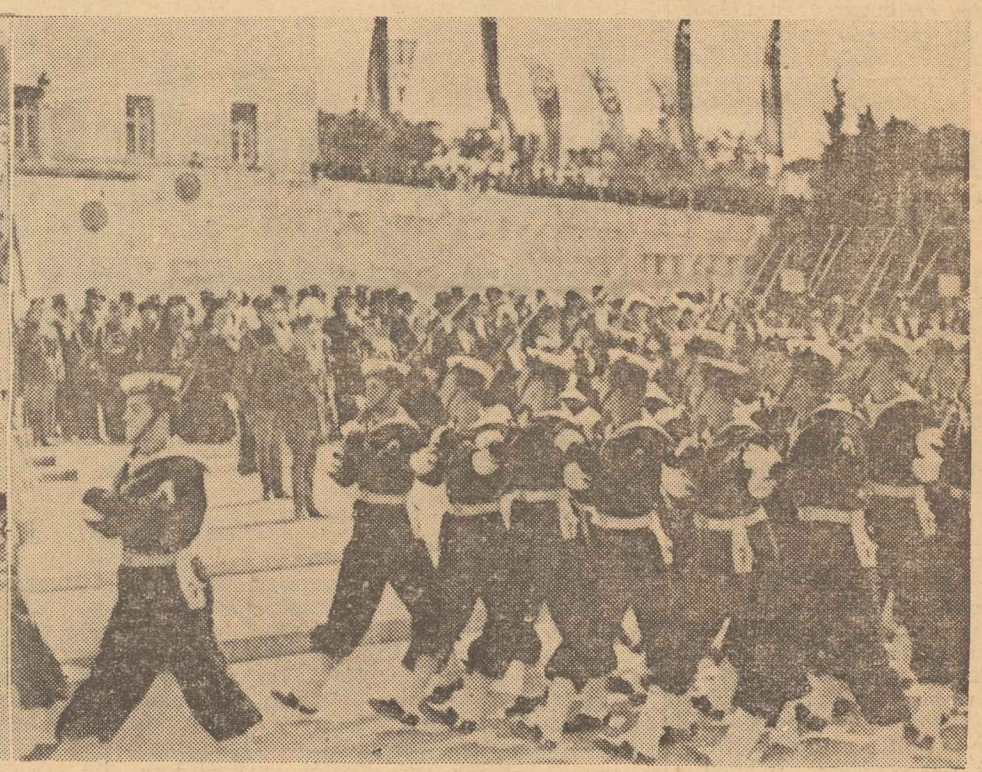

Ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου: ΑΡΙΣΤΕΡΑ: τμῆμα τοῦ Προτύπου Συντάγματος Εὐζώνων. ΔΕΞΙΑ: Τμῆμα πεζοναυτῶν παραλαύνον.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐργασίας κ. Δημητρᾶτος προσερχόμενος εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Πεδίου Ἄρεως γίνεται δεκτὸς ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας τ ῶν Ἐθνικῶν Φαλάγγων.

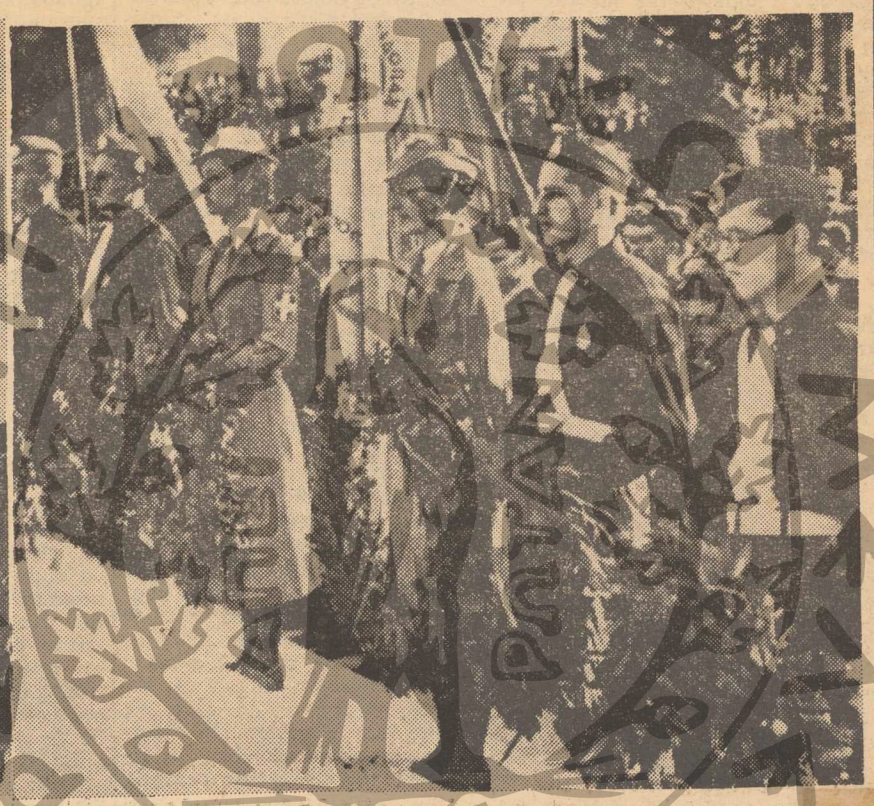

Φαλαγγίτισσαι καὶ φαλαγγῖται τῆς φάλαγγος «Ὑποδιοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν» καταθέτουν στεφάνους εἰς τοὺς ἀδριάντας τοῦ Πανεπιστημίου.